

MAANDAG 23 NOVEMBER 2009

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

(De vergadering wordt om 17.05 uur geopend)

1. Hervatting van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement, die op 12 november 2009 werd onderbroken, te zijn hervat.

2. Verklaring van de Voorzitter

De Voorzitter. – Allereerst wil ik de hoop uitspreken dat de samenwerking tussen de instellingen van de Unie voor de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon, dat over een week in werking treedt, soepel zal verlopen. Het heeft mijn voortdurende aandacht. Verder onderhoud ik contacten met zowel de voorzitter van de Europese Commissie als premier Reinfeldt, die het Zweedse voorzitterschap vertegenwoordigt. Ik zeg nog maar eens dat het Parlement gereed is om de hoorzittingen met de kandidaten voor de verschillende commissarisposten te houden. We zijn er klaar voor en ik heb beide instellingen – de Raad en de Commissie (dat wil zeggen, de voorzitter van de Commissie) – hiervan in kennis gesteld.

Daarnaast wijs ik erop dat het volgende week, op 1 december, Werelddag voor AIDS-bestrijding is. Het is belangrijk dat wij altijd, dus niet alleen vandaag, stilstaan bij de slachtoffers van deze verschrikkelijke ziekte. Het stilstaan bij de slachtoffers en het bewust zijn van deze ziekte kunnen bijdragen aan een vermindering van nieuwe ziektegevallen in de toekomst.

Op 10 december 2009, over twee weken, is de 61ste verjaardag van de aanneming van de Universele Verklaring van de rechten van de mens. De aanneming daarvan was een uitvloeisel van de gebeurtenissen van de Tweede Wereldoorlog. Daarbij verdient het nadruk dat de Verklaring unaniem is aangenomen. De Universele Verklaring van de rechten van de mens is te beschouwen als het eerste belangrijke succes van de Verenigde Naties op het vlak van de bescherming van de mensenrechten. Ik vestig uw aandacht op deze belangrijke datum, omdat de mensenrechten tot de voornaamste aandachtsgebieden behoren van het Europees Parlement. Dat moeten wij altijd in het achterhoofd houden.

3. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

4. Parlementaire immuniteit: zie notulen

5. Samenstelling commissies en delegaties: zie notulen

6. Ondertekening van volgens de medebeslissingsprocedure aangenomen besluiten: zie notulen

7. Bekendmaking gemeenschappelijke standpunten van de Raad: zie notulen

8. Ingekomen stukken: zie notulen

9. Mondelinge vragen en schriftelijke verklaringen (indiëning): zie notulen

10. Verzoekschriften: zie notulen

11. Aan de standpunten en resoluties van het Parlement gegeven gevolg: zie notulen

12. Kredietoverschrijvingen: zie notulen

13. Regeling van de werkzaamheden: zie notulen

14. Opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Dames en heren, graag vestig ik de aandacht op het Handvest van de grondrechten met betrekking tot gehandicapten binnen het Verdrag van Lissabon. De Raad van Europa werkt op dit moment aan een nieuwe ontwerprichtlijn tegen discriminatie en ik vraag uw aandacht voor drie zaken. Ten eerste mag volgens het Handvest niemand direct of indirect worden gediscrimineerd omdat hij of zij een gehandicapt kind of familielid heeft. Ten tweede mogen verzekeringsmaatschappijen vanaf nu geen mensen met een genetische afwijking of handicap weigeren. Ten derde wordt in de rechten die door de instellingen van de Europese Unie en de christendemocratie worden voorgestaan, grote waarde toegekend aan respect voor de kwaliteit van leven van gehandicapten. Dames en heren, hiervoor wil ik graag uw aandacht vragen, want ik verzoek u deze week de vorming van de interfractiewerkgroep "Gehandicapten" te steunen.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, elke zevende EU-burger behoort tot een nationale minderheid. De Europese Unie mag trots zijn op de uitgebreide garanties die zij biedt met betrekking tot de eerbiediging van hun rechten. In dit verband dient het belang van het motto van de Europese Unie – in verscheidenheid verenigd – te worden benadrukt. Iedereen in dit Parlement weet dat een echte democratie herkend kan worden aan de manier waarop zij haar minderheden behandelt. Het Verdrag van Lissabon legt ondubbelzinnig de verplichting op om de rechten te eerbiedigen van al wie tot een minderheid behoort. Het Handvest van de grondrechten verbiedt elke vorm van discriminatie op grond van etnische afkomst of het behoren tot een nationale minderheid.

Helaas zijn er in de Europese Unie nog steeds landen die er via een weloverwogen beleid naar streven om de minderheden op hun grondgebied te assimileren en de nationale identiteit van deze burgers volledig kapot te maken, ondanks de internationale juridische verplichtingen die ze op dit gebied zijn aangegaan. Litouwen, het land waar ik op doel, discrimineert al meer dan twintig jaar stelselmatig zijn burgers op diverse terreinen van het leven. Sinds de toetreding van Litouwen tot de Europese Unie zijn deze praktijken zelfs nog toegenomen. Een voorbeeld hiervan is de uitspraak van het Litouwse Grondwettelijke Hof waarin wordt gesteld dat Poolse familienamen enkel volgens de Litouwse transcriptie mogen worden gespeld.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Commissie heeft op 14 oktober haar jaarlijkse uitbreidingsstrategie bekendgemaakt. In dit document beoordeelt de Commissie de vooruitgang die door de westelijke Balkanlanden en Turkije is geboekt in een periode die door een wereldwijde economische crisis wordt gekenmerkt. Verder geeft ze een overzicht van de belangrijkste problemen die deze landen in de nabije toekomst het hoofd zullen moeten bieden.

In mijn korte toespraak als lid van de delegatie van het Europees Parlement in de Gemengde Parlementaire Commissie EU-Turkije zou ik Turkije willen aanmoedigen om de inspanningen voort te zetten die het tot dusver heeft ondernomen met het oog op het doorvoeren van de hervormingen om het land volledig te democratiseren en de conflicten met de buurlanden spoedig op te lossen. De toetredingsonderhandelingen bevinden zich inmiddels in een vergevorderd stadium. Nu wordt van Turkije verwacht dat het nog grotere inspanningen levert om aan de criteria voor lidmaatschap te voldoen. Het vooruitzicht van toetreding tot de Europese Unie zou een stimulans moeten zijn om de democratie te versterken en de rechten van de mens in acht te nemen, alsmede om het land verder te moderniseren en de EU-normen te bereiken.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, elke zes seconden komt er ergens in de wereld een kind om van de honger, en het aantal mensen dat aan ondervoeding lijdt heeft onlangs de grens van een miljard overschreden.

Deze zeer ernstige situatie is in september tijdens de top van de G20 in Pittsburgh aan de kaak gesteld. Tijdens deze top werd aangekondigd dat er 20 miljard dollar zou worden uitgetrokken om de landbouw in de ontwikkelingslanden te steunen. Dit was overigens ook al gezegd op de top van de G8 in L'Aquila.

De wereldtop over voedselzekerheid die vorige week, op 16 november, onder de vlag van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) in Rome werd gehouden, toonde echter een heel andere realiteit: vrijwel alle leiders van de G8-landen achtten het beneden hun waardigheid om de top bij te wonen, waardoor een ratificatie van de verwachte maatregelen uitbleef. Het wekt dan ook nauwelijks verbazing dat er geen exacte bedragen voorkomen in de uit een veertigtal artikelen bestaande tekst, zelfs niet de 44 miljard dollar die volgens de FAO jaarlijks nodig is om de landbouw in de armste landen te steunen.

De opstellers van de slotverklaring hebben enkel lippendienst bewezen aan de belofte die de G8-leden – de aanwezigen in L'Aquila dus – over deze kwestie hadden gedaan. Ik betreur dus dat er met twee maten wordt gemeten, en ik betwijfel of de G20 in staat is deze maatregelen te implementeren. Zoals de beroemde Franse komiek Pierre Dac altijd zei: "Het vergt eindeloos geduld om eeuwig te wachten op iets wat nooit komt."

Antonio Masip Hidalgo (S&D). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, de situatie in de Westelijke Sahara is zeer ernstig. De alarmerende berichten van de waarnemingspost voor mensenrechten van Asturië – mijn regio – en van vele andere organisaties zouden serieus genomen moeten worden. Zeven mensen zitten opgesloten om militair berecht te worden omdat ze bij familie in Tindouf op bezoek zijn geweest, er zijn politieke gevangenen, er wordt gemarteld, er zijn mensen vermist en een vreedzame heldin, kandidaat voor de Sacharovprijs, Aminatou Haidar, de Gandhi van de Sahara, is door de bezettingsmacht van het grondgebied de grens over gezet. Dat is iets wat zonder precedent is in het internationaal recht.

Mevrouw Malmström, leden van de Europese Commissie, nieuwe leiders van de Raad: de Europese Unie moet zich bemoeien met de situatie en haar steun verlenen aan de buitengewoon onderdrukte bevolking. Terwijl we de twintigste verjaardag van de val van de Berlijnse Muur beleven, is er vlak buiten de deur weer een muur die de weg naar vrijheid blokkeert.

Luister naar Aminatou! Red haar leven!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, de afgelopen weken hebben wij weer eens kennis kunnen nemen van verslagen over de slechte toestand van de Oostzee. Daarom kan ik het niet laten om daar ook vandaag iets over te zeggen. Dat doe ik ook omdat de Raad en het Parlement vorige week tot overeenstemming zijn gekomen over de begroting voor 2010. Die begroting omvat de twintig miljoen euro die het Parlement extra aan de Oostzeestrategie wilde toewijzen, wat ik toejuich.

Daarom wil ik de Commissie, nu zij hier vertegenwoordigd is, erop wijzen dat wij een rechtsgrondslag voor de Oostzeestrategie nodig hebben om haar in praktijk te kunnen brengen en om de financiële middelen die nu zijn gereserveerd daadwerkelijk te kunnen gebruiken. Zoals gezegd, duiden de verslagen van de afgelopen weken erop dat wij haast moeten maken. Er moeten allerlei dingen gebeuren – en snel. Daarom hoop ik dat wij allemaal de mouwen opstropen en zeer spoedig iets gaan doen. Er is actie nodig, niet alleen van ons, maar ook van de kant van de Commissie, de Raad en de betrokken partijen.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik was donderdag in Tunis vanwege het proces tegen de dichter en schrijver Taoufik Ben Brik, die in Tunesië wordt aangeklaagd op grond van duistere beschuldigingen naar gemeen recht waar niemand intrapt. Sinds de 'verkiezingen' in Tunesië op 25 oktober staan verdedigers van de mensenrechten bloot aan geweldsuitbarstingen en worden ze lastiggevallen, in een mate die ik nog nooit heb meegemaakt, terwijl ik dit land toch goed ken.

Waarschijnlijk heeft president Ben Ali zich op 25 oktober de volle omvang gerealiseerd van de verkoeling die tussen de Tunesische bevolking en hun leider is opgetreden; en de ambassades en de Europese Commissie, die helaas geen politiek visum heeft om dit soort processen bij te wonen, wekken de indruk dat het hen volkomen onverschillig laat wat er allemaal gebeurt.

Ik denk dat wij nu heel duidelijk moeten zijn. Wij maken ons schuldig aan het niet-bijstaan van iemand die in gevaar verkeert. Waar wachten de ambassades en de Europese Commissie nog op om de heer Ben Ali – uit naam van onze bindende overeenkomsten en wederzijdse afspraken met Tunesië – in scherpe bewoordingen om opheldering te vragen over zijn acties, die volkomen haaks staan op deze afspraken?

João Ferreira (GUE/NGL). - (PT) De overeenkomst die de Europese Unie en Israël op 4 november hebben ondertekend beoogt de handel in landbouwproducten, verwerkte landbouwproducten en vis- en visserijproducten te liberaliseren. Dat akkoord is om verschillende redenen voor ons onaanvaardbaar.

In de eerste plaats is het akkoord een onderdeel van het neoliberale beleid dat de huidige economische en sociale crisis verergert, met name in de landbouw en de visserij. Dat is des te erger daar in dit geval dat beleid gestimuleerd wordt via een overeenkomst met een land dat het internationale recht en de meest fundamentele

rechten van het Palestijnse volk met voeten treedt en de aangegane verplichtingen bij de routekaart voor de vrede niet eerbiedigt. Israël belegert de Gazastrook nog steeds, bouwt nieuwe nederzettingen en gaat voort met de bouw van de muur en het uitzetten van Palestijnen uit Jeruzalem. Het land maakt zich in toenemende mate schuldig aan schendingen van mensenrechten en het internationaal humanitair recht.

Wij stellen de ondertekening van deze overeenkomst aan de kaak en spreken er onze veroordeling over uit. Krachtens dit akkoord zullen producten verhandeld worden die afkomstig zijn uit de Israëlische nederzettingen op Palestijns grondgebied. We wijzen op de onloochenbare en onaanvaardbare medeplichtigheid van de Europese Unie met Israël bij deze ernstige schendingen van de mensenrechten.

Wij verklaren ons volledig solidair met het Palestijnse volk en verdedigen het recht van de Palestijnen een vrije, onafhankelijke en soevereine staat op te bouwen.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, recentelijk is de Russische banneling Pavel Stroilov in de openbaarheid getreden met onthullingen over de samenwerking tussen de Britse Labour Party en de Sovjet-Unie ten tijde van de Koude Oorlog.

In archiefstukken uit de tijd van het Sovjetregime wordt gemeld dat Neil Kinnock, in zijn hoedanigheid van leider van de oppositie, in de jaren tachtig van de vorige eeuw via geheime gezanten Michael Gorbatsjov heeft benaderd om uit te vinden hoe het Kremlin zou reageren als een Labourregering het Trident-kernwapenprogramma zou stopzetten. Als de verslaglegging aan de heer Gorbatsjov op waarheid berust, houdt dat in dat Lord Kinnock een van de vijanden van het Verenigd Koninkrijk heeft benaderd om goedkeuring te vragen voor het defensiebeleid van zijn partij en, indien zijn partij zou worden gekozen, voor het Britse defensiebeleid.

Als dit verhaal klopt moeten we concluderen dat Lord Kinnock zich schuldig heeft gemaakt aan landverraad. De documenten die nu tot onze beschikking staan moeten op het hoogst mogelijke niveau door de Britse autoriteiten worden onderzocht, en Lord Kinnock moet in de gelegenheid worden gesteld om het bewijs uit de voormalige Sovjet-Unie te weerleggen.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Het is treurig dat het beleid waarmee het collectief rechteloos maken van minderheden wordt goedgekeurd, ook nu nog een obstakel kan zijn voor de voortgang van het integratieproces. Ik wil hier graag de Voorzitter bedanken voor wat hij heeft gedaan voor het herstel van de normale situatie in Slowakije. De taalwet is slechts één van die treurige hoofdstukjes. Het andere was het Tsjechische geval. Het Tsjechische staatshoofd moet ook zonder het Verdrag van Lissabon weten dat de Beneš-decreten tot stand zijn gekomen op grond van het beginsel van collectieve schuld en ze worden niet onrechtmatig met het van kracht worden van het Handvest van de grondrechten; ze zijn zelfs nu nog in strijd met meer dan zes Europese documenten. We vertrouwen erop dat de toekomst van het Verdrag van Lissabon en de EU niet zal worden bepaald door de heropleving van de collectieve rechteloosheid van de Tweede Wereldoorlog, maar door het waarborgen van de rechten van minderheden volgens het goede Europese gebruik van het verlenen van culturele autonomie.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Op 20 november was het twintig jaar geleden dat het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind werd aangenomen.

Dit jubileum valt samen met de oprichting van een interfractiewerkgroep voor gezinszaken en jeugdbescherming. De uitdagingen waarmee de EU wordt geconfronteerd – zoals de demografische ontwikkeling, de balans tussen leven en werken, de zorg voor hulpbehoevenden, sociale insluiting, bestrijding van armoede onder gezinnen en kinderen, en het beleid voor solidariteit tussen de generaties – vereisen de expertise van gezinsorganisaties die opkomen voor de belangen van kinderen.

In het Verdrag inzake de rechten van het kind staat dat het voor de harmonieuze ontwikkeling van de persoonlijkheid noodzakelijk is dat kinderen opgroeien in een gezinsomgeving die is gebaseerd op geluk, liefde en begrip. De interfractiewerkgroep voor gezinszaken en jeugdbescherming fungeert in het Parlement als platform voor de pluriforme visies van leden van alle fracties. Ik nodig alle leden uit deze werkgroep binnen hun partijen te steunen, om ervoor te zorgen dat dit Parlement op dit terrein een belangrijke en nuttige rol kan blijven vervullen.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) De situatie van de Roemeense gemeenschap in Italië is een bron van groeiende zorg. Heel Europa is al bekend met de wijze waarop pogingen zijn ondernomen om een hele gemeenschap de schuld te geven voor de daden van een klein aantal overtreeders. Roemenen worden dagelijks met steeds grotere problemen geconfronteerd, en daarnaast met groeiende intimidatie en angst.

Ik geef u een aantal voorbeelden. Kortgeleden is in de pers een ernstig geval van discriminatie gemeld: de directeur van een Italiaans bedrijf dat telefonie-, kabel- en internetdiensten levert, adviseert zijn medewerkers om geen contracten te tekenen met Roemeense burgers. In een ander geval raakte een Roemeens kind van Roma-etniciteit gewond, maar geen van de ziekenhuizen in Messina wilde het opnemen. Het overleed onderweg naar Catania. Dit zijn slechts een paar specifieke incidenten, maar Roemenen in Italië worden bijna iedere dag met een dergelijke houding geconfronteerd.

Ik ben van mening dat er op Europees niveau een duidelijk signaal moet worden afgegeven aan de Italiaanse regering, om een halt toe te roepen aan de discriminatie tegen Roemeense immigranten.

Derek Vaughan (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik had het eigenlijk willen hebben over het belang van Europese structuurfondsen voor regio's als Wales in de periode na 2013, maar voel mij geroepen te reageren op de uitspraken van de heer Batten over een vooraanstaand Brits politicus en voormalig commissaris in de Europese Commissie. Een beschuldiging van verraad aan het adres van een persoon van een dergelijk kaliber is in mijn ogen op zijn minst onparlementair te noemen en de heer Batten zou zich dan ook moeten schamen. Ik verzoek de heer Batten zijn uitspraken terug te nemen en, als hij daar niet toe bereid is, vind ik dat u, mijnheer de Voorzitter, hem hierom moet vragen.

Ivo Vajgl (ALDE). - (SL) In dit Parlement krijgen we weldra de gelegenheid om te horen wat de kandidaat voor de functie van hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid te zeggen heeft.

Dat zal ook voor ons een soort test zijn en een indicatie van de invloed die de Europese Unie op het vredesproces in het Midden-Oosten kan uitoefenen, evenals een antwoord op de vraag of de Europese Unie überhaupt een actieve rol kan spelen bij het oplossen van de problemen. Tot nu toe waren we niet erg succesvol en een van mijn collega's die eerder aan het woord was, is daar gedetailleerder op ingegaan.

De voorbije dagen werd de vicieuze cirkel van geweld in het Midden-Oosten voortgezet. Terroristen van Hamas vuurden raketten af, het Israëlische antwoord was buiten alle proporties, en opnieuw is het moeilijk burgerslachtoffers van militaire slachtoffers te onderscheiden.

Ik ben van mening dat we zelfs geen moment de aandacht die het vredesproces in het Midden-Oosten van ons vraagt, mogen laten verslapen.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, in Afghanistan vechten en sterven soldaten uit het Verenigd Koninkrijk en vele andere Europese landen. Ons wordt voorgehouden dat dit nodig is om te voorkomen dat Al-Qa'ida terrein herwint met het oog op de veiligheid in eigen land, of om de democratie te beschermen, of om drugshandel te bestrijden, of om Pakistan te ondersteunen, of om de rechten van vrouwen te waarborgen. Maar geen van deze verklaringen kan mij nog overtuigen. Er is geen heldere politieke strategie, en ik weet niet welk doel er nu gediend is met de dood van onze soldaten. Ik vrees dat onze aanwezigheid in Afghanistan ons helemaal geen veiligheid brengt, maar de gevaren juist vergroot. Hierdoor kunnen moslimextremisten ons immers afschilderen als buitenlandse bezetters die een regering van krijgsheren en drugsbaronnen ondersteunen in een burgeroorlog. Met ons handelen stimuleren we de verspreiding van radicale, antiwesterse, islamitische denkbeelden. Wat we nodig hebben is een diplomatieke strategie: we moeten in gesprek gaan met de Taliban, we moeten aansturen op verzoening en streven naar een bredere samenstelling van de huidige regering. En we moeten bereid zijn om ons terug te trekken uit Afghanistan.

Isabelle Durant (Verts/ALE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, zoals u weet is er in oktober 2009 een akkoord bereikt tussen de Belgische staat en GDF Suez. Hiermee wordt het monopolie van GDF Suez tot 2025 verlengd en versterkt. Dit druist volledig in tegen het liberaliseringsbeleid. Het is tevens een besluit dat het monopolie inzake kernenergie zal bevestigen, hetgeen aanzienlijke problemen zal opleveren voor projecten inzake hernieuwbare energie en alle banen die daarmee gemoeid zijn.

Als wij horen dat de regelgever, in plaats van onafhankelijk te zijn, het markttoezicht en de vaststelling van de prijs uiteindelijk zal overlaten aan een toezichtcomité waarin GDF Suez zitting zal hebben, dan plaats ik daar echt vraagtekens bij. Ik hoop dat de Commissie hierop een reactie heeft en iets zal doen aan deze situatie waarin beoordelaar en beoordeelde, toezichthouder en degene op wie toezicht wordt gehouden, samenvallen.

Ik hoop dus dat de Commissie zal reageren, vooral nu wij aan de vooravond staan van de top van Kopenhagen, waar energievraagstukken – met name op het gebied van hernieuwbare energie – natuurlijk centraal zullen staan. Ik hoop dat de Commissie erop zal toezien dat er in België geen zogenaamde *pax electrica* komt, die vooral tot doel heeft het monopolie van Electrabel GDF Suez te versterken.

Joe Higgins (GUE/NGL). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, morgen vindt er in Ierland een landelijke staking plaats van tienduizenden werknemers uit de Ierse overheidssector. Laagbetaalde ambtenaren, verplegers, leraren en werknemers van lokale overheden zijn het beu te moeten opdraaien voor een crisis in het Ierse en het mondiale kapitalisme, en te worden gedwongen te betalen voor een crisis waarvoor zij niet verantwoordelijk zijn.

Vanuit dit Parlement wil ik de werknemers die morgen het werk neerleggen verzekeren van mijn warme sympathie. Deze Ierse regering heeft geen democratisch mandaat voor haar barbaarse bezuinigingprogramma. Ik wil werknemers in Ierland aansporen deze actie te verlengen, om deze ondemocratische regering ten val te brengen en parlementsverkiezingen af te dwingen, zodat het volk zelf kan beslissen.

De Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie zijn medeschuldig aan deze situatie aangezien zij grove besparingen in Ierland hebben geëist. Deze instellingen hebben deze week wederom aan geloofwaardigheid ingeboet nu de zoveelste cynische deal is gesloten tussen christendemocraten en sociaaldemocraten met betrekking tot het voorzitterschap, en nu zij een dame tot hoge vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid hebben benoemd die nog nooit in een volksvertegenwoordiging is gekozen, maar haar nieuwe aanstelling heeft gekregen vanwege haar zetel in een kamer van feodale fossielen, die zij weer dankt aan haar vertrouwenspost in de Labour Party.

Het is duidelijk dat werknemers overal in Europa zelf de strijd aan moeten gaan en zich niet langer moeten verlaten op de neoliberale meerderheid in dit Parlement.

Andreas Mølzer (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, één op de zeven Europeanen behoort tot een etnische minderheid. Desondanks wordt de bescherming van autochtone minderheden in Europa niet als prioritair beschouwd. Brussel trekt onvermoeibaar de ene bevoegdheid van de lidstaten na de andere naar zich toe, en tegelijkertijd verklaart de Commissie dat conflicten in verband met minderheden een zaak van de betrokken lidstaten zijn, en beroept zich daarbij op het principe van niet-inmenging in binnenlandse aangelegenheden. In Europa is er geen algemeen geldige regeling, en het internationale recht wordt in de verschillende lidstaten heel verschillend toegepast.

Frankrijk bijvoorbeeld doet überhaupt niet aan etnische minderheden, en in Slovenië bestaan de AVNOJ-besluiten, die indruisen tegen het internationale recht, nog steeds. In Oostenrijk bestaat er daarentegen een Sloveense minderheid, die alle kansen krijgt om zich te ontplooiën. Deze grote verschillen maken volgens mij wel duidelijk dat er een Europees recht voor volksgroepen moet komen. Wanneer Europa zijn historisch gegroeide etnische pluraliteit wil handhaven moet er voor de autochtone minderheden beslist een bindend Europees recht voor volksgroepen komen, dat gebaseerd moet zijn op het internationale recht. De EU zou op die manier kunnen bewijzen dat het niet slechts lippendienst bewijst aan de bescherming van de nationale diversiteit in Europa.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, met de plechtigheden die op 9 november van dit jaar in Berlijn hebben plaatsgevonden ter gelegenheid van de twintigste verjaardag van de val van de Berlijnse Muur, werd de eenmaking van Duitsland herdacht. In dit kader werd ook aandacht besteed aan de weg van Midden- en Oost-Europa naar vrijheid en democratie, alsook aan het einde van de opdeling van niet alleen Duitsland, maar van heel Europa.

De val van de Berlijnse Muur van verdeeldheid was het eindpunt van deze weg, maar het transformatieproces in Midden- en Oost-Europa begon met de gebeurtenissen aan de Poolse kust en met de oprichting van Solidariteit onder leiding van Lech Wałęsa in augustus 1980. Laat ons ook terugdenken aan de demonstraties voor vrijheid in Hongarije in 1956 en aan de juniprotesten in Poznań, evenals aan de gebeurtenissen in 1968 in Tsjecho-Slowakije en de gesneuvelde scheepswerfarbeiders in Gdańsk in 1970.

Een groot aantal mensen heeft zich in verschillende landen geëngageerd in het verzet en heeft voor vrijheid en democratie gestreden. Sommigen van hen hebben daarbij hun leven gegeven. Laten we hen eren en gedenken. Laten we tevens terugdenken aan de politici die blijk hebben gegeven van een rijk verbeeldingsvermogen en een flinke dosis vastberadenheid bij het tot stand brengen van vrijheid, democratie en een markteconomie.

De Voorzitter. - Collega's, ik onderbreek de opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang voor een mededeling.

15. Agenda

De Voorzitter. – De vlucht van de heer David Martin heeft vertraging opgelopen. Ik stel daarom voor om zijn verslag over de aanpassing van het Reglement, voor ons een zeer belangrijk onderwerp, als laatste punt van de agenda van vandaag te behandelen. Dit is weliswaar een wijziging van de agenda, maar verandert niets aan de inhoud van de vergadering. Het zou heel prettig zijn als iedereen instemt met deze aanpassing, omdat de rapporteur bij het debat aanwezig behoort te zijn.

Aangezien dit formeel een agendawijziging is, ben ik genoopt goedkeuring te vragen aan het Parlement en ik hoop dat ik die zo krijg.

(Het Parlement keurt dit voorstel goed)

16. Spreektijd van één minuut over kwesties van politiek belang (voortzetting)

De Voorzitter. – Wij gaan verder met de opmerkingen van één minuut over kwesties van politiek belang.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, in deze tijden van klimaatverandering en broeikaseffect is wel duidelijk dat we de emissie van broeikasgassen moeten verlagen en energie moeten besparen. De EU probeert ook in dit verband een voortrekkersrol te spelen, met wisselend succes. Soms lijkt het er op dat we het kind met het badwater weggooien, zoals bij de zogenaamde ecodesignrichtlijn.

In mijn kiesdistrict is er een zeer succesvol bedrijf, de “Austria Email AG”, dat elektrische boilers maakt. Juist in Oostenrijk is dat heel handig, en ook verstandig, omdat een groot deel van onze elektriciteit met waterkracht wordt opgewekt, en dat is bijzonder milieuvriendelijke energie.

Het lijkt er nu op dat deze boilers op grond van de ecodesignrichtlijn verboden zullen worden, en dat in plaats daarvan de voorkeur wordt gegeven aan gasboilers en gaskachels, wat volgens mij onzinnig is, omdat ze veel minder milieuvriendelijk zijn dan deze boilers. Bovendien komen in mijn land daardoor 400 banen op de tocht te staan.

Dat kan niet de bedoeling zijn, dat is een verkeerde ontwikkeling. Wanneer we het milieu willen beschermen moet dat op een zinvolle en doelmatige manier gebeuren. In dit geval komen er banen in het gedrang, ten gunste van een product dat volgens mij niet doelmatig is.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, *Euronews* is voor ons een bijzonder venster op de wereld, en ik ben erg aan deze zender gehecht, maar ik plaats vaak vraagtekens bij de inhoud van de reclames.

Toen ik vanmorgen de televisie aanzette, zag ik een reclame voor Macedonië. En wat las ik daar? ‘Geen belasting voor ondernemingen, gemiddeld salaris: 370 euro, 10% inkomstenbelasting’, enzovoort.

Als Macedonië op deze manier zijn kandidatuur als EU-lidstaat wil presenteren, en als ik de mensen in mijn regio vraag of ze willen dat Macedonië tot de Europese Unie toetreedt, dan kan ik u verzekeren dat dit niet werkt. Wij voeren discussies over offshoring binnen Europa en de strijd tegen sociale dumping; kunnen wij dan nog toestaan dat dergelijke reclames het venster op ons sociale Europa vormen? Ik vind van niet.

Ik heb indertijd ook vraagtekens geplaatst bij een reclame voor Iran; in een tijd waarin er stenigingen plaatsvonden in Iran, stonden wij reclames voor dat serafijnse land toe.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we zijn allemaal op de hoogte van de overstromingen die dit weekend Ierland hebben getroffen, en de aanzienlijke schade die hierdoor is toegebracht aan vele woningen, bedrijven, boerderijen, wegen en waterinfrastructuur. Het is nog te vroeg voor een kostenraming, maar de schade zou ongeveer 500 miljoen euro kunnen belopen. Echter, de kosten voor het treffen van doeltreffende maatregelen om te voorkomen dat dergelijke overstromingen ooit nog kunnen plaatsvinden, zouden wel eens in de miljarden euro's kunnen lopen.

Ik heb begrepen dat het toepassingsbereik van het Europees Solidariteitsfonds mogelijk te beperkt is om in deze situatie iets te kunnen betekenen. Toch hoop ik dat een aanvraag in overweging kan worden genomen. Kan dit niet, dan zou ik willen opperen dat een aanvraag op regionaal niveau mogelijk wel een positief resultaat zal opleveren, aangezien het noorden, westen en zuiden van het land zijn getroffen. Velen in mijn kiesdistrict, met inbegrip van de graafschappen Galway, Mayo, Clare, Leitrim en Roscommon, alsmede het

zuiden van Ierland, zijn gedupeerd door deze verschrikkelijke overstromingen. Ik verzoek de Commissie dringend om onverwijld te komen met pragmatische steunmaatregelen.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn dank uitspreken voor de gelegenheid die u mij hebt geboden om deze belangrijke kwestie van de overstromingen in mijn land aan de orde te stellen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) De orkaan Ida die van 6 tot 8 november over El Salvador heeft geraasd, heeft een ware tragedie veroorzaakt. Er zijn 200 mensen om het leven gekomen, minstens 18 mensen worden vermist, zo'n 15 000 mensen zijn dakloos geworden, 80 scholen zijn beschadigd en oogsten en essentiële infrastructuur – waaronder wegen, het elektriciteitsnet, watervoorziening, communicatieverbindingen en gezondheidszorgvoorzieningen – zijn verwoest.

El Salvador is een van de Midden-Amerikaanse landen met de grootste economische en sociale problemen. Daarom is buitengewone hulpverlening aan dat land door de Europese Unie nodig om het hoofd te bieden aan de sociale catastrofe die deze natuurramp heeft veroorzaakt. De regering van El Salvador schat dat er meer dan een miljard euro nodig is om de schade te herstellen en een plan voor wederopbouw uit te voeren dat de risico's vermindert voor dit land dat zo kwetsbaar is voor natuurrampen. Daarom vraagt El Salvador om het vrijmaken van extra middelen en herschikking van beschikbare kredieten van de Europese Unie.

Dat is mijn appel, mijnheer de Voorzitter, en ik verzoek u het over te brengen aan de Europese Commissie en de Raad.

James Nicholson (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, nog altijd gaan, als gevolg van ernstige problemen met betrekking tot het 'eigendomsrecht', talloze Europese burgers die hebben geïnvesteerd in onroerend goed in landen als Spanje, Bulgarije en Turkije, gebukt onder stress, financiële rampspoed en algehele malaise. En dat ondanks de gezamenlijke inspanningen van vele leden van het Europees Parlement die opkomen voor hun kiezers, en ondanks langdurige onderzoeken van het Parlement naar deze kwestie die – zoals bekend – hebben geresulteerd in het goed ontvangen verslag-Auken van maart 2009.

Ik heb van vele kiezers klachten ontvangen over de problemen die voortvloeien uit overeenkomsten met betrekking tot onroerend goed in al deze landen. Talloze mensen zijn beland in situaties waarbij zij op grond van ingewikkelde wetten inzake ruimtelijke ordening en stedelijk ontwikkelingsbeleid zijn onteigend, zonder dat hier enige vergoeding tegenover stond.

Het baart mij grote zorgen dat de EU nog geen meer vastomlijnd plan in gang heeft gezet om dit probleem uit de wereld te helpen, ondanks de breed gedragen mening dat het een schending vormt van de grondrechten van burgers van de Europese Unie. De legaliteit en moraliteit van deze praktijken is op zijn minst twijfelachtig te noemen; en in het ergste geval geven deze praktijken blijk van een corrupte benadering van stedelijke ontwikkeling.

Nikolaos Salavrakos (EFD). - (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik deel de zorgen van mijn collega-afgevaardigden over de discrepantie tussen het voortgangsverslag over Turkije met het oog op de toetreding tot de Europese Unie en een artikel dat onlangs is gepubliceerd in de Europese editie van de Wall Street Journal. Daarin wordt bericht dat de premier van Turkije tijdens een recent bezoek aan Iran heeft gezegd, en daarmee de opvatting van Iran heeft bevestigd, dat het Iraanse nucleaire programma, in zijn woorden, uitsluitend vreedzame en filantropische doeleinden heeft. Deze discrepantie blijkt ook duidelijk uit het feit dat het gedrag dat Turkije in algemene zin vertoont, zoals op 8 en 9 november tijdens het bezoek van de president van Sudan aan Istanbul, een ernstig probleem aan het worden is. Ik zou het zeer op prijs stellen als mijn collega-afgevaardigden dit in gedachten zouden willen houden.

Andrew Henry William Brons (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Unie ziet zichzelf graag als een democratische unie van 27 democratische lidstaten, maar we moeten de realiteit onder ogen zien. Slechts enkele jaren geleden ondernam de Belgische staat stappen om een van de grotere politieke partijen in de ban te doen. Tegelijkertijd werd er in Duitsland vergeefs getracht een partij uit te sluiten op grond van belastende verklaringen van staatsambtenaren. In Hongarije worden oppositiepartijen fysiek aangevallen door de staat, en hun leden worden gearresteerd en gemarteld. In het Verenigd Koninkrijk voert een gewelddadige militie die wordt gesponsord door de regeringspartij en de leider van de oppositie, gewelddadige en in sommige gevallen zelfs gewapende aanvallen uit op tegenstanders.

In bijna alle lidstaten gelden beperkingen voor de vreedzame vrijheid van meningsuiting. De Europese Unie loopt zowaar voorop als het gaat om wetgeving tegen zienswijzen – uiteenlopende 'fobieën' zoals zij ze zouden noemen.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, met betrekking tot de onderhandelingen over een overeenkomst tussen de Europese Unie en Turkije over de overname van illegale immigranten wil ik erop wijzen dat Turkije moet toezeggen dat het zal meewerken aan het uitroeien van de illegale immigratie. In verband daarmee wil ik dit Huis eraan herinneren dat 76,5 procent van alle aanhoudingen van illegale immigranten aan de grenzen van de Europese Unie plaatsvinden aan de grenzen van Griekenland. Ik weet heel goed dat in gevallen waarbij derde landen hebben meegewerkt – voorbeelden zijn Italië en Libië en Spanje en Mauritanië – tastbare resultaten zijn behaald. Daarom moet er vooruitgang worden geboekt met de overnameovereenkomsten. Turkije moet samenwerken met Frontex, met de Griekse autoriteiten en met de autoriteiten van de Europese Unie.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de afvaardiging van de EU is de enige internationale afvaardiging die toezicht houdt op de tenuitvoerlegging van de afspraken die afgelopen augustus en september zijn gemaakt tussen Rusland en Georgië. Mevrouw Ashton moet de Russen nu heel duidelijk maken dat zij de EU-afvaardiging zonder verdere omhaal de toegang tot de separatistische Georgische gebieden moeten garanderen.

Vandaag is het Franse helikopterdekship van het type Mistral aangekomen in Sint Petersburg. Als dit moderne oorlogsschip inderdaad aan Rusland wordt verkocht zou dat zijn alsof het Kremlin wordt beloond voor zijn invasie in Georgië vorig jaar. Zoals de commandant van de Russische marine zei, met dit type schip zou de Russische marine in augustus 2008 haar missie binnen 40 minuten kunnen volbrengen in plaats van binnen 26 uur. In dat geval zou president Sarkozy geen tijd meer hebben gehad om de heer Poetin ervan te weerhouden de Georgische hoofdstad in te nemen.

De Russische marine voorzien van de nieuwste NAVO-technologie betekent verantwoordelijkheid nemen voor het feit dat dit de haviken van het Kremlin stimuleert om hun plannen voor een militaire exercitie van afgelopen september uit te voeren.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, op dit moment – terwijl wij hier in Straatsburg bijeen zijn – is de halve bevolking van de stad Cork, in mijn kiesdistrict Munster, verstoken van stromend water. En dat in het jaar 2009!

University College Cork heeft een hele week de deuren moeten sluiten, waardoor veel studenten in mijn Alma Mater feitelijk geen dak boven hun hoofd hebben. Winkeleigenaars, gezinshoofden en boeren wordt een rekening gepresenteerd ten belope van honderden miljoenen euro's, na de ernstigste overstroming sinds mensenheugenis in Cork, Tipperary, Limerick en Galway in het bijzonder.

Naar aanleiding van de desastreuze overstromingen van 2002 in Midden-Europa heeft de EU een solidariteitsfonds opgericht om lidstaten die zijn getroffen door natuurrampen, zoals overstromingen, bij te staan. Onze collega's in het noordoosten van Roemenië zijn de meest recente begunstigen van deze bijstand. Volgens de regels kan deze hulp worden ingeroepen in bepaalde omstandigheden, wanneer er sprake is van buitengewone regionale rampen.

Ik zou voorzitter Barroso en commissaris Samecki willen verzoeken om elke aanvraag van Ierland voor steun uit dit fonds positief te beoordelen. Daarnaast zou ik in het bijzonder de Ierse regering willen aansporen om direct contact op te nemen met de Commissie met het oog op het indienen van een aanvraag. Het is cruciaal dat de EU en het Europees Parlement de helpende hand uitsteken naar de gemeenschappen in Ierland die vreselijke schade hebben geleden.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Vanuit Slowakije steken er tienduizenden mensen over naar het noorden van Hongarije om daar te werken, terwijl duizenden mensen zich in het noorden van Hongarije hebben gevestigd, in Rajka en anderen gemeenten. Dankzij de uitstekende infrastructuur en het Schengenakkoord werken ze in Slowakije en wonen ze in Hongarije. Dit is een uitstekend voorbeeld van de voordelen van de Europese Unie.

Volgens opiniepeilingen voelen de Slowaken in Hongarije zich thuis in hun nieuw gekozen land en de gemeentebesturen denken er nu over om te zorgen voor Slowaakstalige kleuter- en andere scholen, ondanks het feit dat het hier geen Hongaarse staatsburgers betreft; in Hongarije wordt tweetaligheid namelijk gewaardeerd.

Het tegengestelde proces voltrekt zich in Slowakije, waar de Hongaarse nationale gemeenschap die daar al duizend jaar woont ernstig wordt gediscrimineerd in haar taalrechten: het Hongaars wordt tot tweederangstaal gebombardeerd en ondergeschikt gemaakt aan de landstaal. Dit is een schande voor de hele Europese Unie!

Sonia Alfano (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zou de aandacht van het Parlement willen vestigen op de regels inzake verplaatsingen van bedrijven in Richtlijn 2001/23/EG.

Het gaat om het Italiaanse bedrijf Eutelia S.p.A. dat actief is op het vlak van telecommunicatie en informatica. Tot de klanten van het bedrijf behoren zeer belangrijke ondernemingen, maar ook onder meer de Italiaanse Centrale Bank, de Italiaanse Kamer van Afgevaardigden en de Italiaanse Senaat. Het bedrijf neemt ook deel aan het Schengenproject en beheert dus al met al zeer vertrouwelijke informatie.

In mei 2009 heeft Eutelia de informatietechnologietak feitelijk overgedaan aan het dochterbedrijf Agile. Die dochter beschikt over een eigen vermogen van slechts 96 000 euro terwijl het niet minder dan 2 000 mensen in dienst heeft. Vorige maand hebben 1 192 mensen hun ontslagbrief gekregen, maar toch werken zij nog steeds door. Het absurde is dat de richtlijn die ik net heb genoemd specifieke eisen stelt aan het ondernemerschap van degenen die bedrijfsonderdelen overnemen ...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben absoluut tegen het beleid van de Bondsrepubliek Duitsland, die Roma en andere minderheden het land uitzet, en ze naar Kosovo stuurt. Het is de bedoeling dat ieder jaar ongeveer 2 500 personen het land worden uitgezet, het gaat met name om 10 000 Roma, maar ook om Egyptenaren en Ashkali.

Velen van hen wonen al meer dan tien jaar in Duitsland, en zijn daar veilig voor deportatie, vervolging en geweld. Ook in Oostenrijk, België, Hongarije en Frankrijk vinden al uitzettingen plaats. Ik veroordeel deze uitzettingen, omdat de situatie van minderheden, en met name van de Roma, in Kosovo ondraaglijk is. Ze zijn allemaal, zonder uitzondering, werkeloos, en in Kosovo ontbreken de nodige middelen om hen op een menswaardige manier te huisvesten. Hun voorland is een leven in kampen, of in Mitrovica, een gebied met een zware loodvervuiling. Tot slot doe ik een beroep op Duitsland om rekening te houden met zijn historische verantwoordelijkheid, uit respect voor de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog, voor de talloze Roma en de Sinti die vervolgd en vermoord zijn. Deze historische verantwoordelijkheid ligt echter ook bij ...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Nuno Melo (PPE). - (PT) Ik zou willen waarschuwen voor het gevaar van een ziekte die de naaldbomen in de bossen van de Europese Unie bedreigt. Het gaat om de pijnboomnematode die uit Amerika afkomstig is. De ziekte is vastgesteld in Portugal in de buurt van Setúbal en heeft zich al verspreid naar andere delen van het land en ook naar Spanje. De enige efficiënte methode om de ziekte te bestrijden is het kappen en verbranden van de bomen.

Ik merk op dat 38 procent van het Portugese grondgebied uit bos bestaat. Dat bos vormt het bezit van in totaal 400 000 eigenaren en zorgt voor 14 procent van het BBP van de industrie, voor 9 procent van de werkgelegenheid in de industrie en voor 12 procent van de export. Het gaat ondanks alles om de bossen van de Europese Unie die in gevaar verkeren. Dat is de reden van mijn betoog en daarom bepleit ik het opstellen van een noodplan voor het bestrijden van deze ziekte, die vooralsnog beperkt is tot het Iberische schiereiland maar die zich zal uitbreiden tot de hele Europese Unie.

Dat noodplan moet over voldoende geld beschikken om een einde te maken aan deze ziekte die veel bedrijven en werknemers schade heeft berokkend. Bedrijven hebben hun poorten moeten sluiten en werknemers zijn hun banen kwijtgeraakt. Ten overstaan van dit probleem dient de hele Europese Unie in het geweer te komen.

Romana Jordan Cizelj (PPE). - (SL) In de eerste plaats wil ik hevig protesteren tegen wat mijn collega uit Oostenrijk zonet zei over de bescherming van de minderheden in Slovenië. Slovenië hanteert hoge normen voor de bescherming van minderheden en we wensen enkel dat ook de Sloveense minderheid in onze buurlanden dezelfde rechten zou hebben.

Nu een andere kwestie. In dit tijdperk van informatietechnologie gaat informatie tussen mensen heel snel rond. Hoe alarmerender het nieuws is, des te sneller wordt het verspreid. De waarheid van de informatie is daarbij van ondergeschikt belang. Uitermate interessant is nieuws dat de gezondheid en de voedingsgewoonten van mensen beïnvloedt.

De voorbije weken werd zo in Slovenië per e-mail volkomen onjuist nieuws over de Codex Alimentarius verspreid. In dergelijke gevallen kunnen wij, leden van het Europees Parlement, de Europese Commissie vragen stellen en enkele weken wachten op een deskundig antwoord. We zouden echter onmiddellijk moeten kunnen ingrijpen aangezien de schade in heel korte tijd wordt aangericht.

Daarom stel ik de Europese Commissie voor om de oprichting van een online informatiepunt te overwegen, waar burgers de Europese Commissie rechtstreeks kunnen contacteren en binnen drie dagen een antwoord kunnen krijgen.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) De inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en de aanname van het Stockholmprogramma zullen zeker een positief effect hebben op de burgers van Europa, op het nieuwe terrein van vrijheid, veiligheid en justitie.

Voor wat betreft illegale migratie en grensoverschrijdende criminaliteit: De voorspellingen voor de komende jaren geven aan dat de instroom van immigranten zal toenemen, waaronder ook die aan de oostgrens van de Europese Unie. Ik doel met name op de Republiek Moldavië. Na de politieke veranderingen die daar hebben plaatsgevonden, heeft het land duidelijk zijn verlangen kenbaar gemaakt om te worden opgenomen in de Europese Unie. Het is op dit moment echter economisch kwetsbaar en is slechts in beperkte mate in staat om kwesties als migratie en grensoverschrijdende criminaliteit onder controle te houden. Voor de versterking van de eigen buitengrenzen en het creëren van een veiligheidszone moet de Europese Unie de Republiek Moldavië significante economische steun verlenen, zodat zij meer mogelijkheden krijgt om actie te ondernemen.

De Europese Unie moet spoedig een associatieverdrag voorstellen, met een helder tijdschema voor de toekomstige toetreding van dit land tot de EU. Dit zal integratie sterk vereenvoudigen, en het succes van deze samenwerking zal tot voorbeeld kunnen dienen voor andere staten die grenzen aan de EU.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, dank u voor de gelegenheid die u mij hebt gegeven om een paar woorden te zeggen over de ongewone overstromingen die in het weekeinde in Ierland hebben plaatsgevonden.

Collega's hebben al gesproken over de ongekennde overstromingen die Ierland dit weekend hebben getroffen. Ik heb enkele van die plaatsen in mijn eigen kiesdistrict bezocht; plaatsen als Clonmel, Killarney, Bandon, en natuurlijk Cork, dat nog minstens een week zonder water zal zitten. University College Cork is gesloten vanwege de ongekennde wateroverlast – die mogelijk een gevolg is van de klimaatverandering waarover we hier in dit Parlement zo vaak van gedachten wisselen.

Er moeten twee dingen gebeuren. Ten eerste moet de Ierse regering ervoor zorgen dat zij, en de lokale autoriteiten, de Europese overstromingsrichtlijn ten uitvoer leggen. Dat is van het allergrootste belang en moet dan ook gebeuren. Ten tweede moet de Ierse regering bij de Europese Unie steun aanvragen uit het Europese Solidariteitsfonds, zodat er noodhulp kan worden gegeven aan de zwaarst getroffen, zoals dat in het verleden is gedaan voor landen als Duitsland, Frankrijk, de Tsjechische Republiek en Oostenrijk.

Zoran Thaler (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, twee Azerbeidjaanse jeugdactivisten en bloggers, Emin Abdullayev en Adnan Hajizade, zijn in een oneerlijk proces veroordeeld tot een vrijheidsstraf van respectievelijk twee en een half en twee jaar. De aanklachten tegen hen misten elke grond en deze gevangenisstraf is hen enkel en alleen opgelegd omdat zij gebruik maakten van hun recht op vrijheid van meningsuiting en vergadering.

De Azerbeidjaanse autoriteiten moeten de gewetensgevangenen Adnan Hajizade en Emin Abdullayev onmiddellijk en onvoorwaardelijk in vrijheid stellen. De Raad, de Commissie en de lidstaten van de Europese Unie moeten bij de Azerbeidjaanse regering de onderwerpen democratie en mensenrechten aan de orde stellen. Het land moet eraan worden herinnerd dat democratisering een van de doelstellingen is van het oostelijk partnerschap, en Azerbeidzjan neemt deel aan dat initiatief. Azerbeidzjan dient zich te houden aan zijn verplichtingen als lid van de Raad van Europa en partner van de Europese Unie.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, het imperialistische beleid van de Verenigde Staten en de NAVO om Israël te steunen en het upgraden van de betrekkingen en van alle onderdelen van de associatieovereenkomst tussen de EU en Israël versterken de agressieve en onbuigzame houding van Israël tegenover het Palestijnse volk. Alleen al tijdens de militaire operatie 'Gesmolten lood' zijn er in totaal 1 443 Palestijnen vermoord. Er worden 9 600 Palestijnen illegaal, zonder vorm van proces, vastgehouden in Israëlische gevangenissen, de muur van de schande is 450 kilometer lang en er zijn plannen om deze te verlengen tot 750 kilometer, en op de westelijke Jordaanoever en in Oost-Jeruzalem worden huizen en infrastructuur vernietigd. Wij zijn solidair met het Palestijnse volk en vragen om een onmiddellijke, rechtvaardige en levensvatbare oplossing voor het Palestijnse vraagstuk: de vorming van een onafhankelijke Palestijnse staat binnen de grenzen van 1967, met Oost-Jeruzalem als hoofdstad, soevereiniteit over het

eigen grondgebied en de eigen grenzen, en voorzieningen voor de terugkeer van vluchtelingen en de teruggave van al het Arabische grondgebied dat sinds 1967 door Israël wordt bezet.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Ook ik wil de aandacht vestigen op het onderwerp waarover Cornelia Ernst eerder heeft gesproken. Namelijk dat na de onderhandelingen over en de ondertekening van de overnameovereenkomsten is begonnen met de repatriëring van personen die tijdens de oorlog in Joegoslavië zijn geëxpatriëerd of gedwongen waren te vluchten. Dit proces is deels uit vrije wil, deels uit nood geboren, en met name de minderheden in Kosovo – in de eerste plaats de Roma – zijn in een zeer hachelijke situatie terechtgekomen tijdens dit proces.

Ik vind het uitermate belangrijk dat we de waarschuwingen van de internationale organisaties in aanmerking nemen bij de uitvoering van deze overnameovereenkomsten. We weten dat Kosovo vandaag de dag niet in de sociale en economische situatie verkeert om voor deze mensen te kunnen zorgen, en er ontstaan echt onwaardige toestanden. Ik vind dat het Europees Parlement protest moet aantekenen.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, vorige week donderdag is in Peru bekend geworden dat er in dat land onvoorstelbaar wrede moorden zijn gepleegd. Uit berichten van persbureaus blijkt dat een bende jarenlang slachtoffers heeft onthoofd en hun vet heeft verzameld, dat vervolgens voor 10 000 euro per liter werd verkocht aan cosmetische bedrijven in Europa. Klopt dat?

Het waren in ieder geval onvoorstelbaar wrede moorden. Wij hebben deze vreselijke berichten gelezen, en proberen nu allemaal er achter te komen of deze beweringen op waarheid berusten. Wij Europeanen moeten deze zaak hoe dan ook goed uitspitten, zodat we zeker kunnen zijn dat de bewering dat Europese farmaceutische of cosmetische bedrijven op de een of andere manier bij deze onvoorstelbaar wrede moorden betrokken zouden zijn, niet gefundeerd is.

De Voorzitter. – Hiermee zijn de opmerkingen over kwesties van politiek belang beëindigd.

Door de beschikbare tijd konden er beduidend meer opmerkingen dan gewoonlijk worden afgehandeld – meer dan veertig. Indien mogelijk zullen we vaker de kans geven om het woord te voeren dan is voorzien in het Reglement, dat ten hoogste dertig opmerkingen toestaat.

17. Elektronische-communicatienetwerken en -diensten (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A7-0070/2009) van Catherine Trautmann, namens de Delegatie van het Europees Parlement in het bemiddelingscomité, over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerp tekst van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 2002/21/EG inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, Richtlijn 2002/19/EG inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten, en Richtlijn 2002/20/EG betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten (03677/2009 – C7-0273/2009 – 2007/0247(COD)).

Catherine Trautmann, rapporteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, wij zijn opnieuw bijeengekomen – ditmaal voor de laatste keer – om te praten over het 'telecompakket' en in het bijzonder over de laatste hoeksteen ervan, die gevormd wordt door mijn verslag over de zogenoemde kaderrichtlijn, toegangsrichtlijn en machtigingsrichtlijn.

Dit biedt mij de gelegenheid mijn collega's, in het bijzonder mijn mederapporteurs Pilar del Castillo en Malcolm Harbour, te bedanken, evenals de voorzitter van de delegatie van het Parlement in het bemiddelingscomité, de heer Vidal-Quadras, de voorzitter van de Commissie industrie, onderzoek en energie, Herbert Reul, en alle betrokken diensten van het Europees Parlement. Ik wil eveneens commissaris Reding bedanken voor haar betrokkenheid en steun in deze gehele periode, en voor de steun van haar diensten. Tot slot verwelkom ik de inspanningen van het Zweedse voorzitterschap om dit dossier op een bevredigende manier af te ronden. Laten wij een ogenblik stilstaan bij het overlijden van Ulrika Barklund Larsson en haar gedenken.

Met de stemming van morgen zal een zeer positief signaal worden afgegeven aan degenen die een dynamischer Europees industriebeleid verwachten. Aangezien het akkoord in tweede lezing over 99 procent van de tekst is gehandhaafd, zal ik alleen ingaan op de prioriteiten die wij wilden bereiken. Wij wilden in het bijzonder een effectieve en duurzame concurrentie in stand houden, maar deze concurrentie ook benutten voor

economische en sociale ontwikkeling, door middel van volledige dekking van het Europese grondgebied in termen van toegang, hogesnelheidsinternet voor iedereen en overal – met inbegrip van een beter beheer van het radiospectrum – en volledige rechten voor de consumenten.

Vereisten hiervoor zijn: een samenhangend en werkbaar kader voor degenen die deze richtlijnen zullen gebruiken – regelgevers, het Orgaan van Europese regelgevende instanties voor elektronische communicatie (BEREC) en de Commissie –; het garanderen van rechtszekerheid; het stimuleren van de investeringen die nodig zijn om onze economie een nieuwe impuls te geven en om de markt dynamisch te maken voor operatoren, hun consumenten en werknemers; en, tot slot, het ontwikkelen van talrijke, kwalitatief hoogstaande diensten, die voor zoveel mogelijk mensen tegen een redelijke prijs toegankelijk zijn.

Het is belangrijk dat wij ons aan de bewoordingen van dit akkoord houden, en in dit opzicht zaaien de verklaringen die bepaalde lidstaten onlangs hebben gedaan, helaas enige twijfel over hun inzet op dit gebied. Ik sluit mij aan bij de Commissie wat betreft de interpretatie van het resultaat van onze onderhandelingen over artikel 19. Ter herinnering: de formulering die voor dit artikel is gekozen, hangt nauw samen met het debat over de mechanismen van de artikelen 7 en 7 bis. Het zou teleurstellend zijn als de Raad, door middel van niet-bindende verklaringen, de boodschap zou uitdragen alles te willen hebben, door een rechtvaardige verdeling van de bevoegdheden tussen de lidstaten, BEREC en de Commissie, zoals dit uit het definitieve compromis naar voren komt, af te wijzen.

Tot slot, uiteraard, het saillante punt dat ons tot de bemiddelingsprocedure heeft gebracht: amendement 138. Ik wil simpelweg opmerken dat het behaalde resultaat het maximale was dat het Parlement kon bereiken met de rechtsgrondslag waarmee wij te maken hadden, namelijk harmonisatie van de interne markt. Al met al mogen wij dit resultaat niet licht opvatten, want het biedt alle gebruikers van elektronische aansluitingen een solide bescherming van hun recht op privacy, op het vermoeden van onschuld en op een contradictoire procedure, ongeacht welke aanklacht er tegen hen zou worden ingediend en voordat er sprake is van enige strafmaatregel.

Daarnaast ben ik blij dat de Commissie bereid is om de situatie met betrekking tot 'netneutraliteit' in Europa te beoordelen en om voor het eind van het jaar de juiste instrumenten beschikbaar te stellen aan het Parlement en de Raad, afhankelijk van het resultaat van deze bevindingen.

Concluderend verzoek ik u dus allen na te denken over de omzetting van dit pakket. Ik weet nu al dat het Parlement, dat dit pakket een warm hart toedraagt, erop zal toezien dat er bij deze omzetting rekening zal worden gehouden met de gesloten akkoorden. Mijnheer de Voorzitter, ik ga nu aandachtig luisteren naar de bijdragen van mijn collega's, voordat ik aan het eind van het debat opnieuw het woord neem.

VOORZITTER: STAVROS LAMBRINIDIS

Ondervoorzitter

Viviane Reding, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, vandaag bereiken we het hoogtepunt van een zeer langdurig, en vaak zeer intensief, wetgevingsproces, en dankzij de inspanningen van alle deelnemers aan de onderhandelingen zijn de geboekte resultaten het wachten zeker waard geweest. Hierbij wil ik mijn waardering uitspreken richting de rapporteurs, de commissievoorzitters, de Voorzitter en de leden van het bemiddelingscomité, en richting alle afzonderlijke leden van het Parlement die met hun toewijding en kennis van zaken een bijdrage hebben geleverd.

Met de aanneming van het hervormingspakket in zijn huidige vorm verkrijgt de Unie een regelgevend kader dat is toegesneden op de uitdagingen van een zich snel ontwikkelende digitale economie op basis van eerlijke prijzen en met algemeen toegankelijke telefoon- en internetdiensten. Tegelijkertijd legt dit kader een basis voor investeringen in snelle netwerken via welke kwalitatief hoogstaande, vernieuwende diensten kunnen worden geleverd.

Deze regels, deze hervormingen zullen van de Europese Unie een wereldleider maken op het gebied van de regulering van elektronische communicatie; ten eerste omdat zij voorzien in een verbetering van het bestaande mechanisme ter realisatie van een concurrerende interne markt, en ten tweede omdat zij de rechten van de burgers centraal stellen in de regelgeving.

Het compromis dat in het bemiddelingscomité is bereikt vormt een primeur binnen de communautaire wetgeving; het is namelijk voor het eerst dat de fundamentele rechten van internetgebruikers, die dienen ter bescherming tegen maatregelen die de internettoegang kunnen beperken, worden vastgelegd. Dit is een hoogst belanghebbende bepaling over internetvrijheid. Deze maakt immers duidelijk dat bij het gebruik van

het internet, dat in ons dagelijks leven meer en meer een centrale plaats inneemt, onze fundamentele rechten moeten worden beschermd, net zoals dat wordt gedaan voor andersoortige activiteiten. Voorafgaande, eerlijke procedures op basis van het vermoeden van onschuld en het recht op een persoonlijke levenssfeer, en het recht op een daadwerkelijke en tijdige beroepsmogelijkheid: dat zijn de regels die zijn opgenomen in het nieuwe hervormingspakket.

Tegelijkertijd belichaamt het hervormingspakket de visie van een open en gemeenschappelijk internet als een oogmerk van regelgevingsbeleid. De benadering van de EU is zeer pragmatisch. Overigens is deze op andere continenten reeds geprezen als een belangrijke trendsetter.

De bescherming van consumenten tegen het verlies van persoonsgegevens en tegen spam is ook verbeterd, met name doordat exploitanten melding moeten maken van eventuele beveiligingsinbreuken met betrekking tot persoonsgegevens, en door de versterking van het principe dat gebruikers toestemming moeten geven voor de installatie van cookies op hun computer. Een van de grote voordelen voor consumenten is het recht om binnen één werkdag van vaste of mobiele provider te wisselen, met medeneming van hun oude telefoonnummer.

Dankzij het Parlement zullen de nieuwe bepalingen over het radiospectrum resulteren in lagere prijzen en de introductie van nieuwe diensten stimuleren, wat bijdraagt aan de overbrugging van de digitale kloof. Via het nieuwe meerjarenprogramma voor het radiospectrumbeleid zal het Parlement een sleutelrol spelen bij het bepalen van de strategische oriëntatie van het Europees spectrumbeleid. De hervormingen bieden exploitanten tevens de mogelijkheid te investeren in netwerken van de volgende generatie. Zij zullen de stimulansen om efficiënt te investeren in nieuwe infrastructuur versterken doordat zij rekening houden met de investeringsrisico's, en tegelijkertijd voorkomen dat de concurrentie wordt belemmerd.

Op institutioneel niveau biedt het orgaan van Europese regelgevende instanties, het befaamde BEREC, de 27 nationale regelgevers de kans om op een transparantere en effectievere manier bij te dragen aan het functioneren van de interne markt. Het verbeterde overzicht van de Commissie, ondersteund door BEREC, op de verschillende voorgeschreven oplossingen, zal resulteren in een versteviging van de interne markt door een betere consistentie en een betere tenuitvoerlegging van het regelgevend kader in Europa, en ervoor zorgen dat het speelveld voor exploitanten overal gelijk is.

Laten we ook het belangrijke akkoord over artikel 19 van de kaderrichtlijn niet vergeten, dat de Commissie meer bevoegdheden geeft ter harmonisering van algemene benaderingen van de regelgeving, met inbegrip van oplossingen. Hierdoor speelt de Commissie, in samenwerking met BEREC, een centrale rol en kan zij erop toezien dat de telecomrichtlijn binnen de interne markt consistent wordt toegepast, in het belang van burgers en bedrijven.

In de plenaire vergadering van afgelopen mei heb ik u reeds mijn verklaringen gepresenteerd, en aangegeven dat de Commissie zal voortbouwen op de hervormingen door volgend jaar uitgebreid advies in te winnen over de werkingssfeer van de toekomstige universele dienst, en een bredere toepassing van de principes aangaande de melding van beveiligingsinbreuken. Vandaag doe ik deze beloftes nogmaals gestand, natuurlijk wel in enigszins aangepaste vorm gezien de tijd die inmiddels is verstreken.

De Commissie zal ook het nodige doen om ervoor te zorgen dat de nieuwe instrumenten in voorkomende gevallen goed worden gebruikt. Ik heb u reeds verteld dat de Commissie de effecten van markt- en technologische ontwikkelingen op de netvrijheden zal volgen, en het Europees Parlement en de Raad voor eind 2010 zal laten weten of aanvullende begeleiding noodzakelijk is. Tot slot zal de Commissie ook haar bestaande bevoegdheden op het gebied van mededingingsrecht inzetten tegen eventuele concurrentiebelemmerende praktijken.

Ik denk dat het vertrouwen en de rechtszekerheid waarin deze hervormingen voorzien, essentieel zullen zijn om de e-communicatiesector te helpen om bij te dragen aan het economisch herstel van Europa. Daarom zou ik blij zijn als het Parlement het pakket steunt, en de leden willen aansporen om voor aanneming te kiezen.

(Applaus)

Pilar del Castillo Vera, namens de PPE-Fractie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, geachte afgevaardigden, ik wil allereerst mijn collega's bedanken, en in dit geval met name de rapporteur, mevrouw Trautmann, want zij heeft echt een prestatie van formaat geleverd. Je moet erbij zijn geweest om te weten hoeveel is bereikt in deze laatste fase, die is uitgemond in de bemiddelingsprocedure.

Ik denk dat we ons nu in een uitstekende uitgangspositie bevinden voor een toekomst die in zekere zin revolutionair is of zou moeten zijn.

Het regelgevingskader waarover we nu eindelijk – binnenkort althans – beschikken, vormt een prima uitgangspunt om de ontwikkeling van internet, van de digitale maatschappij en de digitale economie tot prioriteit te maken binnen onze doelstellingen. Het biedt consumenten goede bescherming, bevordert hun rechten en biedt tevens zekerheid aan investeerders.

Ik denk echter dat het heel belangrijk is dat we de toekomst nu daadkrachtig tegemoet treden. We moeten voorbij 2010 kijken en ons volledig inzetten voor een digitale agenda voor de komende jaren. Twee van de fundamentele doelstellingen op die agenda moeten zijn dat we iedereen, als consument en burger, in staat stellen te beschikken over alle middelen die nodig zijn voor internettoegang en -deelname, en dat we een digitale interne markt tot stand brengen die open en concurrerend is.

Laatstgenoemde doelstelling moeten we beslist verwezenlijken als we de Europese economie de plaats willen geven die haar toekomt in de sterk internationale wereld van vandaag.

Corinne Lepage, *namens de ALDE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, het verheugde mij, mevrouw de commissaris, u te horen zeggen dat de vrijheid van toegang tot internet net als andere fundamentele rechten zou moeten worden gegarandeerd.

Dat is precies het punt waar wij, leden van het Europees Parlement, voor hebben gestreden: om daadwerkelijk op hetzelfde garantieniveau uit te komen, dat wil zeggen een voorafgaande procedure voor een onpartijdige rechter.

Wij zijn daar niet helemaal in geslaagd, maar dankzij het werk van onze rapporteur lijkt het erop dat wij tot een zo goed mogelijke oplossing zijn gekomen. Het is geen perfecte oplossing. Het is niet perfect, omdat het de weg vrijmaakt voor geschillen die wij liever hadden voorkomen; en als wij de dingen zo duidelijk hadden gezegd als ik net heb gedaan, dan zou er geen sprake zijn van geschillen. Helaas hebben wij op dit punt geen compromis bereikt.

Dit betekent dat wij nog zullen moeten terugkomen op onderwerpen als de vrijheid van toegang tot internet, netneutraliteit en de manier waarop er, in een open samenleving als de onze, sprake zou moeten zijn van een zekere mate van vrije toegang tot kennis en informatie. Dit hangt allemaal met elkaar samen. Wij hebben de eerste stap gezet; we hebben een eerste tekst die van fundamenteel, van essentieel belang is, en dat is de reden waarom ik, persoonlijk, vóór deze tekst zal stemmen, ook al staan anderen er enigszins terughoudend tegenover.

Wij zullen evenwel veel verder moeten gaan op het gebied van bescherming van de vrijheden, toegang tot open wetenschap, toegang tot open onderzoek en toegang tot alle intellectuele werken, waarbij wij ons natuurlijk moeten realiseren dat de eigendomsrechten op het gebied van literatuur, kunst en onderzoek ook moeten worden beschermd. De komende jaren zullen wij echter vrijwel zeker nieuwe compromissen moeten sluiten.

Philippe Lamberts, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het verheugt ons dat internetgebruikers dankzij het optreden van het Europees Parlement gegarandeerde – en dit keer expliciete – bescherming krijgen. Als het Parlement niet twee keer vóór het fameuze amendement 138 had gestemd, dan waren wij inderdaad niet zo ver gekomen als vandaag het geval is. Wat er nu in de compromistekst staat, hebben wij duidelijk daaraan te danken.

Zoals mevrouw Lepage echter al zei: het compromis dat wij hebben bereikt, is niet de alfa en de omega als het gaat om de bescherming van de rechten van internetgebruikers.

Ik denk dat wij zo ver zijn gegaan als we konden, gezien de constitutionele orde waarbinnen het Europees Parlement momenteel opereert. Het compromis maakt dus de weg vrij voor de aanneming van dit telecompakket, dat – voor ons – een echte vooruitgang betekent vergeleken met het systeem dat wij overhielden aan de tijd van de monopolies op telecommunicatie, een tijdperk dat goddank tot het verleden behoort.

De stemming van morgen is echter nog maar het begin. Wij zullen, zowel hier als in de nationale parlementen, bijzonder nauwlettend toezien op de manier waarop het compromis dat morgen zal worden aangenomen, wordt omgezet in nationale wetgeving, omdat wij weten dat bepaalde lidstaten van de Europese Unie – laten we zeggen – weinig zachtzinnig met de openbare vrijheden omspringen – in het bijzonder wat internet

betreft –, en ik ben er niet zeker van of zij de verleiding om af te wijken van de regel die wij morgen zullen aannemen, zullen weerstaan.

Tot slot: het is hoog tijd dat de Europese Unie zich uitrust met een echt handvest van de rechten van internetgebruikers, waarin worden vastgelegd: het recht van toegang, uiteraard, het recht op eerbiediging van de privacy, het recht op vrije meningsuiting, en netneutraliteit. Voor ons is louter een verklaring over netneutraliteit niet voldoende.

Het is ook waar dat wij bijzondere aandacht moeten besteden aan de rechten van auteurs en scheppers, zodat de verspreiding van hun werken op internet voor hen een aanmoediging is. Dit mag er echter niet toe leiden dat dit bijzondere hulpmiddel dat internet is, wordt geconfisqueerd omwille van particuliere belangen.

Malcolm Harbour, *namens de ECR-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als een van de drie rapporteurs, die zeer nauw hebben samengewerkt aan het gehele pakket – en dit is duidelijk een pakket – juich ik dit compromisakkoord van harte toe. Daarnaast wil ik mijn complimenten overbrengen aan Catherine Trautmann, die met grote vaardigheid de onderhandelingen heeft geleid. De veelomvattende aard van de definitieve tekst en de bescherming die deze biedt voor de rechten van de consument, vormen een eerbetoon aan haar onderhandelingskunsten.

Het doet me deugd dat alle fracties die vertegenwoordigd waren in de bemiddeling, de tekst hebben goedgekeurd, en dat we de voordelen van dit hele pakket, met onze stemming morgen, eindelijk op de wereld kunnen loslaten, want het is nu al enkele maanden geleden sinds wij er voor het laatst aan hebben gewerkt. Op 26 oktober heeft de Raad reeds zijn goedkeuring gehecht aan mijn eigen verslag over universele dienst en gebruikersrechten. Mevrouw Reding heeft hieruit al een aantal punten naar voren gebracht; ik zal deze hier niet herhalen, maar het moge duidelijk zijn dat de vooruitgang voor de consument enorm is.

Ik wil graag een of twee opmerkingen plaatsen over enkele elementen van mijn eigen verslag, en wil in het bijzonder stilstaan bij onze onderhandelingen met de Raad – mijnheer de Voorzitter, helaas hebt u geen gelegenheid gehad om hier te spreken, maar u bent hier nauw bij betrokken geweest. Deze hebben geresulteerd in aanzienlijke vorderingen op het gebied van inbreuken met betrekking tot persoonsgegevens, en in het bijzonder op het gebied van kwesties aangaande het gebruik van cookies en het recht van consumenten om programmatuur te weigeren die mogelijk informatie vergaart op hun computers.

Mevrouw de commissaris, wij zijn zeer ingenomen met de verklaring die u reeds hebt afgelegd over inbreuken met betrekking tot persoonsgegevens. Ik moet echter zeggen dat ik lichtelijk verbaasd was toen ik van dertien lidstaten een verklaring ontving die een herinterpretatie leek in te houden van het akkoord dat zij reeds op 26 oktober hadden goedgekeurd. Misschien wilt u hier later nog op ingaan. Ikzelf wil hier enkel nog eens de visie benadrukken – en u zult het daar zeker mee eens zijn mijnheer de Voorzitter – dat hetgeen wij op 26 oktober zijn overeengekomen, het standpunt is. De Commissie zal dat standpunt nu ten uitvoer brengen. Als het verdere toelichting behoeft, is dat aan de Commissie. We hopen dat zij dit zo snel mogelijk ten uitvoer zal leggen en uitrollen, in het bijzonder ten aanzien van de netneutraliteit, waarover u een zeer welkome verklaring hebt afgelegd. Dat is immers een punt waarvoor we hard hebben gestreden in mijn commissie. Dit is een belangrijke stap voorwaarts voor consumenten. Namens mijn fractie en hopelijk ook namens de rest van het Parlement verwelkom ik deze dan ook van harte.

Eva-Britt Svensson, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, morgen wordt een besluit genomen over het telecompakket. Ik wil mijn dank uitspreken aan mevrouw Trautmann en al mijn collega's die voor een vrij internet hebben gevochten. Bovenal wil ik alle burgers bedanken die zich aan dit onderwerp hebben verbonden. Zij zijn hier terecht zeer nauw bij betrokken, want het gaat uiteindelijk om de vrijheid van meningsuiting en onze burgerlijke rechten en vrijheden. Dankzij onze betrokken burgers is de bescherming van de internetgebruikers tegen monitoring en machtsmisbruik beter dan verwacht, maar naar mijn mening, en die van de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links, nog niet goed genoeg.

Ik heb drie redenen om tegen dit pakket te stemmen. Ten eerste biedt het compromis, amendement 138, de burgers onvoldoende bescherming tegen de macht van de autoriteiten en internetaanbieders. Het compromis verwijst slechts naar een onderzoek voorafgaand aan uitsluiting – niet naar een gerechtelijk onderzoek. Dat kan de deur openen voor willekeurige maatregelen. In de tekst staat dat de rechten van de eindgebruikers niet door de lidstaten kunnen worden beperkt – en dat is een goede zaak – maar ondernemingen kunnen in de overeenkomst beperkingen opleggen.

De tweede reden is dat mijn amendementen met betrekking tot internetrechten, dat wil zeggen de welbekende *Citizens' Rights Amendments*, niet in het compromis zijn opgenomen. Dat opent in feite de deur voor een

netwerk waarin het niet vanzelfsprekend is dat alle gebruikers toegang hebben tot het hele netwerk, en waarin niet alle sites dezelfde mogelijkheid hebben om bekeken te worden. Ik denk dat wij heel duidelijk hadden moeten zijn dat het internet niet een dergelijke doodlopende weg mag worden ingestuurd. Het eindresultaat is dan waarschijnlijk eerder een verzameling kabeltelevisiekanalen dan vrije communicatie voor iedereen.

De derde reden is dat het telecompakket onder het regelgevingskader voor de interne markt valt. Dat betekent natuurlijk dat bij een eventueel conflict het Europees Hof van Justitie een beslissing neemt. De vrijheid van meningsuiting mag niet aan het Europees Hof van Justitie worden overgelaten. Een halfbakken bescherming van de burgerrechten is ontoereikend: zij moeten volledige bescherming genieten.

Jaroslav Paška, *namens de EFD-Fractie*. – (SK) Aan het eind van de stemming tijdens de plenaire vergadering van 6 mei 2009 heeft het Europees Parlement een ontwerp-richtlijn aangenomen waarin regels en voorwaarden voor elektronische communicatie worden vastgelegd.

De plenaire vergadering nam echter ook één amendement aan dat de Raad moeilijk te handhaven achtte. Daarom liep er tot 29 september een bemiddelingsprocedure waarin werd getracht de visies van de Raad, de Commissie en het Europees Parlement te harmoniseren teneinde te waarborgen dat de voorschriften in artikel 138 correct werden omgezet in de huidige Europese wetgeving.

Ik wil daarom mijn waardering uiten voor de inspanningen van het onderhandelingsteam van het Europees Parlement en voor de zakelijke en constructieve aanpak van de vertegenwoordigers van de Raad en de Commissie. Het is aan hen te danken dat overeenstemming kon worden bereikt over de formulering van de omstreden bepaling, en wel op zo'n manier dat de bedoelingen en ideeën in het oorspronkelijke artikel 138 op aanvaardbare wijze zijn omgezet in de nieuwe telecommunicatierichtlijn. Ik ben er vast van overtuigd dat de nieuwe telecommunicatierichtlijn na de bemiddelingsprocedure gereed is voor toepassing in het Europese openbare leven.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, dit was een hele kluit, en we hebben er zagezegd twee rondes voor nodig gehad, maar het was de moeite meer dan waard en het Parlement kan trots zijn op het resultaat.

Ook namens mijn collega Angelika Niebler, die vandaag helaas niet kon komen, zou ik iedereen willen bedanken die er toe heeft bijgedragen dat dit compromis tot stand kon komen, en met name de rapporteurs Pilar del Castillo Vera, Malcolm Harbour en Catherine Trautmann. Het was een hele dobber voor individuele leden, en ook voor de fracties, maar uiteindelijk heeft iedereen ermee ingestemd.

De telecommunicatiesector is heel belangrijk voor de economische ontwikkeling, en jaagt de werkgelegenheid aan. Alleen al in 2007 heeft de sector een omzet van 300 miljard euro gehaald. Nu krijgt deze sector een nieuw juridisch kader, en dat is ook voor de economische ontwikkeling in de Europese Unie heel belangrijk.

Europa wordt met grote uitdagingen geconfronteerd: we moeten investeren in meer breedbandnetwerken met een hoge capaciteit. Het bedrijfsleven is hiertoe bereid en wij willen ook mogelijkheden scheppen. In dat verband hebben we een belangrijk besluit genomen.

Last but not least willen we een flexibeler frequentiebeleid voeren, we willen profiteren van het digitale dividend, en ook daarvoor hebben we de nodige basis gelegd. Een van de redenen waarom we voor dit dossier zoveel tijd nodig hebben gehad, is dat velen van ons in het begin nog niet echt hadden gemerkt hoe belangrijk het is dat we de juiste aanpak kiezen voor de vrijheid op internet, en dat we meer doen voor de burgerrechten op internet.

We hebben uiteindelijk veel meer gedaan voor de bescherming van de burgers dan velen van ons aanvankelijk hadden verwacht, omdat het proces verder is gegaan. De maatregelen die de lidstaten van de Unie nemen in verband met de toegang tot elektronische communicatienetwerken, of met het gebruiken van diensten die daar worden aangeboden, mogen nooit indruisen tegen de grondrechten. Beperkingen mogen pas worden opgelegd na een faire en onafhankelijke procedure. De betrokken heeft het recht om te worden gehoord en bij de rechter in beroep te gaan tegen een besluit. Dat is nieuw, en dat hadden we in het begin nog niet zien komen. Iedereen heeft daartoe bijgedragen, en daarom hoop ik dat iedereen hier ook mee kan instemmen. Ik dank u wel!

Christian Engström (Verts/ALE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wij van de Zweedse Piratenpartij ondersteunen het compromis dat in de bemiddeling is bereikt. Het is niet perfect en voldoet niet aan al onze wensen, maar het is een stap in de juiste richting.

Niemand mag het gebruik van het internet worden ontzegd zonder dat daaraan ten minste een eerlijke en onpartijdige procedure is voorafgegaan, met inachtneming van het recht om te worden gehoord en het principe dat men onschuldig is totdat het tegendeel is bewezen.

Het compromis behelst een duidelijke boodschap voor de lidstaten: zaken als de Franse HADOPI-wet en de Mandelson-methode in het Verenigd Koninkrijk zijn simpelweg onacceptabel. Het is nu aan de activisten in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk ervoor te zorgen dat hun regeringen dit respecteren.

Maar voor ons hier in het Europees Parlement was dit nog maar het begin. Zoals reeds aangegeven door verschillende sprekers moet er een echt handvest van rechten komen voor het internet, waaruit ondubbelzinnig blijkt dat het internet een belangrijk onderdeel is van de maatschappij, waarbinnen onze fundamentele burgerlijke vrijheden moeten worden gerespecteerd.

Daarbij horen ook het recht op informatievrijheid en het recht op een persoonlijke levenssfeer, zoals vastgesteld in het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. We hebben netneutraliteit nodig en een beleid dat 'ja' zegt tegen de fantastische mogelijkheden die het internet en de nieuwe informatietechnologie ons allen te bieden hebben.

Europa heeft een unieke kans om leiderschap te tonen en de wereld het goede voorbeeld te geven als het gaat om een vrij en open internet. Dit een kans die we moeten grijpen. De weg voorwaarts is vrij. Dit compromis is nog meer een eerste stap, maar het is in ieder geval een stap in de goede richting. Daarom vraag ik alle collega's om voor te stemmen.

Trevor Colman (EFD). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, het vooruitzicht van deze ontwerpmaatregel doet de nekhalen van internetgebruikers in alle lidstaten recht overeind staan. Zij kunnen immers te maken krijgen met een ongekend niveau van overheidscontrole, overheidsinterventies en commerciële uitbuiting, en zelfs het verlies van de rechterlijke bescherming.

Volgens de Raad gaat dit Parlement zijn boekje te buiten door te verlangen dat de rechterlijke bescherming gehandhaafd blijft. Maar of dit nu waar is of niet, zou een bepaling die functionarissen toestaat internetgebruikers te volgen en te bespioneren, terwijl zijzelf boven de wet staan, geen veel ernstiger overtreding van bevoegdheden inhouden?

Dit Parlement heeft amendement 138 tussen overheid en onderdanen gezet om de laatstgenoemden te beschermen tegen ernstige rechterlijke dwalingen, en het is niet onwaarschijnlijk dat bureaucraten deze zullen begaan als zij niet onder rechterlijk toezicht staan. Volgens betrouwbaar juridisch advies is de geest en de letter van amendement 138 in het bemiddelingsproces verloren gegaan. Ik roep alle leden op om te besluiten dat, indien dit Parlement niet kan zorgen voor de beschermingsmechanismen waarvan deze maatregel vergezeld zou moeten gaan, het deze maatregel helemaal niet moet aannemen.

Gunnar Hökmark (PPE). - (SV) Mijnheer de Voorzitter, een groot deel van het debat over telecommunicatie ging over de bescherming van internetgebruikers. Afgelopen voorjaar stemde onder meer mevrouw Svensson tegen het voorstel om een gerechtelijk onderzoek in te stellen wanneer iemand dreigt te worden uitgesloten. Nu hebben wij een andere oplossing, die gebruikers beschermt door middel van heel duidelijke verwijzingen naar het regelgevingssysteem dat in elke lidstaat is vereist. Ik denk dat het belangrijk is te zeggen dat het verschil hierbij niet ligt in de mate waarin wij de gebruikers willen beschermen, maar in de mate waarin wij het recht van de lidstaten respecteren om over hun eigen rechtssystemen te beslissen.

Het is wat dit betreft interessant op te merken dat een van de Zweedse afgevaardigden die het meest tegen de Europese Unie en het Zweedse lidmaatschap ervan is, de Europese Unie supranationaler wil maken dan wat anderen hier gewoonlijk voorstellen. Zij wil namelijk dat de Europese Unie wettelijk vastlegt hoe de rechtssystemen van de lidstaten moeten worden georganiseerd. Dat is een grote stap en de overgrote meerderheid in het Parlement is hiertegen, want wij steunen het onderhavige compromis, dat een goede bescherming van internetgebruikers biedt. Wij steunen dit compromis ook, omdat het waarborgt dat de Europese consumenten en internetgebruikers altijd kunnen kiezen tussen verschillende leveranciers en exploitanten. De mogelijkheid om van exploitant te kunnen veranderen als een bepaalde exploitant slechte diensten levert, geeft consumenten en burgers een macht die zij nooit eerder hebben gehad. Mevrouw Svensson, dat is nog eens iets anders dan de tijd waarin grote monopolies uitmaakten welke rechten burgers hadden om bepaalde informatie te zien, kiezen en gebruiken. Dat is een geweldige verandering waar mevrouw Svensson, en mogelijk ook enkele anderen, helaas tegen zullen stemmen.

Maar de hoofdzaak – waarvoor ik ook mevrouw Trautmann en de commissaris wil bedanken – is dat wij nu ook de kwestie van het spectrum aanpakken en ervoor zorgen dat wij in Europa voorop komen te lopen wat betreft de benutting van het digitale dividend. Dat zal de Europese burgers succes en mogelijkheden bieden en de Europese industrie een kans om wereldleider te zijn. Daarom steun ik en de grote meerderheid in dit Parlement het voorstel waar wij morgen over zullen stemmen.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dat de debatten in de bemiddelingsprocedure zo moeizaam zijn verlopen houdt verband met het heel belangrijke feit dat de grondrechten en de vrijheidsrechten op internet moeten worden gerespecteerd, op basis van de procedures die gelden in de rechtsstaat. Dat mag niet worden uitgehold omdat er grote belangen op het spel staan voor financiële reuzen in het net, die met hand en tand een achterhaald concept van auteursrecht verdedigen, ook al is dat niet houdbaar in het internettijdperk.

We moeten samen een heel nieuw systeem ontwikkelen voor de bescherming van auteurs op internet. Bij de bescherming van de rechten van de burgers moeten we echter consequent zijn, we moeten zelfs toezien op de omzetting van de regels in de lidstaten. De Raad was namelijk niet voor de bescherming van die rechten, en had die graag van de tafel willen vegen. We moeten deze strijd voeren om de rechten van de burgers te beschermen, en we moeten de strijd ook winnen. Geen enkele lidstaat mag zich meer stilletjes aan deze verplichtingen onttrekken.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - Het Europees Parlement heeft terecht ingezet op een aantal punten: het veiligstellen van toegang, netneutraliteit en een verbeterd toezicht.

Het totale pakket zoals dat er nu ligt, is buitengewoon evenwichtig. Aan de ene kant pak je de kansen voor echte concurrentie, voor groei in deze sector, ook in economische termen – banen en economische bijdragen, en aan de andere kant is de consumentenbescherming in dit pakket nadrukkelijk goed geregeld. De consumenten die worden verdacht van een strafbaar feit, kunnen pas na toetsing aan de wet en via een duidelijke procedure worden afgesloten. Ook kan men in beroep gaan, en de vastgelegde rechten van de mens worden hiermee naar behoren gehonoreerd.

De afgelopen week is er in VN-kader een belangrijke conferentie geweest over *internet governance*, waarbij ook een delegatie van het Europees Parlement aanwezig was. Toen bleek dat overal in de wereld wordt gekeken naar hoe wij het hier regelen. In veel landen en grote gebieden in de wereld wordt door de staat bepaald wat er op internet mag worden getoond, en wanneer en hoe burgers worden afgesloten of juist op het internet worden toegelaten. Wij geven hier een voorbeeld van een goed wetgevingskader, waarbij er een evenwicht is tussen markt en bescherming van de burger. Vooral ook *non-governmental civil society*-organisaties uit de wereld kijken hoe het in dit pakket is geregeld.

Ik heb dit de afgelopen week mogen meemaken en ik wijs er nu maar eens op dat wij hier een stukje telecomgeschiedenis schrijven. Veel dank aan de rapporteur, mevrouw Trautmann, die op een geweldige manier de marges heeft opgezocht. Dit is het resultaat van een knap staaltje van onderhandelingskunst. De Raad was aanvankelijk niet bereid om zover te gaan.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, op 4 november heeft het Parlement van de Raad de garantie gekregen dat eventuele beperkingen op de internettoegang alleen mogen worden opgelegd als aan bepaalde voorwaarden is voldaan: een voorafgaande, eerlijke en onpartijdige procedure; garantie van het beginsel van vermoeden van onschuld en eerbiediging van de privacy; en eerbiediging van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Dit akkoord is een eerste stap op weg naar een betere bescherming van de burgers, die te maken hebben met de toenemende neiging van bepaalde staten en particuliere operatoren om het principe van *flexible response*, gegevensopslag en controle van digitale uitwisselingen op het internet te bagatelliseren.

Dit is echter niet voldoende. Instemmen met een beperking van de digitale vrijheden en verzet tegen netneutraliteit is onaanvaardbaar. Dat druist in tegen de strategie van Lissabon en ondermijnt de fundamentele rechten en waarden van de Unie. Als enige communautaire instelling die rechtstreeks is gekozen door de burgers, om hun belangen te beschermen, heeft het Parlement nu de morele en politieke plicht deze kwestie aan te pakken en de rechten en plichten van internetgebruikers vast te stellen teneinde hun digitale vrijheid en toegang tot kennis te waarborgen.

Wij zullen voor deze tekst stemmen, maar we zullen ervoor zorgen dat we vanaf morgen nog een stap verder gaan.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, allereerst zou ik de commissaris hartelijk willen bedanken. De ontwikkelingen in de afgelopen vijf jaar op het gebied van de telecomwetgeving hebben duidelijk gemaakt dat Europa serieus en consequent streeft naar vooruitgang, dank zij de inzet en de kundigheid van de betrokkenen. Ik zou de medewerkers en vooral de rapporteurs willen bedanken, die hieraan vorm hebben gegeven.

We hebben gemerkt dat er nieuwe technische generaties komen, en dat die nieuwe generaties – zoals het *Fourth Generation Network* LTE – een plaats op de Europese interne markt moeten krijgen, maar dan moeten we wel op een verstandige manier gebruik maken van het digitale dividend en de *dataroaming* organiseren volgens de principes van de interne markt. Hier liggen volgens mij nog grote uitdagingen voor de toekomst. Er is ook intensief gediscussieerd over de vrijheid op internet. Ik zou alle deelnemers hiervoor hartelijk willen bedanken. We moeten echter nog regels opstellen voor intellectuele eigendom, zodat we tijdens de volgende zittingsperiode de nodige stappen kunnen zetten.

In dat verband is de beste aanpak volgens mij een stelsel van nationale toezichthouders, die nu door BEREC bijkomende rechten hebben gekregen. Het is hun taak om de industrie en de consumenten in de lidstaten te helpen om hun rechten in de andere 26 landen te doen gelden. Hier is een grote taak weggelegd voor de nationale toezichthouders, omdat dit een mogelijkheid is om de digitale ruimte in Europa uit te breiden, en Europa bovendien een leidinggevende rol op het internationale toneel geven.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, sta mij toe dat ik het over een andere boeg gooi en enkele uit het leven gegrepen feiten aan u voorleg. Als u ernstige incidenten moet melden, bijvoorbeeld een inbraak in uw e-mailaccount, kan dat alleen elektronisch. Er is niemand om u te woord te staan en om een normaal gesprek mee te voeren. Als u een probleem hebt dat u wilt melden aan een telefoon- en internetprovider, raakt u verdwaald in een labyrint van stemmen op band, die u van de een naar de ander doorverbinden, totdat het bedrijf vindt dat het wel weer genoeg geld aan u heeft verdiend, zelfs als het probleem dat u wilt melden, is veroorzaakt door falende dienstverlening.

Daarom zou ik graag zien dat de nieuwe Commissie zich over deze kwestie buigt en met een verordening komt die providers ertoe dwingt klanten na het eerste doorkiesmenu te woord te laten staan door een persoon van vlees en bloed. Dat zal de consument tijd, gezondheid en geld schelen en de dienstverlener nog steeds winst opleveren – zij het wat minder dan voorheen. Bovendien zal een dergelijke maatregel ook wat werkgelegenheid genereren voor de werklozen.

Tot slot, mevrouw de commissaris, zou ik uw aandacht willen vragen voor nog zo'n waarheid van het leven, namelijk de hoeveelheid persoonlijke gegevens die consumenten moeten verstrekken in ruil voor een gratis软件下载 voor producten die gewoon in de handel verkrijgbaar zijn. Waar komt die informatie terecht en waar wordt deze voor gebruikt?

Axel Voss (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, onze jongeren brengen een groot deel van hun leven op internet door. De digitalisering en de elektronische communicatie zijn niet te stuiten.

Daardoor wordt het voor velen nodig dat ze zonder complicaties toegang krijgen tot internet en tot alle informatie die daar te vinden is. We mogen ook diegenen niet vergeten die tot nu toe niet zomaar toegang tot internet hadden. Daarom ben ik heel tevreden met de stappen die we tot nu toe hebben gezet, we bevinden ons op de juiste weg naar meer mededinging en een betere toegang tot belangrijke informatie. Wat nu nog niet haalbaar is wordt dat vroeger of later zeker.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik ben zeer ingenomen met hetgeen ik hier vanavond heb gehoord en wil de rapporteur en de commissaris mijn complimenten overbrengen voor de wijze waarop zij hun zaak op duidelijke en beknopte wijze hebben bepleit.

Er is gesproken over de meest in het oog springende punten: de rechten van de burger, investeringen, controles, transparantie, consolidatie van de interne markt, een gelijk speelveld, verantwoordingsplicht, daadwerkelijke concurrentie en bescherming van de consument. Dat zijn allemaal zeer belangrijke zaken. Mijnheer van Nistelrooij zei dat we hier vanavond geschiedenis schrijven voor de communicatiesector. Nu moet dit zo snel mogelijk worden omgezet in nationaal recht en ten uitvoer worden gelegd, en de hoofdpunten kan ik in drie woorden samenvatten: er komt vrije, eerlijke en snelle internettoegang voor mensen en bedrijven, of zij zich nu midden in de Unie bevinden of in de buitenste regio's.

We zijn begonnen om geschiedenis te schrijven. Daar moeten we nu mee doorgaan en dit pakket ten uitvoer leggen, voor de bestwil van alle burgers. Goed gedaan!

Sophia in 't Veld (ALDE). - Er zit veel goeds in dit pakket, maar er zitten ook wat dingen in waarover ik nog grote zorgen heb. Een van de punten is natuurlijk de "three strikes out"-regeling waarvan ik tot op de dag van vandaag niet begrijp waarom die überhaupt in dit telecompakket zit. Het is een heel vreemd element in het hele pakket. Ik snap ook niet waarom Europa eigenlijk de lidstaten reden moet geven om zo'n regeling in te voeren, dat kunnen zij namelijk heel goed zelf en daar hebben zij Europa niet voor nodig. Ik vind dit dus weer een prachtig voorbeeld van *policy laundering*.

Ik vind het teleurstellend dat dit Parlement niet de rug recht heeft gehouden tegenover de Raad en aan de Raad heeft gezegd: dit is waarover wij hebben gestemd en wij houden voet bij stuk. Ik ga mij nog beraden op mijn uiteindelijke stemgedrag, omdat, zoals gezegd, er ook een hoop goeds in zit. Maar tegelijk ik denk dat het telecompakket als geheel toch nog wat onsamenhangend is en tekortschiet, en dat het niet duidelijk is op welke gebieden het nu wel of niet van toepassing is. Ik ga er dus van uit dat dit een eerste stap is, maar ik wil graag meer garanties hebben, meer toezeggingen dat het probleem wat de *three strikes out* probeert op te lossen niet middels dit telecompakket wordt opgelost, en dat wij gaan kijken naar goede regelingen om intellectuele, creatieve en financiële inspanningen te belonen en te beschermen.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). - (EN) Mijnheer Voorzitter, uit de discussie over artikel 138 en het bereikte compromis blijkt dat leden van het Europees Parlement reageren op de publieke opinie en de belangen van mensen, en dat dit Parlement de vrijheid verdedigt, in aansluiting op de reacties van mensen.

Dit is een prachtig voorbeeld, waarbij internetgebruikers de ontwikkelingen in de gaten hebben gehouden, hebben geschreven naar leden van het Europees Parlement en een standpunt hebben ingenomen ter verdediging van hun rechten en wensen. Dit zou in het werk van het Europees Parlement dan ook moeten worden gebruikt als een belangrijke casestudy.

Viviane Reding, lid van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik mij kan aansluiten bij al diegenen die hebben gezegd dat dit een knap staaltje samenwerking is met het doel te komen tot een mooi stukje wetgeving. Wetgeving is nooit perfect; dit pakket is dat dus evenmin, en u weet hoeveel tijd we nodig hebben om nieuwe wetgeving te creëren – zo veel dat tegen de tijd dat we een akkoord bereiken, de wereld alweer zoveel verder is dat we eigenlijk wel weer opnieuw kunnen beginnen. Dat is nu precies de reden waarom we hebben gezegd dat de bescherming van de rechten van het individu ten aanzien van netneutraliteit de eerste stap is; een andere stap die daarop moet volgen, is het aanpassen van het auteursrecht aan de onlinewereld. Omdat we niet kunnen wachten tot al deze regels zijn omgezet in nationale wetgeving, heb ik, namens de Commissie, toegezegd dat de Commissie het effect van markt- en technologische ontwikkelingen op de netvrijheden zal volgen en voor eind 2010 verslag zal uitbrengen aan het Europees Parlement en de Raad. Vervolgens moeten we samen bekijken of we andere, aanvullende maatregelen moeten nemen of dat we op het niveau van de lidstaten druk moeten uitoefenen, zodat zij actiever gaan werken aan de invoering van de bestaande maatregelen waarover we morgen gaan stemmen.

Twee concrete antwoorden op twee concrete vragen: ten eerste, de verklaring over artikel 19 met betrekking tot harmonisatieprocedures. Net als het Parlement vind ik het spijtig dat zestien lidstaten met een verklaring zijn gekomen waarin zij de reikwijdte van de bevoegdheden van de Commissie, zoals overeengekomen door het Parlement en de Commissie en vastgelegd in het gewijzigde artikel 19, in twijfel trekken. Men plaatst in het bijzonder vraagtekens bij de bevoegdheden van de Commissie met betrekking tot de regulerende verplichtingen die kunnen worden opgelegd door nationale regelgevende instanties (NRI's). Vanwege deze zestien verklaringen heeft ook de Commissie een verklaring afgegeven, waarin zij uitlegt dat zij krachtens het artikel weliswaar geen besluiten mag nemen die betrekking hebben op specifieke kennisgevingen door NRI's uit hoofde van artikel 7 bis, maar dat zij wel besluiten mag nemen over algemene benaderingen bij de regelgeving betreffende het opleggen, handhaven, wijzigen of intrekken van dergelijke verplichtingen. Het Parlement heeft gelijk, er is een overeenkomst gesloten en we moeten daar niet via de achterdeur op terugkomen.

Ten tweede de kwestie van de cookies. Net als de heer Harbour was de Commissie verbaasd dat bepaalde lidstaten de overeengekomen tekst over cookies in twijfel leken te trekken. Laat ik heel duidelijk zijn: we hebben een akkoord bereikt met het Parlement en onzes inziens is de definitieve tekst ondubbelzinnig. Eerst moeten gebruikers worden voorzien van duidelijke en nauwkeurige informatie op basis waarvan gebruikers vervolgens toestemming moeten geven. Dat is dat, en dat dient nu te worden toegepast in de lidstaten. Ik waardeer het niet dat sommigen, nadat alles al in kannen en kruiken is, er plezier in scheppen te gaan draaien, zodat zij zich niet voor honderd procent aan de afspraken hoeven te houden. *Pacta sunt servanda* in de politiek. Zo zie ik het. Ik ben dus heel trots op de Europese instellingen. Mijns inziens zijn zij erin geslaagd een goed stuk wetgeving te produceren. Daarnaast is het hen gelukt de balans te bewaren tussen de belangen van de

exploitanten, het economische deel van de regels en de belangen van de gebruikers, de rechten van de burgers, en ik denk dat het deze balans is waar Europa om draait: Europa draait om de economie en om de maatschappij. In deze tekst is het ons gelukt die twee bijeen te brengen. Mijn gelukwensen aan allen die dit mede mogelijk hebben gemaakt.

Catherine Trautmann, rapporteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik wil mijn collega's die aan dit debat hebben deelgenomen, graag hartelijk bedanken en opmerken dat zij goed duidelijk hebben gemaakt wat een moeilijke en hachelijke onderneming het was om dit telecompakket rond te krijgen. Het werd uiteindelijk opgehouden door een amendement waarover wij herhaaldelijk en op magistrale wijze hebben gestemd in deze vergaderzaal, maar waarmee de Raad niet kon instemmen.

Net als anderen denk ik dat dit een basis is, en geen eindstation. Op dit punt is het ons niet gelukt, zoals dat met andere punten wel het geval was. In haar reactie benadrukte de commissaris ook hetzelfde met betrekking tot artikel 19. Ik had gehoopt dat wij veel verder zouden gaan met het instellen van een procedure voor economische arbitrage op het niveau van de Europese regelgevers, maar het was logisch dat wij niet alles in één keer konden bereiken.

Wij hebben ons best gedaan om efficiënt, eerlijk en evenwichtig te zijn; wij wilden laten zien dat – terwijl de opmars van internet en de digitale samenleving wordt gestimuleerd door gebruik en mobiliteit – de rechten van de burgers nooit geridiculiseerd, geminacht of genegeerd zouden mogen worden.

Het is voor het eerst dat een dergelijke referentie in een soortgelijke tekst als deze wordt opgenomen in het eerste artikel, waardoor het een basisprincipe wordt en internet koppelt aan de uitoefening van rechten en fundamentele vrijheden; wij vinden dat dit een bijzondere dimensie verleent aan onze werkzaamheden, als wij wetgeving opstellen met de Raad en teksten opstellen met de Commissie.

Ja, wij denken dat de kennismaatschappij zowel de rechten van de burgers moet eerbiedigen, als positief moet zijn vanuit economisch en sociaal oogpunt, waardoor er een nieuwe culturele sfeer wordt gecreëerd. Om die reden hopen wij dat de markt dit mogelijk zal maken, dat de rechten van gebruikers zullen worden vastgelegd en gewaarborgd, maar ook dat deze uitgebreide toegang en aansluitmogelijkheid voor iedereen zal worden gerealiseerd. Om die reden ook wacht ons nu een enorme klus op het gebied van auteursrechten, netneutraliteit en radiospectrum. Het Europees Parlement zal hier zijn steentje aan bijdragen.

Ik wil u nog zeggen dat het een groot genoegen was om samen te werken met mijn collega's, en dat ik bijzonder verheugd ben dat in dit compromis rekening wordt gehouden met onze zo krachtig uitgesproken stemming.

De Voorzitter. – Collega's, u kunt zich wel voorstellen hoe teleurgesteld ik ben dat ik niet aan dit debat kon deelnemen. Vanuit mijn institutionele rol aan het eind van dit debat neem ik dan maar de gelegenheid te baat om Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera en Malcolm Harbour van harte te feliciteren met hun werk; de Commissie, en vooral commissaris Reding, te bedanken voor de uitstekende samenwerking in een zeer moeilijke procedure; en te melden dat ik graag de Raad bij dit debat had verwelkomd, aangezien hij beter dan wij in staat zou zijn geweest de verbazingwekkende brieven toe te lichten die met betrekking tot een aantal juridische aspecten van dit debat zijn genoemd.

Het debat is gesloten.

De stemming vindt op dinsdag 24 november 2009 om 12.00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Ivo Belet (PPE), schriftelijk. – Voorzitter, ik wil graag kort inzoomen op het beruchte internetcompromis (amendement 138). De regeling die is uitgewerkt biedt maximale garanties voor alle internetgebruikers: - de privacy van de gebruikers wordt gerespecteerd, - de Europese Conventie voor de mensenrechten is van toepassing, - en boven al: het internet mag nooit worden afgesloten tenzij een onafhankelijke instantie vooraf de specifieke situatie heeft bekeken en beoordeeld. Concreet wil dat zeggen dat enkel bij zware misbruiken kan worden ingegrepen. Deze wettelijke regeling geldt zowel voor de overheid als voor de internetproviders zelf. Deze Europese wet garandeert de vrije toegang tot het internet en bevestigt de facto dat het om een dienst van algemeen belang gaat, waarvan een consument niet zomaar kan worden afgesloten (net zoals bij gas, water of elektriciteit). Dat dit compromis unaniem is goedgekeurd door alle parlementaire delegaties wijst erop dat het een prima akkoord is dat de rechten van de consument stevig verankert in de nieuwe telecomwet.

Tiziano Motti (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Het vandaag bereikte resultaat met betrekking tot het telecommunicatiepakket is reden om erg tevreden te zijn, daar het de rechten van de gebruikers van internet versterkt en de concurrentie tussen de telecombedrijven aanmoedigt. De nieuwe regels garanderen de consument meer rechten, onvoorwaardelijke vrije toegang tot internet en de bescherming van persoonsgegevens. Het is een uitstekend voorbeeld van hoe ons werk als wetgevers effecten sorteert voor het dagelijkse leven van de burgers. Voor het eerst in de wereld wordt het gebruik van internet het uitoefenen van een recht en een fundamentele vrijheid. Dat recht zal zijn proportionele plaats krijgen naast de al bestaande fundamentele vrijheden die gegarandeerd zijn door het Verdrag: gendergelijkheid, de eerbiediging van de seksuele geaardheid en de godsdienstige gezindheid, de bescherming van de rechten van het kind en de vrije meningsuiting, die natuurlijk wel verenigbaar moet zijn met de bescherming van de menselijke waardigheid. Maatregelen ter beperking van de toegang tot internet mogen voortaan alleen genomen worden indien ze “gepast, evenredig en noodzakelijk” worden geacht in een democratische samenleving. Vandaag hebben we ja gezegd tegen de absolute vrijheid van internet, het bevorderen van een e-samenleving, het bevorderen van grondrechten en beste praktijken en het opsporen en isoleren van al degenen die misbruik trachten te maken van deze absolute vrijheid, in het bijzonder pedofielen en zedendelinquenten.

Siiri Oviir (ALDE), *schriftelijk*. – (ET) De primaire bedoeling van de wijzigingen in de kaderrichtlijn voor elektronische communicatienetwerken en -diensten is versterking van de rechten van telefoon- en internetgebruikers en bevordering van de concurrentie tussen aanbieders van telecommunicatie. Op het ogenblik wordt elektronische communicatie gereguleerd met regels die zeven jaar geleden zijn vastgesteld. Sindsdien hebben de ontwikkelingen op dit terrein de situatie ingrijpend veranderd. Als jurist vind ik dat het Parlement zijn bevoegdheid uit hoofde van het Verdrag heeft overschreden door op het laatste moment een voorstel toe te voegen voor wijzigingen waarbij openbare toezichthoudende instellingen worden verplicht op te komen voor de belangen van de burgers van de Europese Unie, door voor te schrijven dat de fundamentele rechten en vrijheden van de eindgebruiker niet mogen worden beperkt zonder voorafgaand rechterlijk vonnis. Het verheugt mij dat als gevolg van de door het bemiddelingscomité gevoerde discussies een betere manier is gevonden om de juridische correctheid van de tekst te waarborgen en ook bescherming te bieden aan alle gebruikers en de rechtsmacht van de lidstaten te eerbiedigen. Het besluit maakt het ons eindelijk mogelijk de wijzigingen in de kaderrichtlijn voor elektronische communicatienetwerken en -diensten goed te keuren.

Bernadette Vergnaud (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Het verheugt mij dat deze langdurige werkzaamheden, waarover zo veel polemieken zijn gevoerd, eindelijk worden afgerond; dit toont wel aan hoe belangrijk de telecommunicatiesector is als economische speler, maar ook als essentieel onderdeel van onze huidige samenleving. Onze burgers communiceren dagelijks over de grens, en het was onze doelstelling om de kwaliteit van deze diensten te waarborgen en er tegelijkertijd voor te zorgen dat de fundamentele rechten van de gebruikers werden geëerbiedigd.

Ik wil mevrouw Trautmann en het onderhandelingsteam graag feliciteren met het compromis dat zij hebben bereikt, dat inhoudt dat eventuele sancties die aan gebruikers worden opgelegd, afhankelijk zijn van een voorafgaande contradictoire procedure. Bovendien heeft de Commissie toegezegd netneutraliteit te waarborgen en de strijd aan te gaan met discriminerende, concurrentiebeperkende praktijken waaraan operatoren zich schuldig maken.

Dankzij deze overeenkomst kunnen consumenten profiteren van tal van positieve ontwikkelingen, waarover soms taaie onderhandelingen zijn gevoerd. De punten waarop ik in het bijzonder de aandacht wil vestigen, zijn: gegarandeerde toegang en locatiegegevens over de beller in geval van noodhulpoproepen (112); verbeterde toegang voor gehandicapten; betere informatie over contracten en rekeningen; waarschuwingen in geval van abnormale en excessieve consumptiepatronen; de invoering van een maximumtermijn wanneer het telefoonnummer van een abonnee wordt overgedragen; en kennisgeving in geval van inbreuken op de beveiliging met betrekking tot persoonlijke gegevens.

18. Oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (ENCP) – Geheimhoudingsregels betreffende Europol-informatie – Uitvoeringsregels voor de betrekkingen van Europol met zijn partners, inclusief de uitwisseling van persoonsgegevens en gerubriceerde informatie – Lijst van derde staten en organisaties waarmee Europol overeenkomsten moet sluiten – Uitvoeringsregels

voor analysebestanden van Europol – Accreditatie van activiteiten van forensische laboratoria (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van de volgende verslagen:

- A7-0065/2009 van Timothy Kirkhope, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het ontwerpbesluit van de Raad houdende vaststelling van de geheimhoudingsregels betreffende Europol-informatie (11943/2009 – C7-0105/2009 – 2009/0807(CNS));

- A7-0064/2009 van Sophia in 't Veld, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het ontwerpbesluit van de Raad tot vaststelling van de uitvoeringsregels voor de betrekkingen van Europol met zijn partners, inclusief de uitwisseling van persoonsgegevens en gerubriceerde informatie (11944/2009 – C7-0106/2009 – 2009/0808(CNS));

- A7-0069/2009 van Jan Philipp Albrecht, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het ontwerpbesluit van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde staten en organisaties waarmee Europol overeenkomsten moet sluiten (11946/2009 – C7-0107/2009 – 2009/0809(CNS));

- A7-0068/2009 van Agustín Díaz de Mera García Consuegra, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het ontwerpbesluit van de Raad tot vaststelling van de uitvoeringsregels voor analysebestanden van Europol (11947/2009 – C7-0108/2009 – 2009/0810(CNS));

- A7-0072/2009 van Sonia Alfano, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het initiatief van het Koninkrijk België, de Tsjechische Republiek, de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Hongarije, het Koninkrijk der Nederlanden, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (ENCP) en tot intrekking van Besluit 2001/427/JBZ (11421/2009 – C7-0109/2009 – 2009/0812(CNS)), en

- A7-0071/2009 van Timothy Kirkhope, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het initiatief van het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk Spanje met het oog op de aanneming van een kaderbesluit van de Raad over de accreditatie van activiteiten van forensische laboratoria (11419/2009 – C7-0100/2009 – 2009/0806(CNS)).

James Nicholson, plaatsvervangend rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, voor één keer in mijn leven was mijn timing goed! Ik wil graag van de gelegenheid gebruikmaken om allereerst excuses aan te bieden namens mijn collega, Timothy Kirkhope, die hier niet aanwezig kan zijn. Ik zal zo de wijze woorden oplezen die uit zijn pen zijn gevloeid. Ik zal u zijn standpunt als rapporteur voorlezen. Hij is de rapporteur voor de twee verslagen van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken.

Allereerst zou ik de aandacht willen richten op Timothy's verslag over het ontwerpbesluit van de Raad houdende vaststelling van de geheimhoudingsregels betreffende Europol-informatie. De regels die we gaan vaststellen moeten veiligheidsmaatregelen bieden voor alle informatie die wordt verwerkt door of via Europol: met andere woorden, een gemeenschappelijke standaard ter bescherming van informatie die via communicatiekanalen circuleert tussen Europol en de nationale agentschappen van de lidstaten.

De rapporteur en zijn mederapporteurs voor het Europolpakket hebben de onderhandelingen over het tijdschema en de legaliteit van de ontwerpbesluiten van de Raad als frustrerend ervaren. Nu president Klaus zijn handtekening heeft gezet en het Verdrag van Lissabon realiteit wordt, zijn de onderhandelingen met de Raad en de Commissie achterhaald. Dit verslag, alsook de verslagen van zijn collega's, roept ertoe op de tekst van de Raad te verwerpen.

De rapporteur wil graag benadrukken dat hij het oogmerk van het Raadsbesluit onderschrijft, aangezien we wel degelijk voorstaanders zijn van een betere uitwisseling van informatie en erkennen dat Europol de lidstaten de nodige voordelen biedt ten aanzien van wetshandhaving en misdaadbestrijding.

We willen de bevoegdheid van Europol beperkt en specifiek houden en het agentschap op die wijze zo efficiënt en effectief mogelijk maken. Verder moeten we erkennen dat soevereine staten een rol spelen, aangezien zij hun nationale politiemachten en veiligheidsdiensten aansturen. Echter, onverminderd de algemene steun voor de Europese Politiedienst, zijn de rapporteur en zijn mederapporteurs in de Commissie

burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken van mening dat er, gezien de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en de effecten daarvan op de politiesamenwerking, niets mag worden gewijzigd aan de uitvoeringsmaatregelen voor het besluit inzake Europol, totdat dergelijke maatregelen kunnen worden aangenomen onder het nieuwe juridisch kader waarin het Verdrag van Lissabon voorziet.

Derhalve roepen wij de Raad op zijn voorstel in te trekken en, zoals opgenomen in het verslag, verzoeken wij de Commissie of de Raad om ter plenaire zitting een verklaring af te leggen over een voorstel voor een nieuw besluit inzake Europol, dat zes maanden na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon moet worden ingediend.

Dan ga ik nu verder met het tweede verslag, over het initiatief van het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk Spanje betreffende het kaderbesluit van de Raad over de accreditatie van activiteiten van gerechtelijke laboratoria. Dit is een initiatief van Zweden en Spanje, dat beoogt te bewerkstelligen dat laboratoriumactiviteiten worden geaccrediteerd door een accreditatie-instantie, zodat de criminaliteit kan worden bestreden via nauwere samenwerking tussen de rechtshandhavingsautoriteiten in de lidstaten. Voor de EU en de lidstaten is de uitwisseling van informatie binnen het kader van de samenwerking tussen justitie en politie met het oog op misdaadpreventie en -bestrijding de afgelopen jaren een hoge prioriteit geworden.

Doel van dit ontwerp-kaderbesluit is te bewerkstelligen dat de resultaten van laboratoriumactiviteiten van een lidstaat worden erkend als gelijkwaardig aan de resultaten van laboratoriumactiviteiten in andere lidstaten, waardoor de beklagden kunnen rekenen op rechtszekerheid en er een betere justitiële samenwerking kan plaatsvinden wanneer bewijs uit de ene lidstaat wordt gebruikt in procedures in een andere lidstaat.

Dit doel wordt gerealiseerd door ervoor te zorgen dat laboratoriumactiviteiten worden geaccrediteerd door de accreditatie-instantie, mits zij voldoen aan de internationale normen. Het kaderbesluit zou van toepassing zijn op laboratoriumactiviteiten met betrekking tot DNA en vingerafdrukken, en elke lidstaat zorgt ervoor dat de resultaten van geaccrediteerde laboratoriumactiviteiten in andere lidstaten worden erkend als zijnde gelijkwaardig aan de resultaten van geaccrediteerde binnenlandse laboratoriumactiviteiten. Het blijft evenwel te allen tijde de verantwoordelijkheid van elke individuele rechterlijke instantie om elk bewijs, forensisch of niet, te beoordelen overeenkomstig de eigen nationale wetgeving.

Wederom wil ik benadrukken dat wij de doelen van het kaderbesluit van de Raad onderschrijven. Ook hier zijn er echter problemen met betrekking tot de rechtsgrond van dit initiatief als gevolg van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Het verslag roept er dan ook toe op het initiatief van het Koninkrijk Zweden en het Koninkrijk Spanje te verwerpen. De juridische duidelijkheid van de verslagen van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken is nog een vraagteken gezien de ratificatie van het Verdrag van Lissabon. Dit verslag zal dan ook op een latere datum worden ingediend op basis van een rechtsgrondslag die wel duidelijk is. De tussenliggende tijd zou kunnen worden benut om dit belangrijke onderwerp nader te onderzoeken, aangezien het opgelegde tijdsschema wederom heel krap was en het Parlement hierdoor niet de tijd heeft gekregen die het had gewild om zich te buigen over een dergelijk belangrijk onderwerp.

VOORZITTER: PÁL SCHMITT

Ondervoorzitter

Sophia in 't Veld, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik zal het heel kort houden ter compensatie van de extra tijd die de heer Nicholson heeft genomen, zodat we niet uitlopen.

Als ik het wel heb treedt het Verdrag van Lissabon over zeven dagen en vijf uur in werking. Tegen die achtergrond moet ik zeggen dat ik de haast waarmee de Raad nu een hele serie besluiten wil aannemen enigszins gênant vind. Wat ik ook gênant vind is het feit dat ik een lege stoel zie op de plek waar ik had gehoopt de Raad te zien, zodat we daadwerkelijk met elkaar van gedachten hadden kunnen wisselen.

Ik ben het in principe eens met de voorstellen van de vorige spreker. Natuurlijk steunen wij de ontwikkeling van Europol. We willen een sterk Europol. We willen een Europol dat kan functioneren en de misdaad kan bestrijden, maar we willen ook een Europol dat onder democratisch toezicht staat. Daarom ondersteun ik het voorstel van de vorige spreker om de Raad te verzoeken de voorstellen inzake Europol in te trekken en binnen zes maanden – bij voorkeur eerder – met een nieuw voorstel te komen onder het Verdrag van Lissabon.

Tot slot zou ik, ten aanzien van het specifieke onderwerp waarvoor ik rapporteur ben – te weten Europol en de uitwisseling van persoonsgegevens en vertrouwelijke documenten met derden – willen weten wat de Raad – die dus niet aanwezig is – vindt van de analyse van de

juridische dienst van het Europees Parlement dat de rechtsgrondslag die voor dit specifieke voorstel is gekozen de verkeerde is. Ik weet niet wie er namens de Raad gaat antwoorden, maar wellicht kan de Raad hierop terugkomen en iemand sturen die ons van een antwoord kan voorzien.

Jan Philipp Albrecht, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik ben het eens met degenen die tot nu toe hebben gesproken, en ben van mening dat het niet meer dan logisch zou zijn wanneer de Raad zijn voorstellen in verband met Europol opnieuw aan het Europees Parlement zou voorleggen, maar dan op basis van het Verdrag van Lissabon.

Het is juist dat het Europees Parlement betrokken wordt bij de behandeling van en de besluitvorming over de justitiële en politieke samenwerking in Europa, en het is ook nodig. Dat is de enige manier om de nodige legitimiteit te garanderen voor het werk van Europol. Het Parlement heeft de bepalingen die de Raad had voorgesteld voor het werk van Europol, met een overgrote meerderheid afgewezen, en dat is een duidelijk signaal dat er nu werkelijk gevolgen moeten worden verbonden aan de veranderingen in de rechtsgrondslag.

Daartoe bestaat trouwens alle reden. Het binnenlands en veiligheidsbeleid in Europa is veel te lang uitsluitend door de executieve gevoerd, en wel achter gesloten deuren. Met name na 11 september 2001 zijn er in de strijd tegen de terreur allerlei veiligheidsmaatregelen genomen waarvan vaak niet precies was onderzocht of ze nodig, doelmatig en adequaat waren. Er is zelfs niet eens over gesproken. De derde pijler van de Europese Unie staat politiek gezien los van alles, en daardoor konden de regeringen een meerderheid krijgen voor zeer omstreden ingrepen in de grondrechten van hun burgers.

Zeker op één vlak is het evenwicht daardoor sterk in het gedrang gekomen. De samenwerking van de veiligheidsdiensten is mondiaal al nauwer geworden, terwijl er geen internationale afspraken zijn gemaakt over minimumnormen voor de grondrechten en de rechtsbescherming. Met name bij de uitwisseling van persoonlijke informatie tussen de EU en derde landen wordt deze kloof tussen de bevoegdheden van de staat en de burgerrechten al duidelijker zichtbaar. In de Europese veiligheidsagentschappen zoals Europol, Eurojust en Frontex, maar ook in de informatiesystemen Schengen, Eurodac en de databank voor douane- en visumgegevens, worden steeds meer gegevens over personen verzameld, en die worden steeds vaker aan elkaar gekoppeld en voor allerlei doeleinden geëvalueerd. Zelfs binnen Europa wordt het steeds onoverzichtelijker wie welke gegevens onder welke omstandigheden mag verzamelen, bezitten, evalueren of doorgeven. Ook de mogelijkheden voor de rechtsbescherming voldoen vaak niet aan de tot nu toe geldende principes.

Maar wat gebeurt er wanneer al deze gegevens worden doorgegeven aan derde landen? Het gaat tenslotte niet alleen maar om landen als Noorwegen en Zwitserland, maar ook om de VS, Rusland en zelfs landen als Marokko en China. Ik vraag me af wie daar de zelfde mate van bescherming kan garanderen tegen willekeur en misbruik door de overheid. Nee, dit Parlement heeft zich tot taak gesteld om op basis van het nieuwe Verdrag een proces op gang te brengen waardoor de grondrechten van de burgers van Europa ook bij de internationale samenwerking in de strijd tegen misdaad en terrorisme volledig worden gerespecteerd. We moeten deze minimumnormen vastleggen voor we als Europese Unie nog meer overeenkomsten met derde landen sluiten over de uitwisseling van gegevens – met name over de bescherming van persoonsgegevens.

Dit geldt voor de informatie van Europol, maar ook voor de SWIFT-bankgegevens en de passagiersgegevens die worden uitgewisseld tussen de Europese en Amerikaanse autoriteiten. Verdere maatregelen kunnen alleen maar worden genomen wanneer er duidelijke regels voor de gegevensbescherming zijn, de evenredigheid tussen doel en middel grondig getoetst is en de doeltreffende bescherming van rechten van de burgers gegarandeerd is.

Ik ben blij dat we voor het Europolpakket zo'n brede meerderheid hebben gevonden, en beschouw dat als een goed voorteken voor de discussie die binnenkort op gang zal komen over een volledige bescherming van de grondrechten in Europa, want dat is precies wat de burgers nu van ons verwachten.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, rapporteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de vice-voorzitter, het Europolpakket bestaat uit vier ontwerpbeslissingen tot uitvoering van het besluit van de Raad van 6 april 2009.

Ten eerste, mijnheer de Voorzitter, wil ik evenals mijn collega's verzoeken om intrekking van het voorstel van de Raad. Wij willen een Parlement dat veel beter zichtbaar is en een Verdrag van Lissabon dat besluiten neemt in samenhang met het Europolpakket. We willen dat het Parlement en de Raad op gelijke voet staan en met elkaar in evenwicht zijn.

Om het waarom van mijn verwerping van het voorstel toe te lichten, zal ik kort ingaan op de inhoud van mijn verslag. Een van de belangrijkste taken die aan de Europese politiedienst zijn toevertrouwd, is het verzamelen, bewaren, verwerken, analyseren en uitwisselen van informatie en gegevens. Om een dermate belangrijke opdracht te kunnen uitvoeren, moeten de bevoegde instanties van de lidstaten volledige, bijgewerkte en nauwkeurige informatie verstrekken aan Europol. Alleen dan kan Europol zijn onderzoekscapaciteit ten volle benutten.

Het toepassingsgebied van de ontwerpbeschikking van de Raad is, zoals in artikel 2 is vastgelegd, beperkt tot de verwerking van gegevens ten behoeve van onderzoek, overeenkomstig het mandaat beschreven in artikel 14, lid 1 van de beschikking. Met het oog hierop beschikt Europol momenteel over 19 soorten analysebestanden. Elk daarvan vormt een afzonderlijke databank gekoppeld aan een bepaalde criminele activiteit. Elke databank is derhalve nauw verbonden aan het specifieke type operationele ondersteuning dat Europol krachtens haar bevoegdheden kan bieden.

De analysebestanden zijn op dit moment het enige wettelijke instrument op Europees niveau voor het bewaren, verwerken en analyseren van informatie, zowel uit het veld als inlichtingen, met inbegrip van gegevens van persoonlijke aard.

Voorts bevat het voorstel regels en algemene beginselen betreffende technische maatregelen en normen voor toepassing ervan. In verband met de noodzakelijke verzameling en verwerking van informatie moet een rechtsinstrument in het leven worden geroepen dat volledige eerbiediging van de fundamentele rechten waarborgt. Voor de goede orde: daarmee bedoel ik dat de fundamentele rechten van de Europese burger volledig moeten worden geëerbiedigd. Dit instrument zal tevens moeten waarborgen dat Europol de aan haar toevertrouwde functies volledig kan uitvoeren. In die zin vraag ik me met mevrouw In 't Veld af of de beoogde rechtsgrond juist is.

Op dit gebied, mijnheer de Voorzitter, speelt het Europees Parlement als vertegenwoordiger van de burgers een onvervreemdbare rol. De verplichte controle door het Europees Parlement is onvervreemdbaar. Om die reden is het onontbeerlijk dat, gelet op de onmiddellijke inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, het Parlement op voet van gelijkheid met de Raad deelneemt aan het wetgevingsproces. Geen enkele overweging mag dringender zijn dan de verdediging van de burgerlijke vrijheden en de veiligheid van de Europeanen.

Ik dring er daarom bij mijn geachte collega's op aan om – overigens zonder af te doen aan onze steun voor de Europese Politiedienst, want die geven wij beslist – de voorgestelde instrumenten te verwerpen tot de Raad het Parlement in staat stelt deel te hebben aan de besluitvorming. Ik stel ook voor de Commissie en de Raad te verzoeken het voorstel in te trekken en een nieuw voorstel in te dienen overeenkomstig de bevoegdheden voorzien in het Verdrag van Lissabon.

Mijnheer de Voorzitter, tijdens mijn volgende interventie zal ik een meer uitgewerkte, duidelijkere toelichting op mijn standpunt geven. Voorlopig wil ik het hierbij laten.

Sonia Alfano, rapporteur. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wil het hebben over het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie.

Dit netwerk is opgericht in 2001 bij Besluit 2001/427/JBZ van de Raad. De doelstellingen van het netwerk waren het vergemakkelijken van samenwerking en uitwisseling van informatie en ervaringen op nationaal en Europees niveau, het verzamelen en analyseren van informatie op het gebied van criminaliteitspreventie met als doel de uitwisseling van beste praktijken, het organiseren van conferenties, studiebijeenkomsten, ontmoetingen en initiatieven ter stimulering van de uitwisseling van ervaringen en beste praktijken en het geven van advies aan de Raad en de Commissie over criminaliteitspreventie.

Het besluit voorzorg in een organisatie die berust op contactpunten die worden aangewezen door de Commissie en de lidstaten. Die contactpunten moesten bestaan uit ten minste één vertegenwoordiger van de nationale autoriteiten, terwijl de andere contactpunten konden worden aangewezen uit gespecialiseerde onderzoekers en universiteitsdocenten. De lidstaten moesten er echter voor zorgen dat onderzoekers, universiteitsdocenten, ngo's en maatschappelijke organisaties werden ingeschakeld. Zelfs Europol en het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving waren als bevoegde instanties bij de werkzaamheden betrokken.

In 2005 heeft het netwerk een eerste interne structuurwijziging ondergaan, die uitmondde in de instelling van twee vaste comités – een voor het werkprogramma en een voor onderzoek – terwijl het beheer van de website overging van de Europese Commissie naar het Verenigd Koninkrijk dat vanaf dat moment de site bijhield.

In 2007 is het netwerk opnieuw onder de loep genomen en werd bepaald dat vooral het secretariaat versterkt moest worden. Voorts werd toen gewezen op de noodzaak iets te doen aan het gebrek aan middelen van de vaste comités en de nationale vertegenwoordigers.

In maart 2009 werd een externe evaluatie van de functionering van het netwerk gepubliceerd, waarin enerzijds werd gewezen op het belang van de doelstellingen die aan de wieg stonden van het netwerk, en anderzijds helaas op de organisatorische mislukking van het netwerk die het bereiken van de eerder genoemde belangrijke doelstellingen in de weg heeft gestaan.

De problemen waarop de vinger is gelegd en die vrijwel geleid hebben tot het instorten van het netwerk, zijn onder meer gebrek aan voldoende middelen, een ondoeltreffend secretariaat, gebrek aan inzet van de nationale vertegenwoordigers en een zeer schraal werkprogramma.

In de evaluatie werd zelfs de mogelijkheid overwogen de werkzaamheden van het netwerk volledig stop te zetten. Het netwerk heeft daarop een werkgroep ingesteld die zich moest buigen over de aanbevelingen in het onderzoek van maart 2009 en die tot de slotsom kwam dat een wijziging van het besluit tot oprichting van het netwerk zich opdrong. Zo werd onder meer voorgesteld een extern secretariaat in het leven te roepen, gefinancierd met kredieten van communautaire programma's.

Hoewel sommige lidstaten de ontmanteling van het netwerk hadden voorgesteld, zijn andere lidstaten daarentegen met het voorstel gekomen het netwerk te hervormen. Het Zweedse voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie heeft dat laatste idee overgenomen en er een prioritair punt van gemaakt in het activiteitenprogramma voor de zes maanden onder zijn leiding. Daarom moet ik benadrukken hoe vervelend ik het vind om te zien dat de stoelen van de Raad leeg zijn, terwijl juist het Zweedse voorzitterschap deze voorstellen had gedaan.

Het voorstel voorziet dat het netwerk bestaat uit een secretariaat, door de lidstaten aangewezen contactpunten en een raad van bestuur. De raad van bestuur moet bestaan uit nationale vertegenwoordigers die de lidstaten benoemen, en de voorzitter van de raad van bestuur zit een uitvoerend comité voor.

Volgens mij bestaat er ook een zekere verwarring op dit vlak tussen de contactpunten en de nationale vertegenwoordigers. Voorts worden onder meer het maatschappelijk middenveld, de academische wereld en de ervaringsdeskundigen volledig buitengesloten. Ik acht dat een zeer kwalijke zaak. Ook worden de gestructureerde banden tussen het netwerk en de andere communautaire instellingen en organen die zich bezighouden met criminaliteit en criminaliteitspreventie, volledig doorgesneden.

Het besluit voorziet in geen enkele vorm van samenwerking met het Europees Parlement en de eis inzake talenkennis is weggelaten, hoewel daar eerder om was gevraagd.

Als rapporteur ben ik van mening dat dit voorstel om verschillende redenen ondoeltreffend is en niet geschikt om de misdaadpreventie aan te pakken. Op de eerste plaats heeft het netwerk niet de doelstellingen kunnen realiseren waarvoor het in het leven was geroepen. Op de tweede plaats hebben de Commissie, de Raad en de lidstaten niet samengewerkt. Ik denk dat we dat moeten zien als een vorm van sabotage van het netwerk.

Criminaliteitspreventie kan zich niet beperken tot het uitwisselen van beste praktijken. Helaas zijn we getuige geweest van een vorm van toerisme van ambtenaren die bezoeken aflegden aan de verschillende landen en vaak nog niet eens met elkaar konden praten omdat er geen tolken waren. De gebrekkige participatie van het maatschappelijk middenveld en ngo's, evenals het ontbreken van materiaal betreffende misdaadpreventie dat ontwikkeld is voor bijvoorbeeld de scholen, maken dit netwerk volledig ondoeltreffend. Om te zorgen dat het netwerk functioneert dienen volgens mij de bevoegdheden te worden versterkt, mede door misdaadbestrijding en preventie van de georganiseerde misdaad erbij te betrekken.

Daarom stel ik voor het initiatief te verwerpen. We hadden onze goedkeuring er alleen aan kunnen verlenen als de Raad een echt ambitieus voorstel had ingediend, maar dat is helaas niet gebeurd.

Jacques Barrot, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik heb met veel belangstelling geluisterd naar de betogen van de heer Nicholson, mevrouw In 't Veld, de heer Albrecht en mevrouw Alfano. Dit is een debat waarin problemen over zowel de procedure als de inhoud naar voren komen.

Wat de procedurele kwesties betreft, heb ik alle begrip voor het standpunt van het Parlement. Wij staan aan de vooravond van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Ik begrijp dan ook heel goed dat bepaalde besluiten van de Raad vragen kunnen oproepen in het Parlement, en het is waar dat de Commissie

deze situatie enigszins betreurt. Toch zou ik het Parlement enige toelichting willen geven over deze drie dossiers.

Zoals u weet, zal Europol door een besluit van de Raad – dat in de plaats komt van het intergouvernementeel verdrag – onder een nieuw rechtskader gaan vallen en op 1 januari 2010 een Europees agentschap worden. Aan de vaststelling van dit besluit van de Raad zijn langdurige onderhandelingen voorafgegaan, en momenteel worden er voorbereidingen getroffen voor de tenuitvoerlegging ervan.

Ik begrijp de zorgen van het Parlement heel goed en ook ik zie ernaar uit dat het nieuwe institutionele kader van kracht wordt, aangezien dit de weg vrijmaakt voor een grotere democratische controle op de Europese politiedienst. Wij moeten lering trekken uit de aanvankelijke tenuitvoerlegging van het bestaande besluit van de Raad, zodat wij over een stevige basis beschikken voor het opstellen van wetgeving in de toekomst. Hiertoe zal het bevorderlijk zijn om het Parlement en andere geïnteresseerde partijen te betrekken bij het opstellen van toekomstige verordeningen betreffende Europol, met name wat betreft de wijze waarop het Europees Parlement en de nationale parlementen toezicht zullen houden op de activiteiten van Europol.

Mijnheer de Voorzitter, dit neemt niet weg dat ik betreur dat het Parlement de ontwerpbesluiten van de Raad verworpt. Het gaat om tenuitvoerleggingsbepalingen die belangrijke aspecten van het werk van Europol reglementeren. Zonder deze bepalingen kan Europol niet opereren.

Dan kom ik nu op de kwestie van de gerechtelijke laboratoria. Nogmaals, ik begrijp dat het Europees Parlement een andere basis wil voor dit kaderbesluit over de accreditatie van activiteiten van gerechtelijke laboratoria. De Commissie is voorstander van het gebruik van accreditatie, omdat dit kwalitatief hoogstaander werk van deze laboratoria bevordert, met name als het gaat om gevoelige technieken met betrekking tot vingerafdrukken en DNA-monsters. Strengere accreditatie van deze laboratoria zal het vertrouwen onder de burgers doen toenemen.

Nogmaals, ik ben mij bewust van de problemen met de rechtsgrondslag. Net als het Parlement vindt de Commissie dat het kaderbesluit, voor zover het verwijst naar diensten in de zin van artikel 50 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, dit artikel 50 als rechtsgrondslag zou moeten hebben. Wij hebben, namens de Commissie, een verklaring opgesteld die is opgenomen in de notulen van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 23 oktober 2009. In deze verklaring behoudt de Commissie zich het recht voor om maatregelen te nemen die zij in de toekomst passend acht.

Ik wil daar nog aan toevoegen dat de Commissie overeenkomstig de bepalingen van het Financieel Reglement bereid is financiële steun te verlenen voor de activiteiten van lidstaten die het mogelijk maken dat gerechtelijke laboratoria worden geaccrediteerd. Tot slot is de Commissie bereid de tenuitvoerlegging en de toepassing van dit instrument vóór 1 juli 2018 te evalueren, zoals vastgelegd in artikel 7, lid 4 (nieuw).

Wat deze accreditatie betreft: hoewel ik begrip heb voor het standpunt van het Parlement, denk ik ook dat deze accreditatie in essentie de goede kant op gaat en dat er rekening wordt gehouden met alle gezichtspunten die in dit Parlement tot uiting zijn gekomen.

Dan wil ik nu ingaan op het *European Union Crime Prevention Network* (Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie). Wij vinden uiteraard dat criminaliteit voorkomen moet worden. Repressieve maatregelen zijn niet voldoende om criminaliteit en georganiseerde misdaad in te dammen. Preventie is van essentieel belang, of dit nu op lokaal of op grensoverschrijdend niveau is. In de voorstellen die ik onlangs heb gedaan over mensenhandel en kinderpornografie, heb ik overigens ook preventiemaatregelen opgenomen.

Mevrouw Alfano, u hebt zojuist gewezen op de zwakke punten van het netwerk. Het klopt dat uit een recente evaluatie is gebleken dat er daadwerkelijk behoefte is aan Europese samenwerking in de strijd tegen de georganiseerde misdaad, en het klopt eveneens dat overheidsinstanties, organisaties en de particuliere sector voorstander zijn van een multidisciplinaire aanpak die gericht is op het uitwisselen van ervaringen, methoden en instrumenten op Europees niveau.

Het is een feit dat het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie te maken heeft gehad met problemen van strategische, politieke en organisatorische aard. De Commissie is zich hiervan bewust. Wat wij hebben gedaan op de korte termijn, is het verhogen van de financiële steun aan het secretariaat van het netwerk.

In het Stockholm Programma hebben wij prioriteit gegeven aan politiesamenwerking en aan de noodzaak om deze samenwerking voortaan op communautair niveau te kunnen beheren, overeenkomstig het Verdrag van Lissabon. Het klopt dat dit netwerk een aantal van de taken die u hebt genoemd, kan vervullen, en dat het taken kan ondernemen waarvan u een aantal interessante voorbeelden hebt gegeven.

Het is ook denkbaar dat er gemeenschappelijke projecten ontstaan tussen maatschappelijke instanties en onderwijsinstellingen, waarbij scholen, permanente educatie en gemeenschappelijke academische studieprogramma's een rol spelen. Het is duidelijk dat wij aan het begin staan van een belangrijk nieuw beleid inzake criminaliteitspreventie.

Het spreekt voor zich dat het maatschappelijk middenveld en het Parlement een grotere rol moeten krijgen. Bovendien valt politiesamenwerking voortaan onder de medebeslissingsprocedure. Ik denk dan ook dat wij binnen het kader van de nieuwe rechtsgrondslag zo nauw mogelijk zullen kunnen samenwerken. Dat zou in het belang zijn van alle burgers die in hun dagelijks leven te maken hebben met veiligheidskwesties.

Natuurlijk ben ik niet helemaal gelukkig met dit debat, dat zowel gericht is op de te volgen procedure als op de inhoud. Maar ik denk dat wij het er veel beter vanaf zullen brengen als het Verdrag van Lissabon eenmaal in werking is getreden en als wij ons aan het Stockholm Programma houden. Het Parlement zal zijn rol ten volle kunnen spelen in dit nieuwe beleid tegen de georganiseerde misdaad en, inderdaad, tegen alle vormen van criminaliteit.

Wim van de Camp, *namens de PPE-Fractie*. – Ik dank de vice-voorzitter van de Commissie voor de gegeven antwoorden en de beschouwing over de diverse onderwerpen.

Justitiële samenwerking in de Europese Unie is van groot belang. Als wij praten over het Europa van de burgers, dan hebben wij het vooral ook over justitiële samenwerking. Daarbinnen is de bestrijding van de criminaliteit een eerste prioriteit, vooral omdat die criminaliteit steeds meer grensoverschrijdend is. Nationale criminaliteit is bijna baldadigheid; het gaat vaak om de grote grensoverschrijdende criminaliteit.

In dat verband is de Fractie van de Europese Volkspartij ook een groot voorstander van een stevige positie van Europol, maar ook van Eurodac, en in dit kader van de forensische laboratoria.

Een belangrijk element bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit is de democratische controle op degenen die de criminaliteit bestrijden. Daar wil ik helemaal niets aan afdoen. Toch wil ik in dit verband aandacht vragen, ook met betrekking tot de voorstellen die wij de komende maanden gaan behandelen, voor de positie van het slachtoffer. Bij criminaliteitsbestrijding gaat het vaak over de rechten van de verdachte, en terecht: de privacy van de verdachte en zijn positie in het strafproces zijn belangrijk. Maar ik wil de komende vijf jaar meer aandacht voor de positie van het slachtoffer. Grondrechten, mijnheer de Voorzitter, zijn niet absoluut, zij moeten altijd in een kader worden uitgeoefend. Zoals de Nederlandse grondwet zegt: behoudens iedere verantwoordelijkheid voor de wet. Dat geldt zowel voor de verdachten als voor de slachtoffers.

Ik heb er begrip voor en ik ben het ermee eens dat het Parlement op dit moment bij deze vier dossiers zegt: even stop! Even 1 december afwachten, dan de nieuwe voorstellen en daarna de werkelijkheid: werkelijke betrokkenheid van het Europees Parlement.

Ramón Jáuregui Atondo, *namens de S&D-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, we zitten met een probleem. Het hele Parlement vraagt de Commissie het wetgevingspakket over deze kwestie te herzien en mijnheer Barrot vertelt ons, op de vriendelijke toon die we van hem gewend zijn, dat dit een hele voorgeschiedenis heeft, dat er veel overleg over is geweest en dat het op 1 januari in werking treedt. De realiteit is dus dat we met een probleem zitten.

Ik kan u alvast zeggen, mijnheer Barrot, dat u uw opvolger kunt vertellen – want ik besef dat ú ons geen antwoord kunt geven – dat wij haar tijdens de hoorzittingen van dit Huis zullen vragen of zij voornemens is een wetgevingspakket over deze kwestie op te stellen, omdat het hele Parlement daarom vraagt, en niet louter uit wetgevingsdrang.

Het is niet zo dat het Parlement zegt dat het wil deelnemen; het moet deelnemen. Het moet deelnemen, omdat het over enkele dagen die wetgevende functie heeft en omdat het nu niet meer gaat om een kwestie van parlementaire controle maar om onze wil om andere voorstellen te doen. Ik heb bijvoorbeeld gemerkt dat veel van de richtlijnen of besluiten die hier ter tafel komen, een groot aantal leemtes en gebreken en een grote mate van rechtsonzekerheid bevatten. Die regelgeving zouden we hier willen hervormen.

Ik denk dat het een goede zaak is dat Europol met hen samenwerkt. Ik begrijp dat Europol al met hen samenwerkt en ik wil dat dit zo blijft, want ik wil dat Europol vooruitgaat. Ik wil echter ook dat u respect heeft voor het recht van het Parlement te zeggen hoe het denkt over die regelgeving, omdat dat onze wetgevende functie is en we die willen vervullen.

Ik zeg u daarom nu al dat wanneer de volgende commissaris hier verschijnt, we haar zullen vragen of het haar ernst is wetgevingsvoorstellen over deze kwestie op te stellen om het Parlement in staat te stellen tot wetgeving. Dat is alles, meer heb ik niet te zeggen.

Nathalie Griesbeck, *namens de ALDE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, ik zal mijn commentaar kort houden. Het betreft in de eerste plaats de inhoud, en in de tweede plaats de procedure, en ik zal het een en ander herhalen van wat alle fracties al heel goed onder woorden hebben gebracht.

Hoewel het creëren van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid binnen de Unie van essentieel belang is voor ons allen, en beslist ook een voorbeeld is van het Europese democratische model waaraan wij bouwen, en hoewel velen van ons Europol beschouwen als een instrument dat kan worden aangepast, hechten wij niettemin allen veel waarde aan het feit dat het bundelen van middelen – met name personele middelen, maar ook technische middelen om de georganiseerde misdaad en allerlei soorten handel te bestrijden – strikt georganiseerd zou moeten worden met een maximale garantie van rechtszekerheid, aangezien wij hier raken aan de kern van onze macht, aan de rechten en vrijheden van de Europese burgers.

Wat de procedure betreft en op het gevaar af in herhaling te treden, zou ik de commissaris, namens de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa, willen zeggen dat al het werk dat is verricht, niet vergeefs is geweest. Onze medeburgers zouden er echter niets van begrijpen en de situatie volkomen verkeerd uitleggen als wij, terwijl we zo lang hebben gewacht om de instellingen die gekoppeld zijn aan het Verdrag van Lissabon operationeel te maken, niet het geduld hadden om nog een paar uur of zelfs dagen te wachten om onze bevoegdheid van medewetgever te kunnen uitoefenen, waaraan wij zo gehecht zijn.

Voor één keer is het in Europa van vitaal belang om een paar weken te wachten, totdat wij een tekst hebben die aansluit op ons procedurele kader, en net als mevrouw In 't Veld betreur ik het dat de Raad hier niet aanwezig is, omdat deze kwestie hoofdzakelijk de Raad betreft. Namens mijn commissie stel ik daarom voor dat er een nieuw wetgevingsvoorstel komt.

Raül Romeva i Rueda, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, in dezelfde geest zou ik het woord willen voeren als coördinator van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie over vraagstukken die verband houden met vrijheid, want dat is het punt waarop ik met name de aandacht wil vestigen.

Nu de mogelijkheid bestaat om het Europees Parlement als medewetgever bij deze werkzaamheden te betrekken, zou het onbegrijpelijk zijn als wij hiervan geen gebruik maakten. Wij zijn het dan ook allemaal eens op dit punt. In ieder geval zullen we moeten afwachten en zien hoe dit zich ontwikkelt, maar het zou duidelijk een probleem zijn als wij hieraan niet konden meewerken, zoals wij met recht verzoeken.

Ik wil nog een ander puntje ter sprake brengen met betrekking tot het verslag over de gerechtelijke laboratoria – aangezien ik deze kwestie gevolgd heb – en duidelijk stellen dat, als wij het hebben over de noodzaak van coördinatie, wij ook de kwestie van decentralisatie heel zorgvuldig moeten onderzoeken. Wij moeten niet vergeten dat er in bepaalde lidstaten niet één centrum voor forensisch onderzoek is, maar meerdere, samenhangend met de territoriale spreiding en met de bestaande politie en rechtssystemen. Dit is met name het geval in Spanje. Het is belangrijk dat wij ons dit realiseren, want om een succesvolle coördinatie tot stand te brengen moeten wij niet alleen uitgaan van een coördinatie tussen de lidstaten, maar ook tussen regio's met specifieke omstandigheden die niet noodzakelijkerwijs van toepassing zijn op nationaal niveau.

Marie-Christine Vergiat, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik zal herhalen wat een aantal van mijn collega's al heeft gezegd.

Vlak voor de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon is het Europees Parlement verzocht om volgens de urgentieprocedure vier teksten te behandelen die betrekking hebben op Europol en met name op de bescherming van de vertrouwelijkheid van gegevens die door Europol worden overgedragen, ook aan derde landen. Binnen dit Parlement veroordelen wij unaniem de wijze waarop ons verzocht is deze teksten te behandelen, aangezien ze over zaken gaan die zonder enige twijfel onder de medebeslissing zullen vallen zodra het Verdrag van Lissabon in werking is getreden.

Velen van ons vinden dat onze burgers recht hebben op veiligheid en dat de bestrijding van het terrorisme een prioriteit is. Wij moeten alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat onze burgers niet voortdurend bang zijn om het slachtoffer te worden van aanslagen. Daarom is het belangrijk dat wij al het mogelijke doen om de politiesamenwerking te versterken, maar niet tegen elke prijs, en met name niet ten koste van openbare fundamentele vrijheden als het recht op privacy, vrijheid van verkeer en vrijheid van meningsuiting.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat criminaliteitspreventie niet uitsluitend zou mogen neerkomen op meer repressiemaatregelen. Het is een voorrecht voor onze democratieën om te allen tijde onze vrijheden te beschermen en er alleen inbreuk op te maken als dat absoluut noodzakelijk is. Politiesamenwerking dient dan ook plaats te vinden binnen een duidelijk omlijnd rechtskader, dat met name waarborgen biedt voor de bescherming van de vertrouwelijkheid van de uitgewisselde gegevens, evenals voor de juiste balans tussen informatie en de aangekondigde veiligheidsdoelstellingen.

Daarom verzoekt de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links, samen met alle andere fracties, de Raad en de Commissie om deze voorstellen in te trekken. Overigens vind ik het ook jammer dat de Raad hier vandaag niet aanwezig is.

Gerard Batten, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in deze verslagen worden regels vastgesteld voor het vergaren van informatie door Europol en de uitwisseling van deze informatie tussen EU-lidstaten onderling en – let wel – ook met andere landen. We hebben het hier over uiterst persoonlijke gegevens van EU-burgers.

Veelzeggend genoeg wordt er in deze verslagen over gesproken dat de ongeoorloofde bekendmaking van dergelijke informatie de essentiële belangen van Europol niet mag benadelen of schaden. Er wordt met geen woord gerept over de bescherming van de belangen van de onfortuinlijke, onschuldige burger die de kans loopt verstrikt te raken in de nachtmerrie van een Europolonderzoek.

De meest persoonlijke informatie mag worden verzameld, tot de seksuele voorkeur en bankgegevens aan toe. Deze informatie mag zelfs worden gedeeld met derde landen – óók met landen met een niet bepaald indrukwekkende democratische staat van dienst, zoals Albanië, Peru en de Russische Federatie.

Objectief gezien is Europol totaal overbodig, maar het subjectieve standpunt van de EU is dat het essentieel is om een volgend kenmerk van een politieke staat toe te voegen aan het arsenaal, en wel een eigen politiemacht.

Hoeveel van onze weifelende Europese burgers weten dat functionarissen van Europol onschendbaar zijn voor alle handelingen en uitspraken in het kader van de uitoefening van hun ambt? Voor diegenen onder u die afkomstig zijn uit voormalige politiestaten, is dit wellicht niet zo belangrijk, maar een dergelijke immuniteit voor vervolging is voor de Engelse wet een onbekend concept.

De EU is zijn eigen rechtstelsel aan het creëren, met instrumenten als het Europese aanhoudingsbevel en berechting bij verstek, en nu dus een eigen politiemacht. Wij in het Verenigd Koninkrijk moeten bekijken hoe onze meest elementaire en gekoesterde vrijheden, die ons in het verleden hebben beschermd, te gronde worden gericht.

De verschillende rapporteurs hebben ten minste nog het fatsoen gehad om te zeggen dat deze voorstellen moeten worden afgewezen totdat het Verdrag van Lissabon wettelijk in werking is getreden. Als de EU enig fatsoen had zouden er referenda worden gehouden over het Verdrag van Lissabon en zou niets van dit alles ooit van kracht worden.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het is goed nieuws dat het dankzij de activiteiten van Europol onlangs weer is gelukt om organisaties op te rollen van mensensmokkelaars die illegale migranten onze grenzen over helpen. Het is ook een goede zaak dat Europol van nu af aan in alle gevallen van ernstige internationale criminaliteit in kan grijpen. Het is natuurlijk altijd goed wanneer er samenwerking komt tussen de verschillende instanties die zich bezig houden met de strijd tegen de misdaad.

De kwestie van de gegevensbescherming in verband met de geplande onbeperkte toegang voor alle autoriteiten is echter helemaal niet geregeld. Men probeert ons te paaien, en belooft ons dat er een toezichthouder voor de gegevensbescherming komt, maar het is nog helemaal niet duidelijk wat die toezichthouder überhaupt mag onderzoeken. Zelfs de nationale toezichthouders voor de gegevensbescherming merken tenslotte al heel gauw waar hun grenzen liggen, ze hebben nauwelijks mogelijkheden om te interveniëren en kunnen weinig veranderen. Waarschijnlijk zal dat er op het niveau van de EU niet veel anders uitzien.

De afgelopen tien jaar zijn de burgerrechten en de burgerlijke vrijheden onder het mom van de strijd tegen het terrorisme steeds sterker beknot. De enige reden waarom de ministers van Justitie en Binnenlandse zaken de Overeenkomst inzake financiële transacties er juist nu door willen drukken, en wel zo snel mogelijk, nog voor het Verdrag van Lissabon het Europees Parlement voor dit onderwerp medezeggenschap garandeert, is dat ze weten dat er enorme bezwaren bestaan in verband met de gegevensbescherming, en dat ze er bij de SWIFT-overeenkomst niet heelhuids onderuit zullen komen. Het is namelijk niet duidelijk waarom Europol,

en via het achterdeurtje van de EU vooral de VS, onbeperkt toegang krijgen, wanneer zelfs de nationale veiligheidsdiensten dit constitutionele recht niet hebben. Dit is een aanslag op de gegevensbescherming, en ik vind dat we daar een stokje voor moeten steken.

Simon Busuttil (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe dat ik om te beginnen mijn felicitaties en dank overbreng aan de vicevoorzitter van de Europese Commissie voor alles wat hij heeft gedaan in zijn hoedanigheid van commissaris voor dit beleidsterrein.

Ik hoop dat de twee commissarissen die u zullen opvolgen – niet één commissaris, maar twee – een voorbeeld zullen nemen aan uw politieke visie, uw betrokkenheid en uw werk. Dank u, mijnheer de vicevoorzitter.

(MT) Staat u mij toe om nu in te gaan op de uitstekende gelegenheid die ik onlangs had om het bureau te bezoeken dat in mijn land verantwoordelijk is voor Europol, de betrekkingen met Europol, alsmede het Schengengebied. In dit bureau verricht een aantal politiebeambten op dit gebied uitstekend werk in samenwerking met politiebeambten in andere EU-lidstaten. Ik prijs hun inspanningen en wil daaraan toevoegen dat dit bezoek mij de kans heeft gegeven om het enorme belang van Europol op waarde te schatten. Ik kon van nabij een indruk krijgen van het agentschap en zijn belang voor de misdaadbestrijding in deze tijd van vrijheid, van vrij verkeer binnen de Europese Unie en binnen veel landen van de Europese Unie.

Uiteraard stemmen wij niet tegen deze voorstellen omdat we iets tegen Europol helpen, maar juist omdat we als Europees Parlement willen bijdragen aan versterking van Europol, dat vanaf volgend jaar een agentschap wordt, zodat het zijn missie van misdaadbestrijding werkelijk doeltreffend kan waarmaken.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb een aantal opmerkingen over het verzoek van de Raad om goedkeuring te verlenen aan het voorstel betreffende de uitwisseling van informatie tussen Europol en zijn partners, met inbegrip van derde landen. Als het voorstel wordt goedgekeurd, belanden we in de absurde situatie dat onder meer de uitwisseling van informatie tussen Europol en derde landen wordt geregeld zonder dat het Parlement aan een lijst met dergelijke landen zijn goedkeuring heeft verleend.

Bij het beschrijven van de verwerking van persoonsgegevens lijkt het voorstel de weg te effenen voor een werkelijk onbeperkte databank, die zelfs ter beschikking zou kunnen worden gesteld van derden die nog niet nader zijn bepaald door het Parlement.

In artikel 15, lid 2 van het ontwerpbesluit van de Raad staat dat indien het absoluut noodzakelijk is – ook als er geen vermoeden van misdrijf bestaat – gegevens kunnen worden doorgegeven waaruit de raciale of etnische afkomst, de politieke opvattingen, de godsdienstige of levenbeschouwelijke overtuiging, het lidmaatschap van een vakvereniging, enzovoort blijkt, zonder aan te geven wat verstaan wordt onder “absoluut noodzakelijk” en – wat nog kwalijker is – het idee huldigend dat er rassen bestaan.

Het zou interessant zijn opheldering te krijgen van de Raad over wat een ras is en welke rassen er zijn. Wat mij betreft bestaat er slechts één ras, namelijk het mensenras.

Om genoemde redenen maar ook om de zelfstandige rol te verdedigen van het Parlement, dat werkt met bepaalde tijdsgrenzen, geloof ik dat ons niets anders te doen staat dan het ontwerpbesluit van de Raad in de huidige versie voor de gevraagde termijn van 30 november te verwerpen.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, net als Simon Busuttil zou ik de vicevoorzitter van de Commissie, de heer Barrot, willen feliciteren met het werk dat hij heeft geleverd. Hij heeft zeker geen eenvoudig dossier overgenomen, en heeft vaak de wind van voren gekregen. In de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa hadden we onder dergelijke omstandigheden een enorme paraplu voor u opgehouden, mijnheer de vicevoorzitter, dat kan ik u verzekeren. Hoe dan ook, er is al veel gezegd over Europol, en ik hoef niet te herhalen wat sommige collega's al hebben gezegd, bijvoorbeeld dat het nogal verbazend is dat dit voor de dertigste, en dus voor het inwerkingtreden van het Verdrag van Lissabon, nog door het Parlement geijst moet worden. Het is dan ook niet meer dan een natuurlijk reactie dat het Parlement deze voorstellen van de hand wijst.

Het is ook jammer dat de Raad ons vandaag niet met zijn tegenwoordigheid kan vereren, om rekening te kunnen houden met onze opmerkingen, want ik weet zeker dat de Raad dit zal doen. Ik wil vooral ingaan op het verslag-Kirkhope over gerechtelijke laboratoria en normen. Vaak is de vraag of we niet moeten beginnen bij de details: welke gegevens moeten worden uitgewisseld, hoe moet dat gebeuren en zijn ze inderdaad vergelijkbaar, vooral wanneer ze van gerechtelijke laboratoria komen? Als DNA-gegevens op

verschillende manieren tot stand komen en vervolgens worden uitgewisseld en ze zijn niet vergelijkbaar, dan is de betrokken persoon alleen maar nog verder van huis. Laten we daar ook eens over nadenken.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de vicevoorzitter, ik zou u willen bedanken voor het begrip dat u opbrengt voor het duidelijke standpunt van het Parlement in verband met de procedure. We wijzen de voorstellen van de Raad en de Commissie niet van de hand, maar we willen een vinger in de pap, dat is de reden voor ons standpunt.

Het is glashelder dat Europol één van de grote successen van de Europese Unie is. Met name in de strijd tegen drugscriminaliteit, mensenhandel, valsemunterij en de financiering van het terrorisme fungeert Europol als draaischijf voor de uitwisseling van informatie. Dit is een verdichte versie van de bestaande netwerken voor de politieke samenwerking. Het is belangrijk dat dit verder wordt uitgebreid. Daarom ben ik er ook voor dat er een nieuwe basis komt in de vorm van het Agentschap. De uitwisseling van gegevens is belangrijk, de samenwerking tussen de politiekorpsen in de Europese Unie is belangrijk. Dat is nodig wanneer we de strijd tegen terreur en criminaliteit willen winnen, en ook om de rechten van de Europese burgers te garanderen – en dat moet net zo duidelijk worden gezegd.

Op dit vlak bestaat er een Europese visie en zijn er duidelijke Europese waarden, wat ook blijkt uit de grote meerderheid voor de resolutie over SWIFT die het Parlement midden september heeft aangenomen. We moeten van de Raad en van de Commissie eisen dat we ons ook nu ook tijdens de onderhandelingen met Amerika houden aan deze principes, deze richtsnoeren. Dat is nodig om de Europese burgers te beschermen.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Ook ik ben blij dat de Raad toezeggingen heeft gedaan aangaande de verdere ontwikkeling en de hervorming van het Europese misdaadpreventienetwerk. In het licht hiervan is het zeker jammer – zoals al door verscheidene mensen ter sprake is gebracht – dat de vertegenwoordigers van de Raad nu niet aanwezig zijn bij dit debat.

Ook ik wil mijn kanttekeningen bij de procedure loskoppelen van het inhoudelijke gedeelte. Tien jaar geleden is het besluit genomen dat dit netwerk nodig is. De evaluatie heeft nu laten zien dat het netwerk de mogelijkheden die zich hadden kunnen voordoen, niet heeft benut. Aan de andere kant is het ook duidelijk geworden dat we behoefte hebben aan zo'n netwerk, dit verder moeten ontwikkelen, hier burgers en onderzoekers bij moeten betrekken en samen moeten werken met organisaties voor misdaadbestrijding. Ik wil ook graag zeggen dat de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement het werk van het netwerk en de verdere ontwikkeling daarvan belangrijk vindt. Dat het Europees Parlement dit initiatief nu verwerpt, is juist omdat deze maatregel in het kader van het Verdrag van Lissabon een nog grotere legitimiteit moet krijgen, zodat wij hier nog intensiever deel van kunnen uitmaken.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, de grootste mislukking van het Europa van vandaag is dat wij er nog steeds niet in zijn geslaagd een eind te maken aan de mensenhandel, die onder onze ogen plaatsvindt. Vrouwen en kinderen worden in onze lidstaten als handelswaar verkocht. Volgens een voorzichtige schatting van Europol zullen in 2009 in Europa een half miljoen vrouwen worden gekocht en verkocht. Daar moeten wij openlijk over praten en wij moeten met strategieën komen om er een eind aan te maken.

Er zijn instellingen in de Europese Unie die tot doel hebben mensenhandel en georganiseerde misdaad te bestrijden, maar momenteel zijn er nog veel tekortkomingen. De samenwerking tussen de lidstaten, de Commissie, de Raad en het Parlement moet sterk worden verbeterd om enige kans te krijgen om grove misdaden eens en voor altijd aan te pakken. Daartoe behoren georganiseerde misdaad, de activiteiten van de maffia en ook mensenhandel.

Over slechts enkele dagen zal het Verdrag van Lissabon in werking treden. Ik denk dat wij dan wat gemakkelijker adem kunnen halen, omdat wij dan eindelijk de hoop hebben op nauwere samenwerking om de veiligheid van onze burgers in alle lidstaten te waarborgen. Spoedig zullen wij zien dat Europol sterker wordt en dat Europol en Eurojust doeltreffend gaan samenwerken. Dan kunnen wij eindelijk de strijd aangaan tegen de georganiseerde misdaad in Europa, met inbegrip van mensenhandel en maffia-achtige misdaadsyndicaten. Laat ons in 2009 eens en voor altijd zeggen dat mensenhandel in deze tijd onwaardig is voor Europa.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, collega's, we mogen in dit debat niet formalistisch argumenteren, we moeten een politiek debat voeren, met name over de consequenties.

Uniforme normen voor de activiteiten van laboratoria zijn natuurlijk belangrijk voor het vertrouwen in de samenwerking van politiediensten en justitiële instanties, maar wegens tijdgebrek hebben we aan allerlei aspecten onvoldoende aandacht kunnen besteden. Eigenlijk gaat het vandaag echter over een heel andere vraag, en wel of de politieke krachten het Verdrag van Lissabon, de rechten van het Parlement en van de burgers en een op vertrouwen gebaseerde samenwerking tussen de Raad en het Parlement wel serieus nemen.

Ik zou drie voorbeelden willen noemen. Het Verdrag van Lissabon beschrijft de Hoge Vertegenwoordiger als een krachtige stem van Europa, en het is bijzonder betreuenswaardig dat de lidstaten in dit verband blijkbaar ook van andere criteria zijn uitgegaan. De SWIFT-overeenkomst, die in allerlei opzichten zeer omstreden is, had vanaf aanstaande maandag door het Europees Parlement nog eens grondig onder handen genomen moeten worden. In plaats daarvan wil men deze een paar uur voor het zo ver is, even gauw afvinken en de overeenkomst met de VS ondertekenen.

Bij de onderwerpen die we nu bespreken maken we precies hetzelfde mee. Vlak voordat het Verdrag van Lissabon in werking treedt, wil men nog gauw een paar besluiten nemen die gevolgen hebben voor de toekomst, die onze medezeggenschap beperken, of tenminste duidelijk uitstellen. We vragen ons af waarom dat gebeurt, want bij andere onderwerpen konden we wel degelijk nieuwe voorstellen doen.

De Raad en de Commissie verspelen op deze manier hun kans om de Europese burgers een duidelijk signaal te laten horen, ze te vertellen dat ze alles zullen doen voor de omzetting van het Verdrag, voor een democratisch Europa van de burgers. Als Parlement hebben we maar één kans: we moeten deze voorstellen van de hand wijzen, omdat we een breed maatschappelijk debat willen voeren, omdat we in het belang van de burgers nu meteen gebruik willen maken van onze versterkte rechten, en niet in de nabije of verdere toekomst.

Luigi de Magistris (ALDE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, dit zeer interessante debat van vanavond heeft ons enkele zeer belangrijke zaken duidelijk gemaakt, met name wat betreft het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie.

In de eerste plaats moet door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon de rol van het Parlement in het kader van de medebeslissingsprocedure steeds belangrijker worden en wel in tweeërlei opzicht. Ten eerste in cultureel opzicht: we verslaan de georganiseerde misdaad en de verschillende maffia's vooral met informatie en kennis. Giovanni Falcone, een belangrijke rechter die door de maffia is vermoord, heeft gezegd dat de maffia een verschijnsel is met een begin en een eind. Het einde van de maffia begint met een grote mobilisering in culturele zin, die in Europa en in het Parlement moet starten.

Het tweede punt betreft het feit dat de georganiseerde misdaad op doeltreffender wijze bestreden dient te worden, eerst en vooral door de totstandkoming van het Europees openbaar ministerie. Daarnaast denk ik aan het regelen van een aantal zeer ernstige misdrijven die slechts in enkele lidstaten van de Unie zijn voorzien, zoals maffiamisdrijven.

We moeten inzien dat de noodsituatie in verband met de maffia heel Europa betreft, want de maffia bezit het vermogen ook diep te penetreren in de instellingen. Recente verslagen hebben laten zien dat er een zeer nauwe band bestaat tussen maffia en corruptie en fraude ten nadele van de Europese Unie. Ook de Rekenkamer heeft daar onlangs over gesproken.

Debora Serracchiani (S&D). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, als schaduwrapporteur van een van de Europoldossiers, kan ik slechts beamen wat de collega's die voor mij hebben gesproken, al hebben gezegd.

Dankzij het verzamelen, analyseren en uitwisselen van informatie faciliteert Europol het onderzoek van de lidstaten, waardoor het een belangrijk instrument voor criminaliteitsbestrijding is geworden.

Enerzijds moeten we doeltreffender zijn bij de criminaliteitsbestrijding, anderzijds dienen we met vastberadenheid de bevoegdheden van dit Parlement op te eisen.

De Raad heeft besloten in ieder geval de voorstellen in het Europolpakket op 30 november goed te keuren zonder het moment af te wachten dat het Europees Parlement medebeslissingsbevoegdheid verkrijgt door de inwerkingtreding op 1 december van het Verdrag van Lissabon.

De verwerping van deze voorstellen betekent niet dat we de nieuwe functie van Europol als Europees orgaan willen blokkeren. Nee, wij willen slechts bereiken dat de verbreding van de bevoegdheden van het Europees

Parlement erkend wordt, met name ten aanzien van belangrijke zaken betreffende de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid.

Tot slot acht ik het juist het Parlement meer controlebevoegdheden te geven betreffende de werkzaamheden van Europol teneinde na te gaan of de verwerking van gegevens die in het bezit zijn van de Europol-diensten, de rechten van de Europese burgers niet schenden.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Het terrein van de forensische geneeskunde heeft de laatste jaren aan bekendheid gewonnen, voornamelijk als gevolg van de steeds grotere rol die deze wetenschap speelt in de strijd tegen de misdaad.

De nauwe samenwerking tussen landen kan in dit verband meehelpen aan een grotere doeltreffendheid van de misdaadbestrijding. De praktijkervaring toont duidelijk aan dat zulke samenwerking op zichzelf niet genoeg is en dat het van essentieel belang is om een gemeenschappelijk wettelijk kader te scheppen waarin normen worden vastgelegd voor de activiteiten van forensische laboratoria en een netwerk van zulke hooggekwalificeerde laboratoria in de hele Europese Unie wordt opgericht.

Het feit dat er geen overeenkomst bestaat waarmee gemeenschappelijke accreditatienormen kunnen worden toegepast op de analyse van wetenschappelijk bewijs, is een ernstig tekort dat moet worden hersteld. Ik hoop daarom dat de Raad zo spoedig mogelijk initiatieven ontplooit en zo spoedig mogelijk een nieuw document presenteert waarbij ook het Europees Parlement in belangrijke mate zal worden betrokken.

Hoewel ik meer had willen spreken over forensische laboratoria, mijnheer de Voorzitter, wil ik tot slot zeggen dat het beslist niet mijn ambitie is om het belang van het Europees Parlement op te blazen, maar dat ik het absoluut ongehoord vind dat geen enkele vertegenwoordiger van de Raad de tijd heeft kunnen vinden om hier naar onze inzichten te komen luisteren.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, als advocaat en voormalig politieagent zou ik willen wijzen op het belang van het kaderbesluit van de Raad dat tot doel heeft alle forensische laboratoria die resultaten van genetische tests en onderzoeken van vingerafdrukken beschikbaar stellen, te verplichten om aan de internationale norm ISO 17025 te voldoen. Dit bijzonder belangrijke besluit is bedoeld om de geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van het proces voor het verkrijgen van bewijsmateriaal te versterken en bijgevolg het vertrouwen van de samenleving in de wetshandhavingsinstanties en het rechtstelsel te vergroten.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, wij zullen ons over een half jaar waarschijnlijk opnieuw over dit thema buigen en zullen op dat ogenblik met dezelfde problemen worden geconfronteerd. Enerzijds is en blijft het voor ons belangrijk dat de politiediensten en Europol zo doeltreffend mogelijk werken. Anderzijds dienen we steeds in het achterhoofd te houden dat we hier ook te maken hebben met kwesties in verband met de mensenrechten en heel vaak ook met kwesties op het gebied van gevoelige gegevens.

Over enkele maanden zal ons precies hetzelfde werk te wachten staan. Met het oog hierop zou ik in het bijzonder de aandacht willen vestigen op artikel 15 van het besluit van de Raad tot vaststelling van de uitvoeringsregels voor de betrekkingen van Europol met zijn partners, inclusief de uitwisseling van persoonsgegevens en gerubriceerde informatie. Ik zou er met name op willen wijzen dat we het hier over zeer gevoelige gegevens hebben en dat we zeggen dat dergelijke gegevens niet mogen worden doorgegeven, tenzij dit absoluut noodzakelijk is. We dienen ons daarom af te vragen wie zal beslissen wat onder 'absoluut noodzakelijk' wordt verstaan, want dat is een kwestie van buitengewoon belang.

Jacques Barrot, vicevoorzitter van de Commissie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, mijn taak is niet eenvoudig geweest, gezien het feit de Raad niet aanwezig is. Niettemin wil ik een paar redenen noemen die uw Commissie ertoe hebben gebracht deze teksten toch op de agenda te plaatsen.

Wat Europol betreft, om te beginnen, zou het moeilijk zijn om deze omvorming van Europol tot een agentschap tegen te houden. Er zullen nog meer teksten over Europol komen, en dan zal het Parlement natuurlijk optreden als medewetgever. Het zou heel moeilijk zijn om het werk van Europol te onderbreken. Ik zou nog even willen toelichten dat er momenteel een Brit met uitstekende kwaliteiten aan het hoofd van Europol staat. Het zou jammer zijn om het werk van Europol in zekere zin te onderbreken.

Wat de andere twee teksten betreft, moeten wij goed begrijpen dat deze voortkomen uit een initiatief van de Raad en de lidstaten. Ook als dat zo is, is het een vooruitgang dat de lidstaten hebben ingestemd met het

idee van accreditatie van laboratoria om over betrouwbare gegevens te kunnen beschikken. Dat is een positief resultaat en een stap voorwaarts.

Wat het preventienetwerk betreft – en wellicht zijn de opmerkingen van het Parlement op dit punt het meest gerechtvaardigd –, zal het in de toekomst beslist nodig zijn dit te versterken en het andere taken te geven. Ik begrijp u heel goed en ik dank de heer Busuttil en de heer Strasser – en de voorzitter van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken was hier zojuist ook – voor het feit dat zij inzien dat ik er zelf ook bijzonder aan hecht dat het Parlement nauw hierbij betrokken moet worden. Alles wat ik de afgelopen vijf jaar heb gedaan, heb ik dankzij de steun van het Parlement kunnen doen. Ik heb dan ook de oprechte wens, zoals u weet, dat het Parlement hierbij betrokken wordt.

Daarnaast wil ik opmerken dat de Commissie vindt dat er een grondige analyse per geval nodig is om te kunnen vaststellen of wij het acquis van de derde pijler moeten veranderen. Wij moeten goed begrijpen dat wij ons in een overgangperiode bevinden: wij stappen over van een intergouvernementele naar een communautaire aanpak, en voor Justitie en Binnenlandse Zaken ben ik daar blij om.

Ik ben mij er ook van bewust dat u allen graag betrokken wilt zijn bij een vorm van politiesamenwerking waarbij de rechten van de mens worden geëerbiedigd en aandacht wordt geschonken aan de waarden van de Europese Unie. Vanzelfsprekend! Ik denk dat de rol van het Parlement een positieve invloed zal hebben op alle toekomstige teksten die ons in staat zullen stellen een stap verder te gaan op het gebied van politiesamenwerking, zoals gezegd in overeenstemming met de waarden en rechten van de burgers.

Wij bevinden ons niettemin in een overgangperiode en ik begrijp heel goed dat u nu al bij de voorbereiding van deze teksten betrokken wilt worden, maar ik zeg u nogmaals dat de Commissie vindt dat wij de teksten die onder het acquis van de derde pijler vallen, zouden moeten herzien door middel van een volledige analyse per geval. Als blijkt dat bestaande instrumenten verouderd zijn of moeten worden aangevuld of geactualiseerd, dan kunnen wij voorstellen doen. Mijn opvolgers zullen voorstellen opstellen, waarna het Parlement de gelegenheid heeft de teksten te verbeteren, aangezien het dan eindelijk medewetgever is.

In dit opzicht wil ik nog eens herhalen, mijnheer de Voorzitter, dat ik aan het eind van mijn mandaat zorgvuldig aandacht zal besteden aan alle suggesties die het Europees Parlement mij heeft gedaan. Ik wil echter benadrukken dat wij ons er allen terdege van bewust zijn dat een aantal teksten dat nodig is voor deze politieke en justitiële samenwerking, een nieuwe basis moet krijgen, hetgeen het Parlement in staat zal stellen zijn rol van medewetgever uit te oefenen.

Ondertussen hoop ik dat u begrijpt waarom ik heb geprobeerd uit te leggen welke redenen ertoe hebben geleid dat wij willen dat Europol op 1 januari een agentschap wordt en dat het zijn werk voortzet. Verder hebben wij nota genomen van de vooruitgang die de lidstaten bereid waren te maken met betrekking tot de accreditatie van laboratoria en het netwerk inzake criminaliteitspreventie.

Nogmaals, ik begrijp het standpunt van het Parlement en u mag erop vertrouwen dat ik de komende weken zoveel mogelijk zal opkomen voor deze geweldige ruimte van vrijheid en veiligheid, waaraan de lidstaten voortaan met de actieve steun van het Parlement zullen bouwen.

James Nicholson, plaatsvervangend rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we hebben vanavond een uitstekend debat gevoerd. Mijns inziens is het het Voorzitterschap dat vanavond in het beklagdenbankje zit vanwege zijn afwezigheid. Het heeft zich hier niet laten zien en ik vind dat het zich daarvoor moet schamen.

Ik wil alleen enkele punten onder de aandacht brengen. Ik sluit mij volledig aan bij Sophia in 't Veld. Uiteraard willen we op de langere termijn een sterker Europol, en ook een beter, meer samenwerkend Europol voor zover nodig. We hoeven slechts te kijken naar de talloze problemen waar we vandaag de dag mee kampen aan onze grenzen – drugs, mensensmokkel, internationale misdaad en terrorisme en ga zo maar door – om te begrijpen dat dit noodzakelijk is.

Ik meen dat het de woordvoerder van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) was die mijn eigen standpunt heel dicht benaderde, toen hij sprak over de rechten van het slachtoffer vergeleken met die van de dader. Dit is iets waaraan we heel serieus aandacht moeten besteden.

Triest genoeg zien we maar al te vaak dat degene die de misdaad begaat, meer medeleven en ondersteuning krijgt dan het slachtoffer dat de negatieve gevolgen van het gebeurde ondervindt. Er zijn veel gebieden te noemen waarop dat aantoonbaar het geval is geweest. Dit is geenszins acceptabel. Ik vind dat we meer ondersteuning moeten geven aan de slachtoffers, en ik denk dat daar dan ook duidelijk uit zal blijken wie

het slachtoffer was. We kunnen echt niet accepteren dat diegenen die de misdaad begaan, dezelfde behandeling krijgen als het slachtoffer.

Eenieder die gelooft dat we in de hedendaagse maatschappij kunnen overleven zonder samen te werken leeft in een droomwereld. Dat is de realiteit zoals ik die zie. In Noord-Ierland – waar ik vandaan kom – hebt u hier de afgelopen paar weken een duidelijk voorbeeld van kunnen zien, namelijk de samenwerking tussen de Noord-Ierse politiedienst en de Garda Síochána in het zuiden, die ervoor heeft gezorgd dat er talloze miljoenen sigaretten in beslag konden worden genomen en teruggebracht, zodat ze niet konden worden verhandeld. Denkt u echt dat dit mogelijk was geweest zonder samenwerking – niet alleen tussen deze politiediensten, maar samenwerking waar zelfs het Verre Oosten aan meedoet?

Ja, vrienden, we moeten een sterk Europol hebben, ja, we moeten daar naartoe werken en ja, we moeten streven naar samenwerking wanneer dat in het algemeen belang is.

Sophia in 't Veld, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, voor ik van wal steek zou ik commissaris Barrot willen bedanken. Ik kan alleen maar zeggen dat hij de lat voor zijn opvolger zeer hoog heeft gelegd.

Ik zal hier niet op de inhoud ingaan omdat ik vind dat we daarover later moeten discussiëren, maar wil even terugkomen op de procedure omdat ik graag één punt wil uitleggen.

Via een omweg, als het ware van die lege zetel daar, heb ik vernomen dat er een heel goede reden is waarom de Raad vaart achter de zaken wil zetten, namelijk dat we willen dat Europol kan doorwerken. Het móet voor 1 januari een agentschap worden.

Maar als de Raad oprecht geïnteresseerd was in de visie van het Europees Parlement had hij hier acte de présence kunnen geven. Hij had de procedure ver voor eind juli in gang kunnen zetten. Hij had zelfs het aanbod van het Parlement om heel snel te werken kunnen aannemen, want het Parlement onttrekt zich nooit aan zijn verantwoordelijkheden en kan razendsnel werken, wanneer dat nodig is.

Dat hebben we de Raad aangeboden bij wijze van een procedure die in elk geval in de lijn van het Verdrag van Lissabon zou liggen. We hebben om een maand uitstel gevraagd, maar de Raad was hier gewoon niet toe bereid; en uit het feit dat de Raad hier vandaag niet aanwezig is en geen interesse heeft getoond in het voeren van gesprekken met het Europees Parlement, blijkt dat de Raad het Europees Parlement simpelweg niet wil betrekken; het laat zien dat de Raad niet oprecht is.

Dat is spijtig, want op dit moment hebben we nog zeven dagen, drie uur en veertig minuten te gaan en dan zullen we moeten samenwerken. Ik wil er hier enkel op wijzen dat dit alles, zoals uitstekend verwoord door een van onze collega's, niet om onze ego's draait. Het gaat er niet om dat het Europees Parlement buitenspel wordt gezet; het gaat er zelfs niet om dat de nationale parlementen buitenspel worden gezet. Dit gaat om de verantwoordingsplicht naar de burger, want we hebben het over uiterst belanghebbende besluiten.

We hebben het over de overdracht van persoonsgegevens en vertrouwelijke stukken aan derden, over de gegevens en vertrouwelijke informatie van onze burgers, die wij vertegenwoordigen. Dat zijn de mensen aan wie de Raad verantwoording verschuldigd is, meer dan aan ons.

Tot slot heb ik gehoord wat de commissaris zei, maar ik zou van de Europese Raad graag een verklaring ontvangen waarin hij belooft – gezien het feit dat hij dit hele pakket in haast heeft doorgewerkt – dat hij het besluit zo snel mogelijk zal intrekken of herzien, binnen zes maanden, en vervolgens het Europees Parlement een volwaardige rol zal laten spelen in een volledige medebeslissingsprocedure, en verantwoording zal afleggen aan de burgers.

Jan Philipp Albrecht, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, allereerst zou ik de Commissie willen bedanken voor het werk dat ze in verband met Europol heeft geleverd. Ik wil er ook nogmaals op wijzen dat het niet de bedoeling is om de overgang van Europol naar een Agentschap van de EU te belemmeren.

De verdeling van de bevoegdheden in verband met de relatie tussen de staat en de burgers is echter een fundamentele vraag, die zeer gevoelig ligt, en die hier in het Parlement moet worden besproken. Dat is een parlementaire beslissing in een democratie, die uitvoerig moet worden besproken, en uiteindelijk ook de nodige legitimiteit moet krijgen.

Net als Sophia in 't Veld vind ik het zeer dubieus dat de Raad niet eens aanwezig is om naar deze kritiek te luisteren, die in een democratie volgens mij fundamenteel is. Ik hoop dat de regering nu eindelijk bereid is om te luisteren naar de kritiek van het Parlement op het veiligheidsbeleid tot nu toe.

We moeten op Europees niveau een parlementair debat voeren over de rechten van de burgers, maar ook over doelmatigheid van het veiligheidsbeleid, en daarbij moeten het Europees Parlement en de nationale parlementen nauwer worden betrokken.

Daarom ben ik de rapporteurs dankbaar dat we dit geluid hebben laten horen, en ik hoop dat dit glashelder is geworden. Ik hoop ook dat de Raad hiermee rekening zal houden.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *rapporteur*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik heb diepe bewondering voor de Europese Politiedienst, die ik beslist steun en die ik zo spoedig mogelijk zou willen zien beschikken over alle middelen – juridisch, personeel en materieel – die zij nodig heeft om haar doelstellingen te verwezenlijken en haar capaciteit ten volle te benutten, een en ander overeenkomstig het Verdrag van Lissabon.

Heel in het kort: wat is de Europese Politiedienst, de nieuwe dienst?

De nieuwe dienst is niet langer intergouvernementeel maar is nu een communautaire instelling met een communautaire begroting die onder controle van het Europees Parlement staat. De vraag is echter wat er nu het minst duidelijk, het minst zeker is.

Het minst zeker aan de beschikking is de controle door het Europees Parlement. Daarom, mijnheer de Voorzitter, is het voor ons onbegrijpelijk en onaanvaardbaar dat er haast wordt gemaakt met de behandeling, terwijl niemand daarvoor duidelijke redenen kan aangeven en diezelfde haast er in feite voor zorgt dat de controle door het Parlement beperkt blijft. Dat om mee te beginnen, mijnheer de Voorzitter. Om diezelfde reden kunnen we ook niet accepteren dat de Raad ermee zou weggkomen. Morgen zullen we de Raad tijdens de stemming vragen om een verklaring op de hier genoemde voorwaarden: een verklaring die duidelijk maakt dat de Raad zich ertoe verbindt binnen zes maanden met een nieuw wetgevingspakket op basis van het Verdrag van Lissabon te komen.

Ten slotte, mijnheer de Voorzitter, is het redelijk noch aanvaardbaar dat wij meewerken aan hetgeen we bekritisieren. Een voorbeeld: het heeft geen pas in nauwelijks anderhalf uur, op een enkele middag, zes verslagen over dermate belangrijke onderwerpen te bespreken. We hebben het in de eerste plaats over een netwerk dat misdaad moet voorkomen, in de tweede plaats over de forensische laboratoria en bovendien over vier verslagen over Europol. Dat is onredelijk.

We hebben gezien hoe belangrijk dit debat is maar het is onmogelijk geweest het onderwerp grondig te bespreken, omdat het Parlement zelf en de diensten een grondige behandeling tijdens dit debat onmogelijk hebben gemaakt, doordat we maar liefst zes verslagen tegelijk moeten bespreken.

Ik hoop daarom, mijnheer de Voorzitter, dat er voortaan zorgvuldiger wordt omgegaan met de debatten die ons zozeer aangaan en bezighouden. Morgen zullen we vragen voorleggen aan de Raad.

Sonia Alfano, *rapporteur*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dank de collega's die aan dit debat hebben deelgenomen, maar ik zou vooral commissaris Barrot willen bedanken voor het feit dat hij onze zorgen deelt.

Onze voorstellen om het initiatief te verwerpen zijn niet ongemotiveerd en zijn geen simpel "nee" tegen de Raad. Daar over enkele dagen het Verdrag van Lissabon van kracht wordt, willen wij ook participeren. Daarom meen ik dat de medebeslissingsbevoegdheid van het Parlement van fundamenteel belang is.

Zelf had ik de Raad gevraagd om formeel, direct na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, voor het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie een veel ambitieuzer voorstel in te dienen. Dat voorstel hebben wij niet ontvangen. Daarom restte ons geen andere mogelijkheid dan het voorstel te verwerpen. Ik geloof dat het Parlement met name bij dergelijke belangrijke onderwerpen het recht heeft volledig de medebeslissingsbevoegdheid te gebruiken.

Ik dank de heer Nicholson voor wat hij gezegd heeft over de rollen van slachtoffer en dader. Maar al te vaak worden die rollen omgedraaid. In de enkele maanden dat ik deel uitmaak van Europees Parlement heb ik kunnen vaststellen dat het Europees Parlement en de Europese Unie buitengewoon veel belang hechten aan de strijd tegen het terrorisme, terwijl helaas de wil ontbreekt de criminaliteit en met name de georganiseerde misdaad – die aan de basis staat van de criminaliteit – te bestrijden.

Bestrijding en preventie van criminaliteit kunnen we ons niet voorstellen zonder complexere maatregelen op het vlak van repressie en preventie van de georganiseerde misdaad en de maffia. De heer De Magistris

heeft daarop gewezen door de buitengewoon belangrijke woorden van rechter Falcone, die door de maffia is vermoord, te citeren.

Nu wil ik nog een korte persoonlijk getinte opmerking maken als iemand die dit zelf aan den lijve heeft ondervonden. Naast het verwarren van slachtoffer en dader behandelen sommige regeringen – en helaas is de Italiaanse overheid op dit vlak niet erg attent – slachtoffers van verschillende vormen van hetzelfde misdrijf op uiteenlopende wijze. Slachtoffers van het terrorisme worden op een bepaalde manier behandeld, terwijl slachtoffers van de maffia op een andere manier worden behandeld.

Ik denk dat deze verschillen en deze vorm van discriminatie niet mogen blijven bestaan, omdat er in een Europa dat zijn beleid op vernieuwing wil stoelen, absoluut geen plaats is voor dergelijke verschillen.

De Voorzitter. – Ik sluit mij graag aan bij degenen die Jacques Barrot hebben gefeliciteerd met zijn degelijke en uitstekende werk. Ook wil ik de rapporteurs bedanken voor hun werk.

De gecombineerde behandeling is gesloten. De stemming vindt dinsdag 24 november 2009 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Raffaele Baldassarre (PPE), schriftelijk. – (IT) Het invoeren van de gewone wetgevingsprocedure voor de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, zij het met belangrijke uitzonderingen, in het Verdrag van Lissabon betekent een belangrijke verschuiving van het evenwicht tussen de instellingen op het vlak van justitiële en politieke samenwerking bij strafzaken, zoals dat toentertijd vorm heeft gekregen in het Verdrag van Maastricht.

Daarom is het noodzakelijk dat elke wijziging van de uitvoeringsmaatregelen van het Europolbesluit wordt goedgekeurd op basis van het nieuwe regelgevingskader in het Verdrag van Lissabon. De bevoegdheden van Europol kunnen niet versterkt worden zonder dat dit Parlement de mogelijkheid krijgt zich op gepaste wijze uit te spreken over toepassingsmaatregelen die niet een technisch maar een politiek karakter hebben, zoals de uitwisseling van persoonsgegevens.

Staat u het mij toe er een gedachte aan toe te voegen over de groeiende uitstraling naar buiten toe van de Unie en de intensivering van de synergie tussen binnenlandse veiligheid en defensie. Hoewel het Verdrag geen onmiddellijke effecten sorteert voor de ontwikkeling van de markten voor veiligheid en defensie, belooft het Verdrag de ontwikkeling van een meer geïntegreerde en samenhangende veiligheidsmarkt. Daarvoor zijn gecoördineerde wetgevingsinitiatieven nodig, waarvoor de instellingen dienen samen te werken. Daarom zou het des te inconsequenter zijn, zo niet schadelijk, “politieke” wijzigingen door te voeren van de uitvoeringsbepalingen van het Europolbesluit zonder het regelgevingstraject van Lissabon te volgen.

19. Gebruik van informatica op douanegebied (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A7-0052/2009) van Alexander Alvaro, namens de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken, over het initiatief van de Franse Republiek met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad inzake het gebruik van informatica op douanegebied (17483/2008 – C6-0037/2009 – 2009/0803(CNS)).

Alexander Alvaro, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik zou commissaris Kallas en onze collega's hartelijk welkom willen heten. Het onderwerp dat we nu bespreken is eigenlijk niet erg spectaculair. Het gaat om de aanpassing van de informatica op douanegebied. Dat is voor velen een vreselijk technisch onderwerp, maar het is wel een belangrijk instrument voor de samenwerking tussen douaneadministraties en de uitwisseling van informatie in de strijd tegen fraude en andere vormen van misdaad.

Ik wil het Zweedse voorzitterschap van de Raad hartelijk danken voor de uitstekende samenwerking. Het voorzitterschap heeft ons tijdens de hele procedure – het dossier duikt namelijk niet voor het eerst op – permanent begeleid en gesteund. Het Parlement heeft aanzienlijke veranderingen die de Raad tijdens de behandeling van het dossier al had besloten, overgenomen en er in de commissie over gestemd. Op die manier hebben we aangetoond dat we constructief willen samenwerken. Ik ga er ook van uit dat we deze week voor dit voorstel zullen stemmen.

Het enige punt waarmee het Parlement het niet eens is, is de uitbreiding van de bevoegdheden van Europol op dit gebied. Dat zien natuurlijk niet alle fracties zo, maar wel een meerderheid van de leden, en dat zal blijken wanneer er wordt gestemd over dit verslag inzake de informatica op douanegebied. Dit is in zekere

zin een voortzetting van de discussie die we hier net hebben gevoerd, hoewel we een andere bedoeling hadden. We wilden namelijk een duidelijk geluid laten horen, we hadden niet zo lang geleden in een mandaat voor Europol gedefinieerd dat het een agentschap zou moeten worden, en nu willen we voor allerlei detailpunten de bevoegdheden uitbreiden.

Het is van het grootste belang, ook gezien de waardigheid en de taak van Europol, dat we dit vastleggen in een mandaat, en dat hebben we ook gedaan. Het is ook zinvol voor de transparantie, zodat niet alleen wij, maar ook de burgers, voor wie wij beleid maken, weten wat Europol mag, en wat Europol niet mag. Wanneer er in de lidstaten een strafrechtelijke of politieke autoriteit wordt gecreëerd is transparantie een essentieel element, en dat moet op het Europese niveau ook zo zijn.

Veel meer heb ik niet te zeggen. Meestal gaan we over onze spreektijd heen, maar deze keer kan ik het korter houden. Ik zou het voorzitterschap van de Raad en de collega's willen bedanken voor de goede samenwerking, en ik ben er van overtuigd dat we dit verslag deze week zullen aannemen.

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Commissie onderschrijft in beginsel de tekst van het ontwerpbesluit van de Raad omdat het noodzakelijk is dat de voorzieningen op het gebied van wederzijdse bijstand en administratieve samenwerking zo veel mogelijk parallel aan elkaar evolueren. Daarnaast moeten de bepalingen waarin staat dat de algemene begroting van de Europese Gemeenschap de kosten in verband met het gebruik van het douane-informatiesysteem door de lidstaten zal dragen, definitief worden gemaakt.

Deze juridische correctie mag geen verhoging van de begroting betekenen, en het is noodzakelijk om te zorgen voor een grotere complementariteit met activiteiten in het kader van de samenwerking met Europol en Eurojust door deze agentschappen dezelfde toegang te verlenen tot het douane-informatiesysteem (DIS), met inbegrip van het referentiebestand van onderzoeksdossiers (ROD). Daarom kan de Commissie het amendement van het Parlement waarmee wordt beoogd om Europol en Eurojust een andere mate van toegang te verlenen tot het DIS/ROD, niet steunen.

In algemene zin stemt de Commissie in met de meeste amendementen die het Parlement heeft voorgesteld. In dit verband zou ik de volgende opmerkingen willen plaatsen.

De Commissie deelt de mening van de rapporteur, de heer Alvaro, dat het te betreuren is dat de lidstaten zo haastig, nog voor de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, over dit voorstel moeten besluiten. In feite voorziet dit verdrag in een nieuwe rechtsgrondslag, waardoor de huidige Overeenkomst inzake het gebruik van informatica op douanegebied zou kunnen worden vervangen door een nieuwe verordening – een verordening die direct effect zou sorteren in de lidstaten en die niet zou hoeven worden omgezet in nationale wetgeving om haar operationeel te maken, zoals dat nu het geval is voor Verordening (EG) nr. 766/2008 over de administratieve kant van het DIS.

De Commissie deelt ook de mening van het Europees Parlement dat voor het toezicht op gegevensbescherming met betrekking tot de IT-toepassingen de oplossing om de Gemeenschappelijke Controleautoriteit van Schengen (GCS) te vervangen door de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming (ETGB) het meest geschikt is. Gecombineerde supervisie door de GCS en de ETGB brengt enig risico op dubbel en overlappend werk met zich mee. In ieder geval moet er een coördinatiemechanisme komen, ook voor het doen van relevante aanbevelingen.

VOORZITTER: SILVANA KOCH-MEHRIN

Ondervoorzitter

Petru Constantin Luhan, *namens de PPE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik wil mijn collega Alexander Alvaro mijn felicitaties en dank overbrengen voor het door hem verzette werk, en voor de goede samenwerking bij het opstellen van dit verslag. Het is een verslag geworden dat ik onderschrijf op de belangrijkste punten, namelijk dat de toegang tot de gegevens in het douane-informatiesysteem dient te zijn voorbehouden aan speciaal daartoe aangewezen organen en medewerkers, zoals de lidstaten, Europol en Eurojust.

Een ander punt dat in een van mijn amendementen naar voren komt en dat de steun heeft van de rapporteur, betreft het feit dat de lidstaten, Europol en Eurojust geen mogelijkheid krijgen om gegevens door te spelen aan niet-lidstaten en derde landen vanwege de ontoereikendheid van de gegevensbescherming in die landen. Mijns inziens is de herziening van het douane-informatiesysteem zoals beschreven in het verslag noodzakelijk om het systeem beter te laten aansluiten op de behoeften van de controlediensten, alsmede om een beperkt aantal gebruikers in staat te stellen analyses te maken van informatie in het systeem.

De herziening zal er bovendien voor zorgen dat de samenwerking tussen en de controleprocedures van de douanediens ten effectiever worden, dankzij het gemeenschappelijke, geautomatiseerde douane-informatiesysteem dat zal bijdragen aan het voorkomen, onderzoeken en vervolgen van ernstige schendingen van nationale wetgeving.

Marie-Christine Vergiat, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, om te beginnen zou ik de informatie op het mededelingenbord willen rechtzetten. Ik ben niet overgestapt naar de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten); ik zit nog steeds bij de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links.

Op verzoek van de Franse regering is ons een tekst voorgelegd die tot doel heeft de samenwerking van douaneadministraties met Europol en Eurojust mogelijk te maken.

Ook hier gaat het om een terrein dat zonder enige twijfel onder de medebeslissing zal vallen nadat het Verdrag van Lissabon in werking is getreden. Net als bij Europol betreuren wij het dan ook dat de wens om de fundamentele vrijheden te waarborgen, heeft moeten wijken voor haast.

Wij vinden het jammer dat – in al deze teksten – de cruciale balans tussen veiligheid en eerbiediging van de fundamentele rechten steeds verder overhel t kosten van de vrijheden, terwijl de uiteindelijke resultaten onze burgers niet altijd weten te overtuigen.

Wat deze tekst betreft, waarmee beoogd wordt bestanden van douane, politie en Eurojust onderling te koppelen, betreuren wij het eveneens dat het Europees Parlement ons voorstelt een standpunt in te nemen dat minder ver gaat dan ons standpunt over Europol, want de gevaren zijn hetzelfde en de waarborgen die in de ons voorgelegde teksten zijn geformuleerd, bieden zelfs nog minder zekerheid. Het is bijvoorbeeld een schande dat er geen duidelijke grens wordt gesteld aan de periode waarin gegevens worden bewaard.

In een tijd waarin het veiligheidsbeleid in al onze landen steeds meer inbreuk maakt op onze fundamentele vrijheden, betreuren wij het dat het Europees Parlement zijn rol van hoeder van de fundamentele rechten en vrijheden niet naar behoren vervult.

Bepaalde verbeteringen die ik op dit gebied heb voorgesteld, met name met betrekking tot Europol, zijn overgenomen. Ik ben hier blij mee en ik bedank mijn collega's daarvoor, maar deze verbeteringen zijn nog niet voldoende, met name als het gaat om de beginselen van evenredigheid en noodzakelijkheid, die altijd moeten prevaleren als de rechten en vrijheden op het spel staan.

Indien andere amendementen die onze burgers meer bescherming bieden niet worden aangenomen, zal de GUE/NGL-Fractie zich om de genoemde redenen met betrekking tot deze tekst van stemming onthouden.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Mevrouw de Voorzitter, dit initiatief beoogt dat de douaneadministraties van de lidstaten een gemeenschappelijk automatisch informatiesysteem ontwikkelen op douanegebied. Dat informatiesysteem moet een bijdrage leveren aan preventie, onderzoek en het elimineren van schendingen van zowel communautaire als nationale wetten.

Dat de wil bestaat de uitwisseling van informatie te vergemakkelijken, de douanesamenwerking te verbeteren en te versterken en procedures op te stellen voor gemeenschappelijk optreden juich ik toe. Het is voor mij boven elke twijfel verheven dat het snel en efficiënt uitwisselen van informatie de bestrijding van illegale handel een uitstekende dienst bewijst.

Wanneer we het hebben over informatiesystemen mogen we echter niet vergeten dat die systemen persoonsgegevens bevatten en dat vragen omtrent de bescherming van die gegevens en de persoonlijke levenssfeer een uiterst belangrijke rol spelen.

Ik ben het eens met de rapporteur, de heer Alvaro, dat we attent moeten zijn om mogelijke schendingen van grondrechten te voorkomen. Met name het recht op privacy is belangrijk en daarom dienen persoonlijke gegevens die in het systeem worden ingevoerd, beperkt te blijven tot wat strikt nodig is zonder inbreuk te maken op de persoonlijke levenssfeer van mensen. Er moeten waarborgen zijn dat die gegevens alleen gebruikt mogen worden voor welbepaalde en afgebakende, door het rechtskader beheerste doeleinden. Deze gegevens mogen slechts zo lang bewaard worden als nodig is om het doel te bereiken waarvoor ze waren ingevoerd.

Het is eveneens van belang te verzekeren dat de toegang tot dit informatiesysteem transparant is, in overeenstemming met soortgelijke regelingen voor informatiesystemen als het Schengeninformatiesysteem

II en het Visuminformatiesysteem. Mede om die reden steun ik de amendementen van de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links niet.

Wat betreft het toezicht op de bescherming van persoonsgegevens zou het de voorkeur verdienen en raadzaam zijn om hetzelfde systeem in te zetten als al wordt toegepast voor andere, soortgelijke systemen, in plaats van ad-hocoplossingen te bedenken, niet alleen omwille van de consistentie maar ook om te voorkomen dat er mogelijk ongelijke niveaus van gegevensbescherming ontstaan.

Tot slot, mevrouw de Voorzitter, betreur ik het evenals commissaris Kallas en rapporteur Alvaro dat de Raad inderhaast geprobeerd heeft dit dossier af te sluiten voordat het Verdrag van Lissabon in werking treedt.

Alexander Alvaro, rapporteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, uit het feit dat zoveel mensen het woord willen voeren, blijkt wel dat dit een spannend dossier is. Desondanks zou ik van deze gelegenheid gebruik willen maken om in te gaan op wat commissaris Kallas heeft gezegd, namelijk dat de Commissie de amendementen over Europol niet overneemt. Ik weet heel goed waarom de Commissie dit niet wil, en ook dat ze probeert een consequent beleid te voeren.

Carlos Coelho heeft net een interessant punt genoemd, en ook anderen, zoals mevrouw Vergiat, hebben op punten gewezen die we wel degelijk serieus moeten nemen. Het is onze taak om een zo hoog mogelijk niveau van bescherming te bereiken voor de persoonsgegevens van onze burgers. Wanneer we moeten bepalen welke gegevens met welke bevoegdheid worden behandeld, en aan wie ze kunnen worden doorgegeven, is het niet zo zinvol wanneer we een versnipperde aanpak volgen voor al die individuele dossiers die iets te maken hebben met de bevoegdheden van Europol. De Commissie zegt nu wel nee, maar misschien moet ze hier toch eens over nadenken. Vroeger of later is niet meer te overzien welke gegevens Europol mag gebruiken en welke niet, en hoe dit moet gebeuren. Het zou zinvoller zijn wanneer dat in het mandaat van Europol in één keer alomvattend zou worden geregeld, in plaats van dat er elke keer als er wetgeving wordt opgesteld, een specifieke bepaling wordt toegevoegd. Dat zou voor de bevolking helderder zijn, en zeker ook het werk van Europol ten goede komen.

Daar heb ik verder niets meer aan toe te voegen, behalve misschien een punt dat hier is genoemd, en wel dat Eurojust en Europol verschillende bevoegdheden hebben. In dat verband is natuurlijk duidelijk dat een openbaar ministerie anders werkt dan een onderzoeksinstantie, en misschien ook andere bevoegdheden zou moeten hebben. We krijgen echter een commissaris voor justitie, en kunnen dit dus ook op het Europese niveau aanpakken.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt morgen om 12.00 uur plaats.

20. Macrofinanciële bijstand aan Georgië – Macrofinanciële bijstand aan Armenië – Macrofinanciële bijstand aan Servië – Macrofinanciële bijstand aan Bosnië-Herzegovina (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

– het verslag (A7-0060/2009) van Vital Moreira, namens de Commissie internationale handel, over het voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië (COM(2009)0523 – C7-0269/2009 – 2009/0147(CNS)),

– het verslag (A7-0059/2009) van Vital Moreira, namens de Commissie internationale handel, over het voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Armenië (COM(2009)0531 – C7-0268/2009 – 2009/0150(CNS)),

– het verslag (A7-0061/2009) van Miloslav Ransdorf, namens de Commissie internationale handel, over het voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Servië (COM(2009)0513 – C7-0270/2009 – 2009/0145(CNS)),

en

– het verslag (A7-0067/2009) van Iuliu Winkler, namens de Commissie internationale handel, over het voorstel voor een besluit van de Raad tot toekenning van macrofinanciële bijstand aan Bosnië-Herzegovina (COM(2009)0596 – C7-0278/2009 – 2009/0166(CNS)).

Vital Moreira, rapporteur. – (PT) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, dames en heren, aangezien dit de eerste keer is dat ik het woord voer in een plenaire vergadering van het Europees Parlement wil ik u allen groeten en u deelgenoot maken van het plezier, het enthousiasme en de inzet waarmee ik mijn werk doe in dit vertegenwoordigend orgaan van alle Europese burgers.

Het is hier vandaag mijn taak twee verslagen te presenteren over macrofinanciële bijstand aan respectievelijk Georgië en Armenië, teneinde de begrotingsproblemen en de rekeningen van het buitenland van deze twee Kaukasuslanden te verlichten. Beide landen zijn onze partners bij het Europees nabuurschapsbeleid en zijn hard getroffen door de wereldwijde economische en financiële crisis van de afgelopen twee jaar.

In het geval van Georgië zijn de effecten van de crisis tevens verergerd door de directe en indirecte consequenties van het militaire conflict in 2008 met Rusland, dat mede heeft geleid tot een groot aantal intern ontheemden.

De economie van het buurland Armenië is ook getroffen door het samengaan van de economische recessie met de snelle achteruitgang van de Russische economie. Met name de crisis in Rusland heeft veel effect gehad, daar de Armeense economie in sterke mate afhankelijk is van de handel met zijn grote noorderbuur. Hierdoor zijn deze twee landen in een zeer moeilijke economische, financiële en sociale toestand terechtgekomen.

Deze twee voorstellen voor buitengewone macrofinanciële bijstand die we hier vandaag behandelen, kunnen het gat op de begroting kleiner maken en zullen direct positieve effecten hebben voor de overheidsfinanciën en de betalingsbalans van Georgië en Armenië, mits ze onmiddellijk worden uitgevoerd. Daarom stemmen onze twee verslagen volledig in met de noodzaak macrofinanciële bijstand aan Georgië en Armenië te garanderen.

Daarnaast heb ik als voorzitter van de Commissie internationale handel mijn collega's in de commissie voorgesteld deze twee besluiten zonder amendementen goed te keuren op basis van de vereenvoudigde procedure. Dat voorstel is met eenparigheid van stemmen aanvaard.

In de twee verslagen die we voorleggen aan de plenaire vergadering protesteren we echter tegen de vertraging waarmee wij de voorstellen ontvangen hebben en de geringe tijd die de Commissie ons heeft gegund voor de behandeling van deze akkoorden. In de toekomst zal een dergelijke vertraging voor ons onaanvaardbaar zijn, hoewel wij erkennen dat met het oog op het uitzonderlijke karakter van dit soort kwesties een snellere behandeling onvermijdelijk is.

Ons standpunt betekent niet dat ik en mijn collega's geen voorbehouden en zorgen hebben bij de akkoorden die ons zijn voorgesteld. Als we een andere keuze hadden gemaakt, zouden een aantal collega's het waarschijnlijk opportuun gevonden hebben amendementen in te dienen. Daarbij valt bijvoorbeeld te denken aan het belang van bepaalde voorwaarden en criteria voor de bijstand, teneinde de transparantie van zowel de inhoud als de uitvoering van de voorstellen te verbeteren.

Maar dat zou betekend hebben, mevrouw de Voorzitter, dat we de akkoorden voor deze twee landen niet hadden kunnen goedkeuren.

Gezien de feitelijke omstandigheden en het strategisch belang van deze twee landen in het kader van het Europees nabuurschapsbeleid doe ik daarom een appel aan allen deze twee voorstellen voor macrofinanciële bijstand ongewijzigd goed te keuren, als voorgesteld door de Commissie.

Miloslav Ransdorf, rapporteur. – (CS) De commissie heeft dit verslag uitvoerig besproken en aangezien het om een uitermate urgent onderwerp gaat, is voorgesteld de vereenvoudigde procedure toe te passen. Ik persoonlijk heb me over de macrofinanciële hulp aan Servië gebogen, een land dat in mijn ogen de centrale economie van de Balkan is. Er bestaan naar mijn mening legio redenen om dit land, dat streeft naar lidmaatschap van de Europese Unie, in deze moeilijke tijden van grote financiële instabiliteit een stevige helpende hand te bieden. Men denke aan het wegvallen van staatsinkomsten, inflatiedruk en uiteraard ook het feit dat dit land te kampen heeft met een hele reeks problemen uit het verleden. Zo heeft het nog altijd veel te stellen met de door de luchtaanvallen van de Noord-Atlantische alliantie veroorzaakte milieuschade. Tevens is er sprake van een humanitair probleem, aangezien er 750 000 vluchtelingen in het land bevinden, afkomstig uit de overige delen van het voormalige Joegoslavië. En dan hebben we uiteraard ook nog de huidige financiële crisis, waarmee alle structurele tekortkomingen van de Servische economie bloot zijn komen te liggen. Verder hebben de oorlog van 1999 en de luchtaanvallen van toen ertoe geleid dat het aandeel van de industriële productie in het totale bruto nationaal product van Servië is gedaald, wat mede geleid heeft tot een verslechtering van de handelsbalans. Tel daar de slechte oogst van vorig jaar, waardoor

Servië nog minder inkomsten heeft kunnen genereren, bij op en het is duidelijk dat de huidige situatie ronduit ernstig te noemen valt.

We moeten onze hulp versneld op poten zetten, zodat deze reeds aan het begin van volgend jaar operationeel is. Dat is dan ook de reden dat ik bij monde van de voorzitter van onze commissie gepleit heb voor toepassing van de vereenvoudigde procedure. Ik wil erop wijzen dat dit onderwerp ook van belang is voor de buurlanden van Servië. Ik doel daarmee op een aantal landen die momenteel nog geen lid zijn van de Europese Unie, zoals Bosnië-Herzegovina en Kroatië, maar wel kandidaat hiervoor, alsook op een aantal landen die reeds onderdeel uitmaken van de EU. Voor deze landen – Hongarije, Roemenië en Bulgarije – zou een instabiel Servië een bedreiging kunnen vormen. Met het oog op de stabiliteit van dit deel van de Europese Unie, alsook met het oog op de interne stabiliteit van Servië – met nadruk op versterking van de territoriale integriteit van dit land – wil ik voorstellen deze macrofinanciële hulp echt versneld tot stand te brengen.

Csaba Sógor, *plaatsvervangend rapporteur*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik heb de eer om het verslag van de Commissie internationale handel over de toekenning van macrofinanciële bijstand aan Bosnië-Herzegovina te presenteren aan het Parlement.

Zoals ook geldt voor de andere landen waaraan de Commissie macrofinanciële steun wil geven, is de economie van Bosnië-Herzegovina ernstig getroffen door de huidige economische en financiële crisis. De economie is er niet best aan toe en het is duidelijk dat er een uitweg uit de crisis moet worden gevonden. Daarom heeft Bosnië-Herzegovina bij de EU aangeklopt voor bijstand, en de Commissie heeft voorgesteld om bijstand te verlenen in de vorm van een lening van honderd miljoen euro, die beschikbaar zal worden gesteld in twee tranches in 2010.

Nu moeten we beslissen of we dit verzoek zullen steunen of niet. Op grond van de huidige Verdragsregels worden we alleen geraadpleegd. Daarom zouden we enerzijds als volgt kunnen redeneren: waarom niet wachten tot het Verdrag van Lissabon in werking is getreden en vervolgens een gewijzigd voorstel behandelen op basis van de gewone wetgevingsprocedure? Aan de andere kant denk ik dat wij als Parlement, ondanks dat ons werk na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon belangrijker zal worden, verantwoordelijkheid en politieke wil moeten tonen en ons aandeel moeten leveren aan het verlenen – begin volgend jaar al – van de bijstand die dit Balkanland nodig heeft, en dat we niet eindeloos moeten gaan discussiëren, waardoor de bijstand pas op een onbekend tijdstip in de toekomst kan worden gegeven.

Om deze redenen stelt de Commissie internationale handel voor om het voorstel voor het toekennen van macrofinanciële bijstand aan Bosnië-Herzegovina zonder wijzigingen aan te nemen, op basis van de vereenvoudigde procedure en vóór de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon.

Mijn collega's in de commissie hebben dit voorstel unaniem gesteund en nu vraag ik ook om de steun van dit hele Huis.

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik opmerken dat de Commissie is ingenomen met de positieve en constructieve houding van het Parlement met betrekking tot de aanneming van de voorstellen van de Commissie voor het toekennen van macrofinanciële bijstand aan vier partnerlanden: Armenië, Georgië, Servië en Bosnië-Herzegovina.

De Commissie waardeert het dat het Parlement heeft gekozen voor een procedure waarin morgen al kan worden gestemd over de verslagen over deze vier landen zonder dat de voorstellen van de Commissie worden gewijzigd. Door de snelle en slagvaardige actie van het Parlement zal de Raad de komende dagen al besluiten kunnen nemen over de vier bijstandsoperaties, en de Commissie zal daarna in een positie verkeren om de programma's uit te voeren.

Macrofinanciële bijstand is uit de aard der zaak een instrument voor crisisbeheersing op de korte termijn, en voorstellen voor macrofinanciële bijstand vereisen normaliter snelle actie. Dat is duidelijk het geval bij de landen die we vandaag onder de loep nemen. Armenië, Georgië, Servië en Bosnië-Herzegovina behoren tot de landen die het meest te lijden hebben van de gevolgen van de crisis, ongeacht het feit dat deze landen een verschillende economische structuur en verschillende niveaus van economische ontwikkeling hebben. Ook behoren ze tot de landen die stevige aanpassingsprogramma's uitvoeren, met steun van het IMF, en die de EU om financiële steun hebben gevraagd. En de Commissie is inderdaad van mening dat de voorwaarden om macrofinanciële bijstand aan deze landen te verstrekken volledig worden vervuld.

Dan kom ik nu bij het instrument van de macrofinanciële bijstand en de toekomst hiervan onder het Verdrag van Lissabon. De veranderingen die het Verdrag van Lissabon met zich meebrengt, houden in dat de gewone

wetgevingsprocedure van toepassing wordt op de macrofinanciële bijstand, met gelijke betrokkenheid van het Europees Parlement en de Raad.

Tegelijkertijd denk ik dat we allemaal erkennen dat een langdurige wetgevingsprocedure, waarbij een voorstel meerdere keren heen en weer kan gaan tussen de verschillende instellingen, niet goed past bij het instrument van de macrofinanciële bijstand, of bij crisissituaties in het algemeen.

Daarom vindt de Commissie het van cruciaal belang om te onderzoeken hoe we in de toekomst met dit instrument moeten omgaan, met name in het kader van het Verdrag van Lissabon. Dat willen we doen in nauwe samenwerking met het Europees Parlement, zodat we er samen voor kunnen zorgen dat voorstellen voor het geven van macrofinanciële bijstand in de toekomst snel kunnen worden behandeld en er effectief kan worden gereageerd op crisissituaties, maar dat tegelijk wordt voldaan aan de eis in het Verdrag van Lissabon dat de wetgever, in het kader van het gezamenlijke besluitvormingsproces, voorstellen tot in detail moet kunnen onderzoeken.

De Commissie is historisch gezien altijd voorstander geweest van een kaderverordening voor de regulering van het instrument van de macrofinanciële bijstand. De diensten van de Commissie zijn begonnen om op technisch niveau na te denken over de vorm die zo'n kaderregeling onder het Verdrag van Lissabon zou kunnen hebben.

Een kaderregeling kan in potentie belangrijke voordelen hebben. Totdat er een kaderregeling is aangenomen, zullen het Europees Parlement en de Raad per geval een besluit nemen over afzonderlijke Commissievoorstellen inzake macrofinanciële bijstandsprogramma's. De voorstellen – te beginnen met het onlangs aangenomen voorstel met betrekking tot Oekraïne – zullen een goede test zijn voor de interinstitutionele samenwerking. Ik hoop dat het Parlement en de Raad snel tot overeenstemming zullen komen.

Tot slot wil ik opmerken dat de Commissie met genoegen instemt met de suggesties van het Parlement voor het verbeteren van de informatiestroom over macrofinanciële bijstandsprogramma's. De Commissie is bereid zich in te spannen om het Parlement meer en eerder informatie te verstrekken over macrofinanciële bijstandsprogramma's.

George Sabin Cutaş, *namens de S&D-fractie*. – (RO) Allereerst wil ik graag de rapporteurs feliciteren met hun uitstekende werk. Ik wil ook mijn waardering uitspreken voor deze initiatieven van de Europese Commissie en de Raad, met het oog op het verlenen van macrofinanciële bijstand aan Bosnië-Herzegovina en Servië. Deze financiële bijstand van de Europese Unie komt in een voor beide landen zeer moeilijke periode.

Na de vreselijke ellende die de Balkan in de jaren negentig heeft doorstaan, waarbij zoveel bloed is gevloeid, is de regio begonnen aan een periode van wederopbouw. Deze is echter geblokkeerd door de huidige economische crisis. Beide landen zijn zwaar getroffen door de recessie, tegen de achtergrond van een toch al hoog begrotingstekort en hoge werkloosheid. De crisis heeft investeerders gedwongen hun investeringen uit veel Oost-Europese landen terug te trekken, waarbij Servië een van de landen is die het zwaarst getroffen worden door het door de uitstroom van buitenlands kapitaal veroorzaakte tekort. De ineenstorting van de economische groei in combinatie met een versnelling van de betalingsverplichtingen op korte termijn heeft de behoefte aan externe financiering vergroot.

Zodoende wordt deze bijstand van de Europese Unie verleend op een moment waarop het effect van het tekort aan externe financiering ten volle wordt gevoeld, om niet te spreken van het feit dat de economische en sociale vooruitzichten somber zijn. Naar schatting zal de werkloosheid zijn hoogtepunt pas in de komende twee tot drie kwartalen bereiken.

Wij zijn ons er terdege van bewust dat sociale onvrede een schadelijk effect kan hebben op de stabiliteit van een land, vooral bovenop bestaande spanningen en geworteld in een gevoelig onderwerp als etnische afkomst. Daarom verwelkom ik deze voorstellen voor macrofinanciële bijstand. Ik wil ook de noodzaak ervan benadrukken, primair als factor tot behoud en consolidatie van de stabiliteit in een zwaar getroffen regio in een wankel balans. Daarnaast houden wij natuurlijk rekening met de vooruitzichten van uitbreiding van de Europese Unie op de Balkan. Dat is een andere reden waarom we verplicht zijn deze staten, die streven naar integratie met Europa, te steunen.

Voordat ik afsluit, wil ik benadrukken hoe urgent deze financiële steun is. De economische situatie in Servië en Bosnië-Herzegovina verslechtert namelijk in een steeds hoger tempo. De urgente aard van deze steun moet naar mijn mening belangrijker zijn dan overwegingen van procedurele aard, die worden ingegeven door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Daarom steun ik het door beide rapporteurs naar

voren gebrachte voorstel, dat de gelden van de Gemeenschap spoedig worden overgebracht, zonder dat er vertraging ontstaat doordat de Europese Commissie de wettelijke basis voor de bepalingen moet wijzigen.

Paweł Robert Kowal, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, als lidstaten van de Europese Unie zijn wij verantwoordelijk voor de situatie in Georgië. Het is een goede zaak dat de auteurs van de resolutie ons eraan herinnerd hebben dat de economische situatie in Georgië voor de uitbarsting van het conflict zeer goed was. Het conflict in Georgië in 2008 heeft de economie van het land een zware klap gegeven. Het gaat om een land dat het verlangen koestert om nauw samen te werken met de Europese Unie en dat in de toekomst ook de mogelijkheid hoopt te krijgen om een eigen Europees perspectief te ontwikkelen.

Ik zou de aandacht willen vestigen op het feit dat de Russische sancties, de algemene situatie in de Kaukasus en de gevolgen van het conflict van vorig jaar de normale ontwikkeling van dit land en de totstandkoming van een normale economie in Georgië in de weg staan. Dit is een aanvullende en specifieke reden – het is belangrijk dat we dit benadrukken – waarom we aan dit land macrofinanciële bijstand zouden moeten verlenen en waarom de Georgische begroting zou moeten worden versterkt. Deze bijstand heeft tot doel het land de mogelijkheid te bieden om zijn economische ontwikkeling volgens zijn eigen ambities vorm te geven. Voor zover dat mogelijk is en als hiertoe de noodzaak bestaat, zou de bijstand aan Georgië zelfs nog moeten worden verhoogd. Dat wil ik duidelijk onderstrepen. Het is van vitaal belang dat de financiële bijstand nog in 2009 wordt toegekend. Wij zijn van mening dat procedurekwesties en diverse procedurele details in geen geval mogen verhinderen dat Georgië deze bijstand nog dit jaar ontvangt.

Georgië verdient onze steun. Het is onze plicht als Europese Unie om dit land te steunen, met name in een situatie waarin het plan van de heer Sarkozy in het geval van Georgië niet wordt uitgevoerd en waarin wij niet in staat zijn om als een scheidsrechter, als Europese Unie, te verzekeren dat de betrekkingen tussen Georgië en Rusland overeenkomstig het internationale recht worden geregeld.

Tomasz Piotr Poręba, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mevrouw de Voorzitter, de door de Europese Commissie voorgestelde macrofinanciële bijstand voor Georgië, Armenië, Bosnië- Herzegovina en Servië is zonder twijfel een stap in de goede richting. De omvang van deze bijstand is evenwel absoluut ontoereikend. Ik denk in dit verband met name aan Georgië dat 46 miljoen euro zou krijgen. Gelet op de reële problemen waarmee het land te kampen heeft, de economische crisis en de moeilijkheden die het resultaat zijn van de oorlog met Rusland, die het tempo van de economische ontwikkeling in Georgië aanzienlijk heeft verlaagd, is deze bijstand zeker beperkt.

We dienen in het achterhoofd te houden dat landen als Georgië, Armenië, Azerbeidzjan en Kazachstan voor de Europese Unie niet alleen belangrijke landen zijn vanuit politiek oogpunt, maar ook op strategisch vlak in termen van energieveiligheid. Het zijn immers deze landen die zullen bepalen – en dat ook nu al doen – hoe de diversificatie van de energievoorziening aan de Europese Unie er in de toekomst zal uitzien.

Als we deze landen vandaag geen financiële en politieke ondersteuning bieden, als we ze niet de kans geven om zich te ontwikkelen, zal Rusland het niet nalaten om dat snel in onze plaats te doen, aangezien deze landen voor Rusland uiterst belangrijk en van groot strategisch belang zijn. Om die reden vind ik dit een constructief en goed Commissievoorstel. Het niveau van de financiële steun is echter verre van toereikend.

Siim Kallas, *Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, in het kader van ons nabuurschapsbeleid kan in belangrijke mate financiële bijstand worden gegeven aan buurlanden die in moeilijkheden verkeren, en het doet me veel genoegen dat de leden van het Parlement dit voorstel van de Commissie zo eensgezind steunen. We doen ons uiterste best om onze buurlanden te helpen.

Een afgevaardigde zei dat we ons niet moeten laten weerhouden door procedurele details, maar procedures zijn er om te waarborgen dat geld goed wordt besteed. Er moet altijd een goed evenwicht worden gevonden tussen het verwezenlijken van doelstellingen en het volgen van procedures. Het is belangrijk dat de duidelijke regels voor het geven van deze bijstand worden gevolgd.

Zoals ik heb gezegd, zullen we in de zeer nabije toekomst de mogelijkheid onderzoeken om een kaderovereenkomst te ontwikkelen. Daarin zal een bepaald kader worden geschapen voor het verlenen van dit type bijstand, en binnen dit kader zullen we dan snel bijstand kunnen geven. Het gaat hier om een groot probleem: op dit moment beslissen we per geval en dat kost enorm veel tijd, zoals zo veel procedures in onze grote Europese Unie.

Dat zal de kernvraag zijn. Er zal een kaderovereenkomst komen en dan zullen we over een mechanisme beschikken waarmee we snel besluiten kunnen nemen over de omvang van de bijstand. Er worden altijd

bependingen gesteld door de lidstaten, en dat zal ook altijd zo blijven. De bijstand aan landen zal nooit onbepent zijn, zolang we ook geld aan onze eigen projecten willen besteden.

Vital Moreira, *rapporteur*. – (PT) Mevrouw de Voorzitter, ik maak van deze gelegenheid gebruik om drie slotopmerkingen te maken.

In de eerste plaats ben ik van mening dat macrofinanciële bijstand aan de buurlanden van de Unie om twee redenen gerechtvaardigd is. Ten eerste vanwege de politieke waarde van die steun op zich: de Unie kweekst prestige door in het kader van een goed nabuurschapsbeleid bijstand te verlenen aan landen in moeilijkheden.

En ten tweede vanwege het belang van de Unie bij te dragen aan de financiële, sociale en politieke stabiliteit van onze buurlanden. Die stabiliteit is een voorwaarde voor de ontwikkeling en democratische consolidering van die landen, wat weer een voorwaarde is voor onze eigen politieke stabiliteit.

Mijn tweede punt is echter dat macrofinanciële bijstand op zorgvuldige wijze gekoppeld moet zijn aan twee voorwaarden: de bijstand moet slechts tot doel hebben een antwoord te geven op buitengewone en tijdelijke financiële moeilijkheden en de betrokken landen mogen de verstrekte gelden niet besteden aan zaken die onverenigbaar zijn met het bestaansrecht van de bijstand die de Unie levert. Daarbij denk ik met name aan het aanwenden van die gelden voor het opvoeren van de militaire uitgaven.

Als derde en laatste punt wil ik het belang en de noodzaak benadrukken van een algemeen wettelijk kader voor het verlenen van macrofinanciële bijstand en het afsluiten van de desbetreffende overeenkomsten met de betrokken landen. Daarom neem ik met tevredenheid kennis van de toezegging van commissaris Kallas in deze richting.

Ik hoop dat de nieuwe Commissie deze belofte gestand zal doen en dat wij op korte termijn een algemene verordening zullen hebben inzake macrofinanciële bijstand.

Miloslav Ransdorf, *rapporteur*. – (CS) Een groot schrijver zei ooit eens dat de Balkan altijd meer historische verantwoordelijkheid op zijn schouders heeft genomen dan deze in staat was te dragen. Iets soortgelijks kan tevens met recht gezegd worden van de volkeren van de Kaukasus; ook zij namen meer geschiedenis op hun schouders dan zij in staat waren te dragen. Het zou goed zijn wanneer de Europese Unie een deel van deze last op zich zou nemen, hetgeen zowel hun als ons ten voordele zou strekken. Want zonder de Balkan is de Europese Unie eenvoudigweg niet compleet. Verder zou het goed zijn om de Serviërs, die nog niet zolang geleden schertsend zeiden dat God en de Grieken eigenlijk hun enige vrienden zijn, te laten zien dat zij ook hier in het Europees Parlement nog vrienden hebben.

Csaba Sógor, *plaatsvervangend rapporteur*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, alle vier de landen waaraan de Commissie volgens het voorstel van vandaag macrofinanciële bijstand wil geven, zijn zwaar getroffen door de huidige economische en financiële crisis. Hun economieën staan er niet goed voor en het is duidelijk dat er een uitweg uit de crisis moet worden gevonden.

In het geval van Georgië is de voorgestelde macrofinanciële bijstand van 46 miljoen euro in de vorm van een lening die in twee tranches beschikbaar zal worden gesteld, bedoeld om het herstel van Georgië te ondersteunen na de ernstige economische terugval waaraan dat land na de uitbarsting van het militaire conflict met Rusland en de mondiale financiële crisis ten prooi is gevallen.

De honderd miljoen euro voor Armenië zal naar verwachting een onmiddellijk effect hebben op de betalingsbalans van Armenië en zal op die manier bijdragen aan de verlichting van de financiële belemmeringen voor de tenuitvoerlegging van het economische programma van de autoriteiten en de financiering van het begrotingstekort.

Servië is, hoe zwaar het land ook is getroffen door de financiële en economische crisis, in hoog tempo aan het terugkeren naar politieke stabiliteit. Als Balkanland is Servië een potentiële kandidaat voor toetreding tot de EU, en Servië heeft ook een stabilisatie- en associatieovereenkomst met de EU gesloten. Daarom moet ook Servië worden geholpen.

Politiek gezien is Bosnië-Herzegovina een potentieel kandidaat-land dat ook een stabilisatie- en associatieovereenkomst met de EU heeft gesloten, en het is in het belang van de Europese Unie om Bosnië-Herzegovina te helpen.

Concluderend wil ik opnieuw verklaren dat ik ervan overtuigd ben dat we de verantwoordelijkheid en de politieke wil moeten tonen om deze landen de bijstand te geven die ze nu nodig hebben, in plaats van

langdurig te gaan discussiëren in het kader van een gewone wetgevingsprocedure. En daarom stel ik namens de fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) voor om het voorstel voor de toekenning van macrofinanciële bijstand aan deze landen nu aan te nemen. Ik vraag mijn collega's om dit voorstel unaniem te steunen.

De Voorzitter. De gecombineerde behandeling is gesloten.

De stemming vindt morgen om 12.00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), schriftelijk. – (RO) Ten eerste wil ik mijn instemming betuigen met het principe van het verlenen van macrofinanciële bijstand aan Armenië. Ik geloof dat dit initiatief deel uitmaakt van het Europese nabuurschapsbeleid. Armenië, waar als gevolg van de financiële crisis de economische situatie uitzonderlijk ernstig is, heeft dit geld snel nodig om aan de verplichtingen te voldoen, die deel uitmaken van het stand-by-overeenkomst met het IMF. Ik verwelkom het feit dat de rapporteur zich de urgentie van deze behoefte heeft gerealiseerd door als oplossing voor te stellen dat wij geen amendementen indienen bij onze opinie. Ik ben het echter ook eens met de bezwaren die op procedureel niveau gemaakt kunnen worden. Artikel 308 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gericht op maatregelen die worden aangenomen als onderdeel van de interne markt, waarin niet direct voorzien wordt door een verdrag en die niet noodzakelijkerwijs overeenkomen met maatregelen die moeten worden aangenomen voor het bieden van macrofinanciële bijstand aan derde landen. Ik ben van mening dat de interinstitutionele procedures verheldering behoeven om macrofinanciële bijstandsmaatregelen aan te nemen, aangepast aan beperkingen in de tijd zodat we in de toekomst niet meer in de situatie zullen verkeren waarin het Europees Parlement uitzonderingen op de normale procedure moet maken. Bovendien zou ik het als normaal beschouwen dat de Raad van de Europese Unie sneller actie onderneemt, zonder de rol van het Parlement in dergelijke procedures te negeren.

Indrek Tarand (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik wil uiting geven aan onze ontevredenheid met de zogenaamde vereenvoudigde procedure voor de toekenning van macrofinanciële bijstand aan Georgië en Armenië. Terwijl het Parlement in het verleden in dossiers over macrofinanciële bijstand altijd snel besluiten heeft genomen, zijn de Commissie en de Raad traag. De vereenvoudigde procedure sluit het Parlement vrijwel uit. Kunt u ons alstublieft uitleggen waarom de Commissie, die wist dat de eerste betaling al vóór 2009 had moeten worden gedaan, zo laat is? In de fractie van De Groenen is gesteld dat we ervoor moeten zorgen dat macrofinanciële bijstand niet voor militaire doeleinden wordt gebruikt, en daar ben ik het mee eens. Tegelijkertijd vaart een Frans vliegdekschip de haven van Sint Petersburg binnen om de grootste wapenhandelstransactie te sluiten die een lidstaat van de EU ooit met Rusland heeft gesloten. Het is meer dan duidelijk dat Rusland de hoofdverantwoordelijke is voor het feit dat Georgië nu zo hard financiële bijstand nodig heeft. En als we de ene partij vragen om haar wapenarsenaal te verminderen en tegelijkertijd aan de andere partij ultramoderne technologie verkopen, zullen we niet alleen de strategische situatie in de Zwarte-Zeeregio destabiliseren, maar zal dat ook ernstige gevolgen hebben voor de Balkanregio.

(De vergadering wordt om 21.10 uur onderbroken en om 21.20 uur hervat)

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

21. Aanpassing van het Reglement van het Parlement aan het Verdrag van Lissabon (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag (A7-0043/2009) van David Martin, namens de Commissie constitutionele zaken, over de aanpassing van het Reglement van het Parlement aan het Verdrag van Lissabon (2009/2062(REG)).

David Martin, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mag ik u in de eerste plaats bedanken voor uw inschikkelijkheid en uw aanwezigheid.

Toen ik in 1984 voor het eerst verkiesbaar was voor het Europees Parlement, vertelde ik een van mijn toenmalige collega's, Ken Collins, een Schots lid van het Parlement, dat ik me afvroeg of ik er niet verkeerd aan deed om me verkiesbaar te stellen, omdat het Parlement een beetje een tandeloze tijger leek te zijn als het op wetgeving aankwam. Ken antwoordde dat dat weliswaar klopte, maar dat wanneer je een jonge moeder

naar de tanden van haar baby zou vragen, je te weten zou komen dat je met je tandvlees ook een krachtige indruk kunt achterlaten.

Het Parlement maakte bepaald geen krachtige indruk met zijn tandvlees als het aankwam op het gebruik van zijn recht om te worden geraadpleegd over wetgevingsvoorstellen. Sinds die tijd hebben we de Europese Akte gehad, die van de baby een kind maakte, het Verdrag van Maastricht, dat van een kind een puber maakte, de Verdragen van Nice en Amsterdam, die een jongvolwassene van ons maakte. En dan nu het Verdrag van Lissabon, waardoor we naar mijn mening de rechten van een echt volwassen parlement krijgen, vergelijkbaar met die van elke andere democratische instelling in de Europese Unie.

Het is mij een eer om een verslag over de aanpassing van het Reglement aan het Verdrag van Lissabon te presenteren. Dit verslag is erop gericht om de nieuwe bevoegdheden die we als gevolg van dat Verdrag hebben gekregen te verwerken in het Reglement.

Het is mij een eer, maar ik ben ook enigszins teleurgesteld, omdat dit verslag eigenlijk het verslag-Corbett had moeten heten. Mijn collega Richard Corbett heeft, nog voor de verkiezingen, al het zware werk aan dit verslag verricht. Hij heeft het mij erg gemakkelijk gemaakt wat betreft de Lissabonaspecten van het verslag. Hoewel we een meningsverschil hebben gehad over de aspecten van het verslag die niet met Lissabon te maken hadden, moet ik zeggen dat Richard Corbett met betrekking tot die Lissabonaspecten voortreffelijk werk heeft afgeleverd; ik hoefde alleen maar het stokje over te nemen.

Het verslag bereidt ons voor op de nieuwe bevoegdheden die we krijgen op het gebied van het handelsbeleid, waar we vanaf nu samen met de Raad moeten instemmen met alle handelskwesties, en op onze nieuwe bevoegdheden op het gebied van landbouw en visserij, waar we vanaf nu medebeslissingsrecht hebben. Ook wordt onze rol bij de benoeming van de Europese Commissie verbeterd, komt er een nieuwe relatie tussen het Europees Parlement en de nationale parlementen en wordt de weg geplaveid voor nieuwe leden van dit Parlement.

De meerderheid van deze punten is, zoals ik al zei, zonder problemen afgehandeld. Ik wil kort aanstippen waar er sprake is geweest van een zekere mate van onenigheid tussen de fracties, hoewel ik daarbij moet opmerken dat de fracties uitstekend met elkaar hebben samengewerkt. Alle rapporteurs voor advies en coördinatoren van de grote fracties zijn bijzonder coöperatief geweest, maar er zijn een paar kwesties waar we niet uit zijn gekomen.

De eerste daarvan had betrekking op de vraag wie de voorzitter van onze delegatie in de Conferentie van de commissies voor communautaire en Europese aangelegenheden van de parlementen van de Europese Unie (COSAC) moet worden. Moet dat de voorzitter van de Commissie constitutionele zaken worden, of een Ondervoorzitter van het Parlement, zoals nu het geval is? Mijn eigen opvatting hierover is dat het een Ondervoorzitter moet zijn; de commissie heeft besloten dat het haar voorzitter moet worden. Uiteindelijk zal de plenaire vergadering beslissen, maar ik wil opmerken dat de COSAC over meer gaat dan alleen interinstitutionele betrekkingen. De COSAC gaat ook over beleidsaangelegenheden, en daarom is historisch gezien altijd een Ondervoorzitter van het Parlement de voorzitter van de delegatie geweest.

Met betrekking tot onze relatie met de nationale parlementen hebben we in de commissie enige onenigheid tussen de fracties gehad over de vraag hoe gedetailleerd we daarop in moesten gaan en in hoeverre die relatie in het Reglement moest worden vastgelegd. Het is me gelukt om een compromis te sluiten met de heer Brok, die zich op dit gebied zeer flexibel heeft opgesteld. In dit compromis worden bepaalde zaken tot in detail vastgelegd, maar houdt de Voorzitter van het Parlement voldoende ruimte om met zijn gesprekspartners in de nationale parlementen te onderhandelen over de exacte modaliteiten van onze samenwerking met de nationale parlementen.

Een derde onderwerp waarover enige onenigheid bestond, was hoe we met het subsidiariteitsbeginsel moeten omgaan. We zijn het vrij gemakkelijk eens geworden over de rol die de commissies hierbij zullen spelen, en daarover bestaat nu consensus. Het enige punt dat overbleef was de vraag wat er gebeurt wanneer een commissie zegt dat er geen sprake is van een inbreuk op het subsidiariteitsbeginsel en dat het wetgevingsproces moet worden voortgezet. Moet er een veiligheidsklep worden ingebouwd, in de zin dat de leden van het Europees Parlement dit dan in de plenaire vergadering aan de orde kunnen stellen? Ik heb een amendement ingediend, en anderen hebben vergelijkbare amendementen ingediend, waarin wordt voorgesteld dat wanneer een tiende van de leden van het Europees Parlement vindt dat een voorstel voor een wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel, dit in de plenaire vergadering moet worden besproken. Ik denk dat dit een verstandige veiligheidsklep is.

Het laatste punt dat ik wil noemen is dat van de waarnemers en de vraag of we waarnemers moeten benoemen voordat de achttien nieuwe leden hun zetels zullen innemen. In mijn visie moeten we dat zeker doen. Het cruciale punt is echter – en nogmaals, hierover bestaat in de commissie consensus – of deze waarnemers personen moeten zijn die anders in het Parlement zouden zijn gekozen. Dat is van essentieel belang voor onze geloofwaardigheid. De lidstaten toestaan om willekeurig wie dan ook tot waarnemer te benoemen – en er zijn geruchten dat bepaalde lidstaten nationale parlementariërs willen benoemen – is naar mijn mening volkomen onaanvaardbaar.

Ik sluit af met de opmerking dat het me tevreden stemt dat dit Parlement, door deze week te stemmen, op 1 december, vanaf de eerste minuut dat het Verdrag van Lissabon van kracht is, een Reglement zal hebben dat ons in staat stelt om onze nieuwe bevoegdheden onmiddellijk uit te oefenen. Dat is te danken aan de mensen die voor de zomer in de Commissie constitutionele zaken hebben gewerkt, en ik wil Richard Corbett nogmaals bedanken voor al het werk dat hij op dit gebied heeft verricht.

(Applaus)

József Szájer, *namens de PPE-Fractie*. – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, tot vreugde van velen van ons zal het Verdrag van Lissabon spoedig van kracht worden. Het heeft lang geduurd en het lag niet in de eerste plaats aan dit Parlement dat de ratificatie zo lang op zich liet wachten. Juist om die reden hangt het ook niet van het Parlement af dat ons aangepaste Reglement onmiddellijk kan worden ingevoerd.

Ik wil graag beginnen waar de rapporteur zojuist is geëindigd, namelijk dat het van groot belang is dat we zodra dat mogelijk is deze rechten ook uitoefenen. Het Parlement is immers echt een groot aantal rechten rijker geworden. Het Verdrag van Lissabon vergroot de macht van het Parlement in aanzienlijke mate, en dat is gunstig voor de toestand waarin de Europese democratie zich bevindt. Het is onze taak om hier en nu, in dit debat en met deze wetgeving te garanderen dat deze rechten daadwerkelijk kunnen worden uitgeoefend.

Graag bedank ik zowel de rapporteur, de heer Martin, als de heer Corbett voor het werk dat ze in verband hiermee hebben verzet. De belangrijkste onderwerpen, zoals het onderhouden van de contacten met de nationale parlementen, de striktere en veel duidelijker omschreven uitoefening van het subsidiariteitsbeginsel dan tot nu toe, comitologieprocedures en nieuwe medebeslissingsrechten van parlementen, evenals de problemen in verband met de begrotingsprocedure komen alle voor in dit systeem, en daar geven we beslist onze steun aan.

Tegelijkertijd moeten we er zorg voor dragen – en daar wil ik graag de aandacht op vestigen in verband met de stemming over de ingediende amendementen – dat er geen misbruik kan worden gemaakt van deze rechten. Een zeer kleine minderheid mag geen misbruik maken van de wetgevingsprocedure of deze in de weg staan. Hiervoor moeten we flexibele oplossingen zien te vinden. Tijdens de ratificatie van het Verdrag van Lissabon hebben we kunnen zien hoe één persoon, één president kon spelen met het hele systeem. Juist daarom mogen er alleen garanties worden ingebouwd waarvan niet te zeer misbruik kan worden gemaakt. De Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) steunt dit verslag en wij feliciteren beide rapporteurs, de heer Corbett en de heer Martin.

Ramón Jáuregui Atondo, *namens de S&D-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik zou ook willen beginnen met te zeggen dat het voor de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement een eer is dat twee collega's en vrienden, de heren David Martin en Richard Corbett, een hoofdrol hebben gespeeld in deze belangrijke hervorming. Ik wil hen feliciteren en ik hoop dat het hele Parlement hetzelfde zal doen.

Het tweede wat ik wil zeggen is dat de handeling die we hier verrichten echt heel belangrijk is, omdat ik denk dat het politiek van grote betekenis is dat het nieuwe reglement op 1 december in werking treedt, naast het nieuwe verdrag. We maken het Europese politieke bestel duidelijk dat het Parlement zich met dit instrument opmaakt voor het nieuwe Verdrag. Er zijn natuurlijk veel hervormingen die aan dit idee beantwoorden.

Het is denk ik tijd om af te ronden, dus wil ik slechts zeggen dat wij het vanzelfsprekend eens zijn met het hele verslag. Met betrekking tot de hervormingen en amendementen wil ik echter nog twee opmerkingen maken die mijns inziens pertinent zijn.

Ten eerste dit: in de Conferentie van voorzitters is enige verwarring ontstaan over de vraag welke amendementen moeten worden goedgekeurd of geaccepteerd op grond van hun relatie tot het Verdrag van Lissabon. Naar aanleiding hiervan wil ik opmerken dat het onze wens is dat de voorzitter van het Parlement

zo nodig beslist of een hervorming van het reglement wel of niet gepast is. Ik ben het ermee eens dat beslissingen worden genomen door de voorzitter en wij zullen akkoord gaan met de genomen beslissingen.

Mijn tweede opmerking is dat een hervorming van een reglement voor een dermate belangrijke kwestie als deze eenstemmigheid verlangt. Het zou een goede zaak zijn als we voor de stemming van woensdag overeenstemming over de amendementen kunnen bereiken, zodat het hele Parlement akkoord is.

De Voorzitter. – Na de verklaringen van de fractievertegenwoordigers zal ik u informeren over de technische regelingen inzake de stemming over dit verslag.

Andrew Duff, namens de ALDE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa verwelkomt het verslag-Corbett/Martin, dat het Parlement een goede basis verschaft voor het dragen van de grote verantwoordelijkheden die het krijgt na de inwerkingtreding van het Verdrag. Het is belangrijk dat het Parlement de voorbereidingen treft om zich tot een meer generalistisch parlement te ontwikkelen – dat wil zeggen dat we alles efficiënter en doelmatiger moeten doen en het gehele spectrum moeten bestrijken.

Een korte opmerking over onze behandeling van de nationale parlementen: in het Verdrag wordt heel terecht voorgesteld om de samenwerking tussen het Europees Parlement en de nationale parlementen te verbeteren, maar het Verdrag is daar heel discreet over: er wordt niets gezegd over de precieze vorm die een dergelijke samenwerking moet aannemen. Ik denk dat we de nationale parlementen moeten raadplegen over hun visie op het Verdrag, voordat we zelf, op eigen houtje, gedetailleerde voorschriften binnen onze eigen procedures gaan vaststellen.

De experimenten die tot nu toe onder auspiciën van de COSAC zijn uitgevoerd, laten zien dat de nationale parlementen op heel verschillende wijze tegen de kwestie van de subsidiariteit aankijken. Ik denk dat het goed zou zijn als het Europees Parlement die verschillende visies respecteert en er in deze situatie van afziet om de precieze methoden voor de samenwerking en de werking van het subsidiariteitsmechanisme formeel vast te leggen. Maar afgezien daarvan steunt de ALDE-Fractie de voorstellen die in het verslag worden gedaan volledig.

Gerald Häfner, namen de Verts/ALE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dit Parlement reageert snel, maakt zijn huiswerk en is handelingsbekwaam, en het kan geen kwaad om dat nog eens te zeggen.

Het heeft zeven jaar geduurd voor het Verdrag van Lissabon nu eindelijk in werking kan treden, maar bij ons duurt het maar een paar weken om het Reglement op die basis aan te nemen, omdat het Parlement zich hier lang en intensief op heeft voorbereid. Zodra het Verdrag in werking treedt kunnen we daardoor meteen aan de slag met het nieuwe Reglement.

Voor een Reglement moet altijd een brede meerderheid worden gevonden. Daarom hebben we ons eigenlijk beperkt tot die wijzigingen die direct iets te maken hebben met het in werking treden van het nieuwe Verdrag. Over andere wijzigingsvoorstellen moet een grondigere discussie worden gevoerd, en daarvoor moeten we de tijd nemen, maar wat haast heeft moet meteen worden geregeld.

Het lijkt me belangrijk dat deze amendementen nieuwe regelingen voorstellen voor de vereenvoudigde en voor de gewone verdragsherziening. We staan ook volledig achter de amendementen over de verbeterde samenwerking met de nationale parlementen. Op andere gebieden zouden we nog verder willen gaan, bijvoorbeeld in verband met de vertegenwoordiging van het Europees Parlement in de COSAC, maar dat kunnen we een andere keer wel eens bespreken. Ik ben nu in ieder geval blij met de hoge mate van instemming, en zou vooral de rapporteurs willen bedanken.

Ashley Fox, namens de ECR-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil opmerken dat ik het zorgwekkend vind dat we niet hebben kunnen debatteren over het amendement-Brok over de tenuitvoerlegging van het Statuut van de leden.

Elmar Brok heeft voorgesteld om de verantwoordelijkheid over te dragen van het Bureau, dat besloten vergaderingen houdt, naar het Parlement, dat in het openbaar vergadert. Ik vind dat onze kiezers het recht hebben om te weten wat we onszelf betalen, maar niet alleen dat: ze hebben ook het recht om te weten hoe het precies zit met alle toelagen en uitkeringen die we ontvangen. Ik vind het betreurenswaardig dat u, als onze Voorzitter, daar anders over denkt.

Verontrustender is dat u, bang voor een stemming, uw toevlucht zoekt tot procedurele trucjes om een debat te voorkomen. Dat is ondemocratisch, en in een tijd dat iedereen voortdurend zegt dat de EU transparanter moet worden en dichter bij de burgers moet worden gebracht, riekt dit naar hypocrisie. Wanneer de Europese Unie transparanter wil worden, moeten we actie ondernemen en niet alleen platitudes over het onderwerp debiteren.

Het is eenvoudigweg niet acceptabel om onze kiezers te behandelen alsof het paddenstoelen zijn, om ze in het donker te houden en ze te bedekken met mest. Ik kan u verzekeren dat dit onderwerp op tafel blijft liggen en dat er vroeg of laat een stemming zal plaatsvinden.

De Voorzitter. – Ik geloof dat er sprake is van een misverstand. Alles kan besproken worden. Er is nog niets afgesloten. Onze opmerkingen van één minuut zijn daar het eerste voorbeeld van. Ik moet onmiddellijk op uw betoog reageren, omdat niets is afgesloten maar we voort moeten, van besluit naar besluit, met inachtneming van ons Reglement, en dat is alles. Maar u hebt de knuppel in het hoenderhok gegooid.

Ashley Fox, namens de ECR-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, kunt u uitleggen waarom er in de commissie wel kon worden gestemd, en ook is gestemd, over het amendement-Brok, maar dat dit in de plenaire vergadering niet mogelijk is?

De Voorzitter. – Als u hierover wilt discussiëren, dan kunnen we dat direct na de zitting doen. Ik wil namelijk geen verstoring van het debat in de plenaire vergadering.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, de democratie heeft een revolutie nodig. Ik zeg dat tegenwoordig telkens weer, en ik zeg het deze keer met nadruk tegen u! Wat doet u hier? U maakt, zonder dat daar enige reden voor is, personen het leven zuur die dezelfde Europese idealen nastreven, maar die om principiële redenen geen lid van een fractie willen zijn, en zo maakt u een eigen goal.

Wat bedoel ik hiermee? Ik verwijs naar artikel 192, lid 1. Er is haastje-repje bepaald dat de fracties een coördinator kunnen benoemen, velen hebben dat niet eens gemerkt. Mijnheer de Voorzitter, vroeger werd daar altijd aan toegevoegd: "Dit geldt analoog ook voor de niet-ingeschrevenen." Die interpretatie is nu verdwenen. Ik heb u een brief gestuurd. Twee maanden later heeft u geantwoord, en die passage gewoon herhaald. Ik zou u willen verzoeken om die brief nog een keer te lezen! Ik hoop dat u inziet dat u op deze manier een parlement waar ik in principe achter sta, degradeert tot een tweeklassenparlement. Hoe kunt u dat doen, gezien uw persoonlijke geschiedenis? Als niet-ingeschrevenen hebben we namelijk niet de kans om de nodige informatie op tijd te krijgen, en actief deel te nemen aan de besluitvorming over bijvoorbeeld verslagen. Daarom moet het Reglement worden gewijzigd.

Bovendien zou ik graag willen weten waarom de heer Corbett, die juist omdat hij zulke dingen doet zijn zetel is kwijtgeraakt aan een rechtsradicale politicus, vanavond in de plenaire vergadering kan zitten als een soort toezichthouder. Dit is een tweeklassenparlement. We zullen naar de rechter moeten stappen, maar ik zou graag willen proberen om dat te vermijden.

De Voorzitter. – Dank u wel. Zoals u weet, zijn de besprekingen over de door u opgeworpen kwestie nog steeds gaande en ik vraag u dus om geen voorbarige conclusies te trekken. Wij hebben wel degelijk de intentie om de zaak op te lossen, maar zoals u weet hebben de niet-ingeschrevenen geen kandidaat voorgedragen. Om die reden wordt deze fractie niet bij bepaalde werkzaamheden betrokken. De fractie heeft geen kandidaat die voor alle niet-ingeschreven leden acceptabel zou zijn. We zullen echter een oplossing vinden voor dit probleem.

De Conferentie van voorzitters heeft besloten om bij de stemming over het verslag-Martin aanstaande woensdag alleen de delen met betrekking tot het Verdrag van Lissabon in stemming te brengen. Over de andere delen moet een bredere discussie worden gevoerd. Hiervoor is gekozen omdat we er zeker van willen zijn dat de stemming op woensdag plaatsvindt, en omdat we willen stemmen over die delen die betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon. Dit is een besluit van de Conferentie van voorzitters en die zullen we moeten uitvoeren.

David Martin (S&D). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, natuurlijk begrijp en steun ik uw beslissing, maar we willen niet – en ik denk dat we daar al tekenen van gezien hebben – dat er woensdag hier in de plenaire vergadering allerlei ongepast geruzie gaat plaatsvinden wanneer we gaan stemmen over deze belangrijke stap voorwaarts voor het Reglement van het Parlement.

Mag ik u vragen om de amendementen die u niet in overeenstemming met het Verdrag van Lissabon acht, en analoog daaraan de amendementen die volgens u wel in overeenstemming met het Verdrag van Lissabon zijn, morgen te verspreiden onder de betrokken personen, zodat we daar helderheid over kunnen krijgen, en om woensdag een heel duidelijke stemmingslijst gereed te hebben, zodat daarover woensdag geen onenigheid kan ontstaan?

De Voorzitter. – Uiteraard wil en zal ik daar uitvoering aan geven, maar ik wilde ook een bijeenkomst hebben met de heer Casini en enkele anderen om ze eerst de lijst voor te leggen. Ik wilde de lijst ook aan u persoonlijk, als rapporteur, laten zien maar de kans hiertoe ontbrak, omdat u niet eerder aanwezig was. Dit is slechts een technische kwestie en niet meer dan dat.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik had dezelfde zorg als die welke de rapporteur heeft geuit. Ik meen dat, wil de stemming aanstaande woensdag correct verlopen, in het geval van zo een belangrijk verslag, we vooraf moeten weten welke amendementen u niet ontvankelijk acht.

Ik ga daarom af op wat u zojuist hebt gezegd en zie uw lijst graag tegemoet morgen.

De Voorzitter. – De diensten van het Parlement waren belast met de opstelling van de lijst, die ik slechts twee uur geleden heb ontvangen. Het gaat dus om een compleet nieuwe lijst, die ik u direct zal laten zien.

Carlo Casini (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, wij zullen natuurlijk uw besluiten eerbiedigen, maar ik meen te weten dat er bij een aantal amendementen een voorbehoud is gemaakt omdat ze niet direct te maken zouden hebben met het Verdrag van Lissabon.

Misschien vergis ik me, maar het komt me toch voor dat de Commissie constitutionele zaken al een algemene bevoegdheid bezit voorstellen te doen ter wijziging van het Reglement, die ook teruggaat naar het verleden. Een groep parlementsleden, afzonderlijke leden of de commissie als geheel kunnen het initiatief nemen tot dergelijke voorstellen.

Het feit dat in het kader van een bredere hervorming van het Reglement met het oog op het Verdrag van Lissabon de kans te baat wordt genomen een aantal correcties aan te brengen in andere aspecten van het Reglement lijkt mij niet onaanvaardbaar. Dat geldt des te meer daar een flink aantal amendementen in het Reglement de geest van Lissabon zouden kunnen overbrengen. Soms gebeurt dat via regels die technisch en materieel gezien in het Reglement gereproduceerd worden, maar eigenlijk veel vaker door te verwijzen naar de geest van het Verdrag. We hoeven maar te denken aan de sterkere rol van het Parlement ten opzichte van de Raad. Het Reglement verstevigt die rol ook wat betreft de interne verhoudingen met instellingen in het Parlement zelf. Wij zullen uw besluiten, mijnheer de Voorzitter, natuurlijk respecteren, maar het leek mij mijn plicht deze opmerkingen te maken.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dit debat is ook een exacte afspiegeling van de situatie dat er zo'n belangrijke hervorming wordt doorgevoerd in de geschiedenis van de Europese Unie en het Europees Parlement dat we die vermoedelijk niet in één verslag kunnen vatten. Ik feliciteer tevens de heren Martin en Corbett en allen die deel hebben genomen aan dit debat. Tegelijkertijd zijn er verscheidene kwesties die in juridische zin moeten worden opgehelderd in de toekomst.

Laat ik een voorbeeld noemen. Ik ben zeer verheugd dat het Parlement eenduidig vóór het Handvest van de grondrechten heeft gestemd en dit dus eenduidig steunt, maar we weten maar al te goed dat juist in het geval van het Handvest van de grondrechten meerdere landen om vrijstelling hebben gevraagd, en dat er ook bij het Handvest van de grondrechten vragen en onopgehelderde problemen blijven bestaan – bijvoorbeeld de kwestie van taalrechten, waarover morgenavond zal worden gedebatteerd – waarvan de Europese commissarissen tot nu toe hebben beweerd dat deze geen deel uitmaken van het communautair recht.

We moeten dus absoluut heel precies ophelderen op welke elementen van het communautair recht de Commissie en het Parlement kunnen reageren onder het Verdrag van Lissabon en het Handvest van de grondrechten, want dan kan in de toekomst worden voorkomen dat commissaris Barrot of Leonard Orban beweert dat belangrijke aangelegenheden zoals de Slowaakse taalwet niet onder de communautaire bevoegdheid valt.

Diane Dodds (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik sta hier voor u als democraat. Ik sta hier voor u als iemand met een democratisch mandaat – hetzelfde mandaat dat alle andere gekozen leden van dit Parlement eveneens hebben.

Ik sta hier ook voor u als iemand uit een land, of een regio, van het Verenigd Koninkrijk waar veel onrust is veroorzaakt door personen die de democratische politiek proberen te vernietigen. Daarom heb ik hoge verwachtingen van de manier waarop in dit Parlement met de democratie wordt omgegaan.

En dan blijkt in mijn eerste periode als democratisch gekozen lid van het Europees Parlement dat ik ben uitgesloten van de vergaderingen van de coördinatoren, dat ik geen stem heb in de Conferentie van voorzitters.

Er vinden ongetwijfeld besprekingen plaats over dit onderwerp, en het doet me genoegen dat u een oplossing aan het zoeken bent. Maar ik wil er bij u op aan dringen, mijnheer de Voorzitter, dat u deze kwestie snel tot een goed einde brengt, want het is belangrijk dat het democratische mandaat van dit Parlement wordt gerespecteerd. En ook wil ik er bij u op aandringen, mijnheer de Voorzitter, om een ontmoeting te hebben met de niet-ingeschrevenen, die ook democraten zijn en die ook vooruitgang willen boeken op dit punt.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik zou de heer Martin willen feliciteren. In dit verslag worden bepaalde kwesties geregeld, dat was nodig, en daarover zijn we het eens geworden. We moeten echter ook wel zeggen dat het Europees Parlement met het Verdrag van Lissabon een democratisch parlement met volledig gelijke rechten is geworden. Naar aanleiding daarvan moeten we ons er nog eens van bewust worden wie bepalend is voor dit Parlement: de individuele leden, de commissies en de fracties!

Ik zie in te veel passages dat de besluiten worden genomen door de Conferentie van Voorzitters en door het Bureau. Ik zie in te veel passages dat men niet wil dat de commissies direct en op eigen verantwoordelijkheid samenwerken met de commissies van de nationale parlementen; men wil dat dit over heel wat bureaucratische schijven loopt.

Er staat bijvoorbeeld dat het Europees Parlement naar een vergadering van de commissievoorzitters van de nationale parlementen geen commissievoorzitter stuurt, maar een Ondervoorzitter. In verband met de rechten van de afgevaardigden wil ik nog het volgende zeggen: wanneer een commissie aan de plenaire vergadering een voorstel voor een besluit voorlegt, is het niet aan de diensten van het Parlement of aan andere instanties om te beoordelen of dat wel of niet in orde is. Dat moeten de collega's zelf maar beslissen. Wanneer de voorstellen slecht zijn krijgen ze hier geen meerderheid.

Men is blijkbaar bang dat de afgevaardigden besluiten moeten nemen die slecht voor ze zijn, en dat de afgevaardigden daarom tegen zichzelf moeten worden beschermd. Ik heb geen andere verklaring voor deze voorstellen die de rechten van het Parlement en van de individuele leden duidelijk beknotten. Ik heb het gevoel dat het imperium terugslaat.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, met het aannemen van het verslag-Martin vervult het Europees Parlement een onontkoombare plicht in verband met de op handen zijnde inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Het verslag is een nauwkeurige en precieze tekst die op nauwgezette wijze de belangrijke vernieuwingen van het nieuwe Verdrag in het Reglement vertaalt. Ik denk daarbij aan de grotere rol van het Europees Parlement op het gebied van de wetgeving en de begroting en aan het algemenere institutionele evenwicht van de Unie.

Ik wil vooral de vernieuwingen noemen betreffende de procedures voor de herziening van de Verdragen en de rol van het Parlement bij het maken van voorstellen, evenals de rol van de nationale parlementen. Deze vernieuwingen geven het Europees Parlement een bijzondere verantwoordelijkheid, daar de grotere rol van het Europees Parlement niet zo zeer meer bureaucratische rompslomp is maar een bron voor verdere democratische legitimatie van de constructie van Europa kan zijn.

Het besluit van de Voorzitter om de knoop door te hakken betreffende de amendementen die niet direct verband houden met de opdracht van dit verslag, acht ik positief. In het vervolg zal er immers tijd zijn om op organisch en systematisch wijze de kwestie van een uitgebreidere herziening van ons Reglement te behandelen.

Er zijn dus een aantal zaken die de Commissie constitutionele zaken heeft behandeld en die we ter zijde kunnen schuiven. Dat neemt echter niet weg dat er andere zaken zijn die aan de voorstellen kunnen worden toegevoegd. Ik wijs hierbij op het belangrijke amendement betreffende de waarnemers, waarin onderstreept wordt dat bij het aanpakken van deze kwestie rekening gehouden moet worden met het feit dat die waarnemers gekozen moeten worden uit de kandidaten die bij de verkiezingen voor het Europees Parlement tot de eerste niet-gekozenen behoorden.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats zou ik de rapporteurs, de heer Martin maar ook zijn voorganger de heer Corbett, willen feliciteren. Ik moet u zeggen dat ik als lid van de Fractie

van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) mij grotendeels kan terugvinden in de ontwerpamendementen voor het Reglement.

Ik zou met name willen ingaan op een voor mij belangrijk punt dat hier vanavond nog niet is genoemd, namelijk de rol van de nationale parlementen.

Dit Reglement en het Verdrag van Lissabon versterken ongetwijfeld de democratische rol van het Europees Parlement, maar de Europese democratie blijkt ook uit de banden met de nationale parlementen.

Dit voorstel voor het Reglement brengt precies deze twee democratische legitimiteiten tot stand, waardoor de democratie steviger verankerd wordt. Deze versterking van de democratie is het gevolg enerzijds van de instrumenten van het Europees Parlement op het vlak van controle en wetgeving en anderzijds van de democratische samenwerking van de nationale parlementen via verschillende instrumenten.

Daarom sta ik zo gezegd op één lijn met de gedane voorstellen. Ik ben het niet eens met de heer Duff als hij stelt dat het invoeren van mechanismen voor de betrekkingen met de nationale parlementen tot een later tijdstip moet worden uitgesteld. Ik meen dat we die maatregelen nu al kunnen nemen in het licht van het Verdrag van Lissabon. Dat is volgens mij zeer belangrijk.

Verder wil ik nog kwijt dat ik het eens ben met de voorstellen van mijn collega's Szájer en Brok met betrekking tot onze vertegenwoordiging in de Conferentie van commissies voor Europese aangelegenheden van de parlementen van de Europese Unie (COSAC). Tot slot wil ik zeggen dat ik mij volledig solidair verklaar met de opmerkingen van de heer Brok en anderen wat betreft het primaat van het Parlement en zijn leden ten opzichte van de diensten van het Parlement.

Mario Mauro (PPE). - (IT) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, er is ongetwijfeld een waar veranderingsproces van de aard van onze Europese instellingen gaande. Onze politieke bekwaamheid en capaciteit om onszelf in het Europees Parlement op de kortst mogelijke termijn toe te rusten met wetgevingsinstrumenten, die ons in staat kunnen stellen de grote kansen die het Verdrag van Lissabon biedt te benutten, zullen bepalend zijn voor het goed functioneren van het communautair apparaat in de nabije toekomst.

Juist daarom meen ik dat paradoxaal genoeg hier zowel de versterking van de federale als van de subsidiaire dimensie van de Europese Unie op het spel staat, wat van doorslaggevend belang is voor onze toekomst. Dat geldt des te meer daar we niet voldoende rekening hebben gehouden met de burger als persoon, dat wil zeggen als *raison d'être* van ons politiek handelen.

Ik wil proberen dit te verduidelijken. We kunnen tevreden zijn over het niveau van harmonisering dat we hebben bereikt. Europa is erg belangrijk voor het bestaan van onze burgers. Maar in plaats van het individu, het gezin en verbanden van personen centraal te stellen bij het beleid hebben de Europese Unie en de lidstaten subsidiariteit vaak gebruikt voor het bevorderen van de belangen van de instellingen.

Daarom blijkt de bescherming van het subsidiariteitsprincipe, zoals dat geformuleerd is in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, meer dan ooit beslissend te zijn. We hebben een controlesysteem nodig, waardoor de wetsvoorstellen die het Parlement behandelt echt geëvalueerd kunnen worden. Dan denk ik met name aan het eerbiedigen van het subsidiariteitsprincipe. Dat is het ware uitgangspunt voor instellingen die garant staan voor het leven van hun burgers in plaats van hun leven te willen beheersen.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wilde terugkomen op de vraag welke amendementen kunnen worden toegelaten.

Volgens artikel 157, lid 3 bent u degene die daarover beslist, maar ik zou u willen verzoeken, mijnheer de Voorzitter, rekening te houden met de wijze woorden van de voorzitter van de Commissie constitutionele zaken, de heer Casini. Ik denk dat het niet aan de diensten van het Parlement kan worden overgelaten te bepalen welke amendementen wel betrekking hebben op het Verdrag van Lissabon en welke niet. Bovendien heeft dit Huis het soevereine recht te beslissen of een amendement wel of niet nodig is nu we ons op de drempel van een nieuwe fase bevinden – zoals iedereen hier heeft opgemerkt.

Ik wil u, mijnheer de Voorzitter, derhalve verzoeken met mate gebruik te maken van uw aanzienlijke bevoegdheden uit hoofde van het reglement, met de voor u gebruikelijke mate en prudentie. Moge u de juiste beslissing nemen, en mogen wij daar getuigen van zijn.

Davis Martin, *rapporteur*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mijn dank gaat uit naar alle collega's die in dit debat hebben gesproken. Ook wil ik ingaan op het punt van de heer Méndez de Vigo.

De heer Casini heeft iets heel verstandigs gezegd, zoals altijd wanneer het over dit soort zaken gaat, toen hij zei dat er amendementen zijn die niets met het Verdrag van Lissabon te maken hebben. En het is ook heel duidelijk dat ze niets met het Verdrag van Lissabon te maken hebben. Hoewel ik er goed mee had kunnen leven dat het Parlement over enkele van de amendementen had gestemd, is het misschien eerlijker om eerst een afzonderlijke, volledig frank en vrije discussie te houden, voordat we overgaan tot een stemming.

Tegelijkertijd wil ik duidelijk maken dat niets de leden ervan weerhoudt om voorstellen in te dienen, bijvoorbeeld van het soort waarop de heer Fox heeft gewezen, om het Bureau een aantal bevoegdheden met betrekking tot de toepassing van het Statuut van de leden te ontnemen. Ik ben het daar niet mee eens, maar niets weerhoudt de leden ervan om voorstellen in te dienen waarover in de toekomst in dit Huis kan worden gedebatteerd.

Andere amendementen, zoals die over de rol van de nationale parlementen, hebben strikt gesproken misschien niet direct te maken met het Verdrag van Lissabon, maar de heer Casini heeft volkomen gelijk wanneer hij zegt dat ze te maken hebben met de geest van het Verdrag, omdat het Verdrag van Lissabon onze relatie met de nationale parlementen zal veranderen.

Ik wil u daarom vragen om in al uw wijsheid te besluiten dat deze amendementen toelaatbaar zijn, maar dat de amendementen die betrekking hebben op het functioneren van het Bureau – op het aantal vicevoorzitters van commissies en dergelijke –, duidelijk geen verband houden met het Verdrag van Lissabon en daarom deze week niet in stemming moeten worden gebracht.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt woensdag 25 november 2009 plaats.

22. Agenda van de volgende vergadering: zie notulen

23. Sluiting van de vergadering

(De vergadering wordt om 22.00 uur gesloten)